

Innehåll

Innehåll	3
Sammanfattning	17
1 Författningstext	19
1.1 Förslag till lag om ändring i äktenskapsbalken.....	19
1.2 Förslag till lag om ändring i föräldrabalken.....	22
1.3 Förslag till lag om ändring i ärvdabalken.....	24
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.....	26
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.....	36
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	42
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.....	46
1.8 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	47
1.9 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).....	52
1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:171) om särskilt uppskattningsvärde på fastighet.....	54

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar	56
1.12 Förslag till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157)	57
1.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.	58
1.14 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)	59
1.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:339) om saluvagnsskatt	60
1.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter	61
1.17 Förslag till lag om ändring i lagen (1979:411) om ändringar i Sveriges indelning i kommuner och landsting.....	63
1.18 Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)	65
1.19 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)	77
1.20 Förslag till lag om ändring i namnlagen (1982:670)	78
1.21 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	81
1.22 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel	86
1.23 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m.....	87
1.24 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)	88

1.25 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar	89
1.26 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	90
1.27 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank	94
1.28 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.	96
1.29 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	97
1.30 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.	109
1.31 Förslag till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144)	111
1.32 Förslag till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)	114
1.33 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter	118
1.34 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta	120
1.35 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	122
1.36 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön	124
1.37 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område	125

1.38 Förslag till lag om ändring i sametingslagen (1992:1433)	126
1.39 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader	127
1.40 Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)	128
1.41 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m.	130
1.42 Förslag till lag om ändring i postlagen (1993:1684)	131
1.43 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	133
1.44 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsätgärder i beskattningsförfarandet	137
1.45 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt	139
1.46 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt	140
1.47 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel	141
1.48 Förslag till lag om ändring i alkohollagen (1994:1738) ..	142
1.49 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift	144
1.50 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	145
1.51 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.	146

1.52 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:575) mot skatteflykt.....	147
1.53 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting.....	148
1.54 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting	149
1.55 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting.....	151
1.56 Förslag till lag om ändring i vallagen (1997:157)	153
1.57 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt	154
1.58 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	155
1.59 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)	170
1.60 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:614) om kommunal redovisning.....	172
1.61 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar.....	173
1.62 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	174
1.63 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	175
1.64 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.	180

1.65 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:527) om det statliga adressregistret	182
1.66 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område.....	183
1.67 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.....	184
1.68 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar.....	186
1.69 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.....	188
1.70 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:608) om tillfällig minskning av det generella statsbidraget vid avyttring av aktier och andelar i eller utdelning från kommunala bostadsföretag, m.m.	189
1.71 Förslag till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078)	190
1.72 Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)	191
1.73 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)	192
1.74 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro, m.m.	205
1.75 Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281).....	206
1.76 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation.....	207

1.77 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:85) om behandling av personuppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet.....	208
1.78 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet.....	210
1.79 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet.....	214
1.80 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:183) om behandling av personuppgifter i verksamhet med val och folkomröstningar	216
1.81 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet.....	217
1.82 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet	218
1.83 Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453).....	219
1.84 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:837) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärvsinkomster vid 2003 års taxering, m.m.	220
1.85 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)	221
1.86 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter	222
1.87 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.....	225

1.88	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting.....	226
1.89	Förslag till lag med anledning av sammanslagning av skattemyndigheterna och Riksskatteverket till en myndighet	228
1.90	Förslag till lag om allmänt ombud hos Riksskatteverket	230
1.91	Förslag till förordning om ändring i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet	232
1.92	Förslag till förordning med instruktion för Riksskatteverket	234
2	Bakgrund.....	241
3	Historik, organisationsstrukturer m.m.	242
3.1	Regional och lokal nivå	242
3.2	Riksnivån.....	244
3.3	Regionaliseringen av skatteförvaltningen	244
3.4	Andra förvaltningar	246
4	Nuläge och problem i dagens organisation.....	247
4.1	Nuläge	247
4.2	Verksamhetsutvecklingen m.m.....	248
4.3	Demografisk och ekonomisk utveckling	249
4.4	Samverkan mellan myndigheter.....	250
4.5	Problem i dagens organisation.....	252

5	Motiv för en omorganisation	255
5.1	Förändringsbehov	255
5.2	Skälen för en omorganisation	255
5.3	RSV och kronofogdemyndigheterna	258
5.3.1	Inverkan på kronofogdemyndigheternas organisation	258
5.3.2	Kronofogdemyndigheternas arbetsuppgifter	258
5.3.3	Olika lösningar om nuvarande RSV ingår i den nya myndigheten	259
5.3.4	Utredning om kronofogdemyndigheternas ställning	261
5.3.5	Övergångslösning	262
5.4	Slutsatser	264
6	Förslag till en ny skattemyndighet	265
6.1	Den nya skattemyndigheten	265
6.2	Den nya myndighetens ledning, inre organisation, storlek m.m.	266
7	Effekter av en myndighetsbildningen	268
7.1	Verksamheten	268
7.2	Personella effekter	269
7.3	Kontakterna mellan medborgarna respektive företagen och det nya RSV	270
7.4	Medborgerlig insyn	272
7.5	Regional balans	277
7.6	IT-stödet	280
7.7	Internationella frågor	280

7.8	Det allmännas talerätt i länsrätt m.m.	282
7.8.1	Bakgrund.....	282
7.8.2	Överklagande av RSV:s beslut och ansökan om förhandsbesked.....	283
7.9	Ny arbetsgivare.....	287
7.10	Civilrättsliga avtal.....	287
7.11	Sekretessfrågor m.m.	287
8	Konsekvenser på lagstiftningsområdet m.m.	293
8.1	Allmänt.....	293
8.2	Instruktioner.....	293
8.3	Företrädare för det allmänna m.m.	293
8.4	Forumregler	294
8.4.1	Allmänna utgångspunkter beträffande forum för överklagande inom beskattningsområdet m.fl. områden.....	294
8.4.2	Överklagande.....	298
8.4.3	Undantagande av handlingar	302
8.4.4	Utdömmande av vite	303
8.4.5	Betalningssäkringslagen och tvångsätgärds-lagen	305
8.5	Ärenden som i dag överklagas hos RSV.....	306
8.5.1	Allmänt	306
8.5.2	Dispensärenden	307
8.5.3	Folkbokföringslagen m.m.....	309
8.5.4	Administrativa beslut.....	311
8.5.5	Övergångsbestämmelser	312
8.6	Direktåtkomst till uppgifter i kronofogdemyndig-heternas verksamhet.....	313

9	Konsekvensanalyser	316
9.1	Förslagets konsekvenser för små företags villkor	316
9.2	Offentlig-finansiella effekter	317
10	Författningskommentar	319
10.1	Allmänt	319
10.2	Förslaget till lag om ändring i äktenskapsbalken	320
10.3	Förslaget till lag om ändring i föräldrabalken.....	320
10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.....	321
10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.....	322
10.6	Förslaget till lag om ändring i lagen 2002:000 om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.	323
10.7	Förslaget till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	323
10.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.....	325
10.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.....	326
10.10	Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).....	326
10.11	Förslaget till lag om ändring i namnlagen (1982:670)	328

10.12Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter	329
10.13Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)	330
10.14Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.	332
10.15Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	332
10.16Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.....	337
10.17Förslaget till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)	338
10.18Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.	339
10.19Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)	339
10.20Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet	340
10.21Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel.....	341
10.22Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting.....	342
10.23Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting.....	342
10.24Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting	342

10.25Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	342
10.26Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar.....	346
10.27Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor	346
10.28Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.	347
10.29Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	347
10.30Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet.....	348
10.31Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet.....	348
10.32Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet.....	349
10.33Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:837) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärsinkomster vid 2003 års taxering, m.m.	350
10.34Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter	350
10.35Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1995:1518) om mervärdesskatte- konton för kommuner och landsting.....	351

10.36	Förslaget till lag med anledning av sammanslagning av skattemyndigheterna och Riksskatteverket till en myndighet	351
10.37	Förslaget till lag om allmänt ombud hos Riksskatteverket	353
10.38	Förslaget till förordning om ändring i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet	356
10.39	Förslaget till förordning med instruktion för Riksskatteverket	356
	Bilaga Riksskatteverkets PM 2001-10-14 Något om den demografiska och ekonomiska utvecklingen i skatteregionerna. Underlag till en myndighetsutredningen.....	362

Sammanfattning

I denna departementspromemoria föreslås att Riksskatteverket och nuvarande tio skattemyndigheter slås samman till en ny skattemyndighet fr.o.m. den 1 januari 2003.

Den nya myndigheten, som föreslås få namnet Riksskatteverket (RSV), blir central förvaltningsmyndighet för frågor inom skatteförvaltningens område. Myndigheten kommer att vara regionindelad och ha skattekontor. Ett huvudkontor bildas med placering i Solna. Hos myndigheten inrättas en funktion som allmänt ombud.

Syftet med reformen är att undanröja de hinder som hämmar verksamhetsutvecklingen och att öppna möjligheter för att ta till vara befintliga resurser på ett bättre sätt än i dag. Målet är att utifrån ett medborgarperspektiv skapa nya och bättre förutsättningar för rättssenlighet, likformighet och effektivt utnyttjande av resurser.

I promemorian redovisas ett antal motiv för att bilda den nya myndigheten. Ett av de tyngst vägande motiven är den ökade flexibiliteten. Det blir avsevärt lättare att flytta arbetsuppgifter, material och beslutanderätt över landet, utan de formella hinder som myndighetsgränserna utgör. Den demografiska och ekonomiska utvecklingen i skatteregionerna är också ett tungt vägande skäl för att bilda en ny myndighet.

Medborgarnas och företagens intressen kommer att kunna tillgodoses i högre grad än i dag i den nya skattemyndighetens verksamhet. Förbättringar kan ske i flera avseenden, t.ex. när det gäller att åstadkomma enhetlighet i förhållningssätt och rättstillämpning samt när det gäller tillhandahållande av service. En hel del författningsändringar behöver göras, bl.a. rörande forumregler vid överklagande.

Kronofogdemyndigheternas framtida ställning föreslås utredas. Utredningens huvuduppdrag bör vara att ta fram underlag för att bedöma om dessa myndigheter skall vara fristående från det nya RSV eller utgöra en del av detta.

Det nya RSV skall under en övergångstid fungera som central myndighet inom kronofogdemyndigheternas verksamhetsområde. Den som inom verket svarar för ledningen av denna funktion skall utses av regeringen.

1 Författningstext

1.1 Förslag till lag om ändring i äktenskapsbalken

Härigenom föreskrivs i fråga om äktenskapsbalken¹
dels att i 3 kap. 4 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut
 mot "Riksskatteverket",

dels att 3 kap. 1 §, 4 kap. 8 § och 15 kap. 2 § skall ha följande
 lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §²

Innan äktenskap ingås skall
 provas om det finns något
 hinder mot äktenskapet.
 Denna prövning skall göras av
*skattemyndigheten i den region
 där kvinnan eller mannen är
 folkbokförd eller, om ingen av
 dem är folkbokförd här i landet,
 i den region där någon av dem
 vistas.*

Hindersprövningen skall
 begäras av kvinnan och
 mannen gemensamt hos *valfri*
skattemyndighet eller allmän
 försäkringskassa.

Innan äktenskap ingås skall
 provas om det finns något
 hinder mot äktenskapet.
 Denna prövning skall göras av
Riksskatteverket.

Hindersprövningen skall
 begäras av kvinnan och
 mannen gemensamt hos
Riksskatteverket eller *valfri*
 allmän försäkringskassa.

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 4 § 1991:495.

² Senaste lydelse 1998:244.

4 kap.**8 §³**

Vigselförrättaren skall genast sända underrättelse om vigseln till *den skattemyndighet som har gjort hindersprövningen.*

Om vigsel har förrättats efter hindersprövning som gäller här i riket enligt 2 § förordningen (1931:429) om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, adoption och förmyndarskap skall underrättelse sändas till den skattemyndighet inom vars verksamhetsområde vigseln ägt rum.

Vigselförrättaren skall genast sända underrättelse om vigseln till *Riksskatteverket.*

15 kap.**2 §⁴**

Skattemyndighetens beslut i fråga om hindersprövning får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Riksskatteverkets beslut i fråga om hindersprövning får överklagas hos en länsrätt inom vars domkrets kvinnan eller mannen är folkbokförd eller vistas. Finns ingen sådan behörig länsrätt överklagas beslutet hos Länsrätten i Stockholms län.

Detsamma gäller beslut av präster inom Svenska kyrkan om förrättande av vigsel.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksskatteverket får från skattemyndigheten ta över upp-

³ Senaste lydelse 1994:1976.

⁴ Senaste lydelse 1997:994.

giften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 15 kap. 2 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.2 Förslag till lag om ändring i föräldrabalken

Härigenom föreskrivs i fråga om föräldrabalken¹
dels att i 6 kap. 4 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut
 mot "Riksskatteverket",
dels att 6 kap. 16 och 17 b §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

16 §²

Anmälan enligt 4 § andra stycket om gemensam vårdnad för föräldrar som inte är gifta med varandra prövas av *skattemyndigheten i den region där barnet är folkbokfört*. Anmälan skall göras skriftligen av båda föräldrarna.

Anmälan enligt 4 § andra stycket 2 görs hos *valfri skattemyndighet* eller allmän försäkringskassa.

Beslut av *skattemyndigheten* får överklagas hos *allmän förvaltningsdomstol*.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksskatteverket får från skattemyndigheten ta över uppgiften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt.

Anmälan enligt 4 § andra stycket om gemensam vårdnad för föräldrar som inte är gifta med varandra prövas av *Riksskatteverket*. Anmälan skall göras skriftligen av båda föräldrarna.

Anmälan enligt 4 § andra stycket 2 görs hos *Riksskatteverket* eller *valfri* allmän försäkringskassa.

Beslut av *Riksskatteverket* får överklagas hos *den länsrätt inom vars domkrets barnet är folkbokfört vid tidpunkten för beslutet*.

¹ Balken omtryckt 1995:974.

² Senaste lydelse 1998:713.

*Riksskatteverket för det allmän-
nas talan i Regeringsrätten.*

17 b §³

Har en socialnämnd godkänt ett avtal om vårdnad, skall ett meddelande om avtalets innehåll sändas samma dag till

1. skattemyndigheten i den region där barnet är eller senast

har varit folkbokfört,

2. om avtalet gäller ett barn som har fyllt 15 år: Centrala studiestödsnämnden,

3. den allmänna försäkringskassa som enligt 5 kap. socialförsäkringslagen (1999:799) skall avgöra ett ärende avseende vårdnadshavaren. Innebär avtalet att föräldrarna skall ha gemensam vårdnad om barnet, skall meddelandet sändas till den försäkringskassa som modern tillhör.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 6 kap. 16 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

³ Senaste lydelse 1999:806.

1.3 Förslag till lag om ändring i ärvdabalken

Härigenom föreskrivs i fråga om ärvdabalken¹
dels att i 20 kap. 1, 3 a, 8 a, 9 och 11 §§ samt 25 kap. 3 § ordet
 "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",
dels att 20 kap. 8 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 kap.

8 §²

Bouppteckningen skall inom en månad efter det att den upprättats jämte en bestyrkt kopia ges in för registrering till *den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 eller 5 § skattebetalningslagen (1997:483) skall fatta beslut som rör ett dödsbo.* Finns det flera bouppteckningar, skall de ges in samtidigt och inom en månad från det den sista bouppteckningen upprättades.

En bestyrkt kopia av bouppteckningen skall förvaras hos *skattemyndigheten.*

Har omyndig del i boet eller är någon för vilken förvaltare enligt föräldrabalken har förordnats delägare eller finns delägare, för vilken god man skall förordnas, skall ytterligare en bestyrkt kopia ges in för varje överförmyndare som skall ha tillsyn över

Bouppteckningen skall inom en månad efter det att den upprättats jämte en bestyrkt kopia ges in för registrering till *Riksskatteverket.* Finns det flera bouppteckningar, skall de ges in samtidigt och inom en månad från det den sista bouppteckningen upprättades.

En bestyrkt kopia av bouppteckningen skall förvaras hos *Riksskatteverket.*

¹ Balken omtryckt 1981:359.
 Senaste lydelse av
 20 kap. 1 § 2001:94
 20 kap. 3 a § 2001:322
² Senaste lydelse 2001:323.

20 kap. 8 a § 2001:94
 20 kap. 9 § 2001:94
 20 kap. 11 § 2001:94
 25 kap. 3 § 1991:506.

ifrågavarande förmynderskap, förvaltarskap eller godmanskap.
Är bouppteckningen av vidlyftig beskaffenhet, behöver denna kopia omfatta endast erforderliga delar.

Är inte erforderliga kopior ingivna, skall sådana tas på boets bekostnad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt¹

dels att 60 d och 60 e §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 15 § 1 a – 3 mom. samt 15 a, 16, 17, 46, 46 a, 48, 49 a, 51, 60, 60 b, 62 och 73 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 22 § 2 mom., 26 §, 33 § 3 mom., 34, 44, 49, 53, 56, 59, 60 a och 67 §§ samt rubriken närmast före 34 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 §

*2 mom.*² Har fast egendom efter den tidpunkt som näst föregående års taxeringsvärde avsett, sjunkit i värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan sådan händelse eller genom borttagande av byggnad eller annan anläggning på egendomen eller av tillbehör därtill eller genom skogsavverkning eller genom nedläggning eller väsentlig förändring av verksamhet i vilken egendomen använts, eller av annan liknande anledning, skall på ansökan av skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor, efter verkställd utredning, egendomen åsättas särskilt

¹ Senaste lydelse av	48 § 2001:95
lagens rubrik 1974:857	49 a § 2001:95
15 § 1 a mom. 2001:95	51 § 2001:95
15 § 2 mom. 2001:95	60 § 2001:95
15 § 3 mom. 2001:95	60 b § 2001:95
15 a § 2001:95	60 d § 2001:95
16 § 2001:95	60 e § 2001:95
17 § 2001:95	62 § 2001:95
46 § 2001:95	73 § 2001:95.
46 a § 2001:324	

² Senaste lydelse 2001:95.

värde till ledning för beräkning av på egendomen belöpande arvsskatt.

Där efter tidpunkt som nyss nämnts fortsatt bebyggelse skett på fast egendom eller dess värde annars höjts till följd av ny-, till- eller ombyggnad eller väsentlig förändring av verksamhet, vari egendomen använts, eller annan liknande anledning, får egendomen för ändamål enligt första stycket, äsättas särskilt värde.

Fast egendom som inte har särskilt taxeringsvärde skall också värderas till ledning för arvsskattens bestämmande. Värdering behövs dock inte om det är uppenbart att egendomens värde inte överstiger 50 000 kronor.

Värdering enligt detta moment görs av *skattemyndigheten i den region där fastigheten är belägen. Skattemyndigheten får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i dess ställe i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Ett sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten medger det och om det inte medför avsevärd olägenhet för den som beslutet rör.*

Värdering enligt detta moment görs av *Riksskatteverket.*

Vid värderingen skall hänsyn tas till egendomens beskaffenhet vid den tidpunkt som avses i 21 §. Värdet skall uppskattas enligt de grunder som gäller för bestämmande av taxeringsvärde året före det år då denna tidpunkt inföll. Föreskrifterna i 22 § 1 mom. andra och tredje meningarna

Vid värderingen skall hänsyn tas till egendomens beskaffenhet vid den tidpunkt som avses i 21 §. Värdet skall uppskattas enligt de grunder som gäller för bestämmande av taxeringsvärde året före det år då denna tidpunkt inföll. Föreskrifterna i 22 § 1 mom. andra och tredje meningarna

skall därvid tillämpas. Skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor skall lämna *skattemyndigheten* de upplysningar som behövs för prövning av ansökningen. *Skattemyndigheten* får även besluta om besiktning av egendomen. Har ärendet tagits upp på ansökan *av annan än skattemyndigheten*, får dock sådant beslut fattas endast om sökanden åtar sig att betala kostnaderna för besiktningen.

Skattemyndighetens beslut enligt detta moment får inte överklagas.

skall därvid tillämpas. Skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor skall lämna *Riksskatteverket* de upplysningar som behövs för prövning av ansökningen. *Verket* får även besluta om besiktning av egendomen. Har ärendet tagits upp på ansökan, får dock sådant beslut fattas endast om sökanden åtar sig att betala kostnaderna för besiktningen.

Riksskatteverkets beslut enligt detta moment får inte överklagas.

26 §³

Den som omhänderhar dödsbos egendom ävensom skattskyldig har att tillhandahålla den utredning, som prövas erforderlig för bedömning av egendoms värde.

Till upplysning om värde av fast egendom som enligt 22 § 2 mom. första eller tredje stycket åsatts särskilt värde, skall skattemyndighetens beslut i ärendet företas. Påkallar skattskyldig *tillämpning av sådant särskilt värde*, skall erforderligt anstånd med skatteärendets avgörande lämnas när ansökan om åsättande av särskilt värde av egendomen blivit gjord.

Till ledning för värdering av

Påkallar skattskyldig *sådan värdering av fast egendom som avses i 22 § 2 mom. första eller tredje stycket*, skall erforderligt anstånd med skatteärendets avgörande lämnas när ansökan om åsättande av särskilt värde av egendomen blivit gjord.

Till ledning för värdering av

³ Senaste lydelse 2001:95.

aktier, obligationer och därmed jämförliga värdehandlingar skall företes intyg av bank, mäklare eller annan sakkunnig. *Om sådan handling inte är börsnoterad och inte heller annars omsätts på kapitalmarknaden skall i stället företes av skattemyndigheten meddelat bevis om det värde, vartill handlingen enligt senast verkställd prövning kan ha upptagits vid taxering till statlig förmögenhetsskatt.*

Skattemyndigheten får, där särskild anledning föreligger, förordna lämplig person att verkställa uppskattning av lös egendom till ledning för dess värdering. Förordnande som nu sagts får efter överklagande meddelas av rätten. Det åligger skattskyldig eller den, som för skattskyldig har hand om egendom, att hålla egendomen tillgänglig för besiktning samt att tillhandagå förrättningsmannen med upplysningar och annan utredning. Ersättning åt förrättningsmannen betalas, om egendomen ingår i dödsbo, av boet och annars av den för egendomen skattskyldige.

aktier, obligationer och därmed jämförliga värdehandlingar *som är börsnoterade eller annars omsätts på kapitalmarknaden* skall företes intyg av bank, mäklare eller annan sakkunnig.

Riksskatteverket får, där särskild anledning föreligger, förordna lämplig person att verkställa uppskattning av lös egendom till ledning för dess värdering. Förordnande som nu sagts får efter överklagande meddelas av rätten. Det åligger skattskyldig eller den, som för skattskyldig har hand om egendom, att hålla egendomen tillgänglig för besiktning samt att tillhandagå förrättningsmannen med upplysningar och annan utredning. Ersättning åt förrättningsmannen betalas, om egendomen ingår i dödsbo, av boet och annars av den för egendomen skattskyldige.

33 §

*3 mom.*⁴ Har inom ett år från det att *skattemyndighet* meddelat beslut i skatteärendet dödsbo avträtts till konkurs, har dödsboet eller skattskyldig rätt att återfå betald skatt. Uppkommer i konkursen överskott, skall skatt utgå enligt föreskrifterna i 1 och 2 mom.

Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts görs skriftligen och tas upp av *den skattemyndighet, som meddelat beslut i skatteärendet.*

Beskattningsmyndighet

3 mom. Har inom ett år från det att *Riksskatteverket* meddelat beslut i skatteärendet dödsbo avträtts till konkurs, har dödsboet eller skattskyldig rätt att återfå betald skatt. Uppkommer i konkursen överskott, skall skatt utgå enligt föreskrifterna i 1 och 2 mom.

Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts görs skriftligen och tas upp av *Riksskatteverket.*

Beslutande myndighet m.m.34 §⁵

Beslut i fråga om arvsskatt fattas av *den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 eller 5 § skattebetalningslagen (1997:483) är behörig att fatta beslut som rör arvlåtarens eller testatorns dödsbo.*

Bestämmelser om debitering och betalning av arvsskatt finns i skattebetalningslagen.

Förvaring av handlingar skall ske hos *den myndighet som är behörig enligt första stycket.*

Beslut i fråga om arvsskatt fattas av *Riksskatteverket.*

Bestämmelser om debitering och betalning av arvsskatt finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Förvaring av handlingar skall ske hos *Riksskatteverket.*

⁴ Senaste lydelse 2001:95.

⁵ Senaste lydelse 2001:325.

44 §⁶

Beslut i fråga om gåvoskatt fattas av *den skattemyndighet som, när skattskyldigheten inträder, är behörig enligt 2 kap. 1, 2 eller 5 § skattebetalningslagen (1997:483) att fatta beslut som rör den skattskyldige.*

Bestämmelser om debitering och betalning av gåvoskatt finns i skattebetalningslagen.

Förvaring av handlingar skall ske hos *den myndighet som är behörig enligt första stycket.*

Beslut i fråga om gåvoskatt fattas av *Riksskatteverket.*

Bestämmelser om debitering och betalning av gåvoskatt finns i skattebetalningslagen (1997:483).

Förvaring av handlingar skall ske hos *Riksskatteverket.*

49 §⁷

Där någon i enlighet med lagen (1927:77) om försäkringsavtal blivit insatt såsom förmänstagare, åligger det försäkringsgivaren att angående händelse, som enligt denna lag medför skattskyldighets inträde, lämna kontrolluppgift till *den skattemyndighet, vilken har att ta upp fråga om beskattning av försäkringsbeloppet* och därvid även uppge övriga förhållanden av betydelse för skattens bestämmande. Närmare före-

Där någon i enlighet med lagen (1927:77) om försäkringsavtal blivit insatt såsom förmänstagare, åligger det försäkringsgivaren att angående händelse, som enligt denna lag medför skattskyldighets inträde, lämna kontrolluppgift till *Riksskatteverket* och därvid även uppge övriga förhållanden av betydelse för skattens bestämmande. Närmare föreskrifter om uppgiftsskyldigheten meddelas av regeringen eller den

⁶ Senaste lydelse 2001:325.

⁷ Senaste lydelse 2001:95.

skrifter om uppgiftsskyldig- myndighet som regeringen
heten meddelas av regeringen bestämmer.
eller den myndighet som
regeringen bestämmer.

Uppgiftsskyldighet föreligger dock icke, därest försäkringsbeloppet eller, i fråga om belopp som utfaller periodiskt, det sammanlagda årsbeloppet ej överstiger 13 000 kronor. Där fråga är om flera försäkringar, skall vad nu sagts hava avseende å försäkringarnas sammanlagda belopp.

Uppgift enligt första stycket skall för varje kalenderår lämnas senast den 31 januari följande år. Har skattskyldighet inträtt till följd av dödsfall, skall dock uppgift lämnas inom en månad efter det försäkringsgivaren erhöll vetskap om dödsfallet.

Vad i första och andra styckena sägs skall äga motsvarande tillämpning i fall, som avses i 12 § sjätte stycket.

53 §⁸

I fall där domstol fastställt skatt till ett högre belopp än som förut beräknats, skall rätten till *skattemyndigheten* snarast översända handling, som tillhandahållits rätten enligt 51 § fjärde stycket. Dessutom är rätten skyldig att, enligt vad regeringen närmare bestämmer, lämna *skattemyndigheten* de uppgifter, som *denna* behöver för att debitera skatten.

I fall där domstol fastställt skatt till ett högre belopp än som förut beräknats, skall rätten till *Riksskatteverket* snarast översända handling, som tillhandahållits rätten enligt 51 § fjärde stycket. Dessutom är rätten skyldig att, enligt vad regeringen närmare bestämmer, lämna *verket* de uppgifter, som *verket* behöver för att debitera skatten.

56 §⁹

Avlider den, som förvärvat egendom genom arv, testamente eller gåva, eftergives skatten enligt följande. Sker dödsfallet inom

⁸ Senaste lydelse 2001:325.

⁹ Senaste lydelse 2001:95.

ett år från det skattskyldighet inträtt, eftergives hela skattebeloppet. Avlider den skattskyldige senare men inom tio år efter det skattskyldighet inträtt, eftergives samma belopp, minskat med en tiondedel för varje helt år som förflutit från sagda tidpunkt.

Fråga om eftergift av fastställd skatt tas efter skriftligen gjord framställning upp av *den skattemyndighet*, som meddelat beslut i skatteärendet. Fråga om eftergift av fastställd skatt tas efter skriftligen gjord framställning upp av *Riksskatteverket*.

59 §¹⁰

Har efter det beslut meddelats om fastställande av skatt

- a) kännedom erhållits om förut icke känt testamente;
- b) testamente, förordnande enligt lagen (1927:77) om försäkringsavtal om insättande av förmanstagare eller motsvarande förordnande som avser utländsk försäkring, vartill hänsyn tagits vid skatteärendets prövning, blivit genom lagakraftvunnen dom helt eller delvis förklarad ogillt;
- c) genom lagakraftvunnen dom eljest blivit bestämt angående delningen av egendom i dödsbo, där skatten fastställts med ledning av handling, som avses i 15 § 1, 1 a och 2 mom., 15 a § eller 16 §;
- d) omständighet inträffat som föranleder tilläggsboupp-teckning;
- e) kännedom erhållits angående vid tiden för skattskyldighetens inträde föreliggande omständighet, som föranleder att i deklaration uppgiven behållning eller egendom bort upptagas eller fördelas annorledes än i deklarationen angivits;
- f) klarhet vunnits om hur arvet slutligen skall fördelas i sådana fall som avses i 18 §;
- g) genom sådan delning, som enligt 32 § h) föranlett efterbeskattning, fördelningen av kvarlåtenskapen kommit att avvika från den som legat till grund för skattens

---

¹⁰ Senaste lydelse 2001:95.

fastställande;

och hade, om hänsyn tagits till omständighet som nu avses, någon skattskyldig haft att gälda mindre skatt än vad beräknats, skall honom påförd skatt nedsättas med sålunda för högt beräknat belopp.

Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts görs skriftligen och tas upp av *den skattemyndighet som meddelat beslut i skatteärendet.* Ansökan om återvinning av skatt efter vad nu sagts görs skriftligen och tas upp av *Riksskatteverket.*

60 a §¹¹

Ett beslut av *skattemyndigheten* får överklagas även av Riksskatteverket. *Riksskatteverket* får föra talan till den enskildes förmån.

Riksskatteverket får överklaga ett beslut av länsrätt eller kammarrätt även om *verket* inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

Ett beslut av *Riksskatteverket* får överklagas även av *det allmänna ombudet hos Riksskatteverket*. *Ombudet* får föra talan till den enskildes förmån.

Det allmänna ombudet får överklaga ett beslut av länsrätt eller kammarrätt även om *ombudet* inte tidigare har fört det allmännas talan i målet.

67 §¹²

Skattskyldig eller annan får av *skattemyndigheten* föreläggas vid vite att fullgöra det som åligger honom enligt denna lag, dock ej såvitt avser betalning av fastställd skatt.

På ansökan av *skattemyndigheten* får den tingsrätt där den döde hade att svara i

Skattskyldig eller annan får av *Riksskatteverket* föreläggas vid vite att fullgöra det som åligger honom enligt denna lag, dock ej såvitt avser betalning av fastställd skatt.

På ansökan av *Riksskatteverket* får den tingsrätt där den döde hade att svara i

¹¹ Senaste lydelse 2001:95.

¹² Senaste lydelse 2001:95.

allmänhet vid vite förelägga den, som uppgett dödsbo, att med ed bekräfta riktigheten av lämnade uppgifter. Edgång får även åläggas delägare, efterlevande make eller efterlevande sambo, som ej uppgett boet, samt annan som tagit befattning med boet.

Vite får inte föreläggas staten, kommun eller tjänsteman i tjänsten.

allmänhet vid vite förelägga den, som uppgett dödsbo, att med ed bekräfta riktigheten av lämnade uppgifter. Edgång får även åläggas delägare, efterlevande make eller efterlevande sambo, som ej uppgett boet, samt annan som tagit befattning med boet.

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Äldre föreskrifter i 22 § 2 mom. sjätte stycket gäller fortfarande för beslut meddelade före ikraftträdandet.
  3. Äldre föreskrifter i 33 § 3 mom. första stycket om rätt att återfå betald skatt gäller fortfarande avseende beslut i skatteärende som har meddelats före ikraftträdandet.
  4. Äldre föreskrifter i 60, 60 a och 60 b §§ gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.
  5. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 67 § första stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.
  6. De nya föreskrifterna i 67 § fjärde stycket gäller för ansökan om utdömande av vite som ges in efter ikraftträdandet.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.¹

dels att i 1 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 3, 3 a och 4 a–6 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Skattemyndigheten skall senast den 8 mars till kommuner och landsting redovisa den skatt för det föregående året som tillkommer kommunen eller landstinget. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om sådan redovisning.

Riksskatteverket skall senast den 8 mars till kommuner och landsting redovisa den skatt för det föregående året som tillkommer kommunen eller landstinget. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om sådan redovisning.

Skattemyndigheten skall senast den 10 september varje år lämna kommuner och landsting uppgift om den beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsten som avses i 1 § första stycket.

Riksskatteverket skall senast den 10 september varje år lämna kommuner och landsting uppgift om den beräknade sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsten som avses i 1 § första stycket.

¹ Lagen omtryckt 1973:437.
Senaste lydelse av
lagens rubrik 1977:191
1 § 1999:1238.

² Senaste lydelse 1999:1238.

Riksskatteverket *eller den skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer* skall i fråga om avgifter till trossamfund lämna redovisning och uppgifter motsvarande dem som anges i första och andra styckena till Svenska kyrkan och andra registrerade trossamfund som enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund har beviljats statlig hjälp med att ta in avgifterna. Riksskatteverket skall lämna motsvarande redovisning och uppgifter i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) till den församling, kyrkliga samfällighet eller kommun som är huvudman för begravningsverksamheten.

Riksskatteverket skall i fråga om avgifter till trossamfund lämna redovisning och uppgifter motsvarande dem som anges i första och andra styckena till Svenska kyrkan och andra registrerade trossamfund, som enligt lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund har beviljats statlig hjälp med att ta in avgifterna. Riksskatteverket skall lämna motsvarande redovisning och uppgifter i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) till den församling, kyrkliga samfällighet eller kommun som är huvudman för begravningsverksamheten.

3 a §³

När en kommun eller ett landsting har fastställt budgeten, skall kommunstyrelsen respektive landstingsstyrelsen genast underrätta *skattemyndigheten* om den skattesats som har bestämts för det följande året.

Om skattesatsen inte har fastställts före oktober månads

När en kommun eller ett landsting har fastställt budgeten, skall kommunstyrelsen respektive landstingsstyrelsen genast underrätta *Riksskatteverket* om den skattesats som har bestämts för det följande året.

Om skattesatsen inte har fastställts före oktober månads

³ Senaste lydelse 1999:298.

utgång, skall styrelsen genast underrätta *skattemyndigheten* om styrelsens förslag till skattesats. Har någon annan skattesats än den föreslagna fastställts, skall styrelsen genast underrätta *skattemyndigheten* och Riksskatteverket om den fastställda skattesatsen. Om budgeten inte har fastställts före november månads utgång, skall, så snart skattesatsen för den preliminära skatten har fastställts, *skattemyndigheten* underrättas om skattesatsen.

utgång, skall styrelsen genast underrätta *Riksskatteverket* om styrelsens förslag till skattesats. Har någon annan skattesats än den föreslagna fastställts, skall styrelsen genast underrätta Riksskatteverket om den fastställda skattesatsen. Om budgeten inte har fastställts före november månads utgång, skall, så snart skattesatsen för den preliminära skatten har fastställts, *Riksskatteverket* underrättas om skattesatsen.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller även underrättelse om avgiftssats enligt begravningslagen (1990:1144).

4 a §⁴

Ett registrerat trossamfund som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund är berättigat att under visst år av staten uppbära avgift som avses i den lagen med belopp som motsvarar vad som skulle utgå på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga i trossamfundet enligt *skattemyndighetens* beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen

Ett registrerat trossamfund som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund är berättigat att under visst år av staten uppbära avgift som avses i den lagen med belopp som motsvarar vad som skulle utgå på grundval av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna för de avgiftsskyldiga i trossamfundet enligt beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) vid

⁴ Senaste lydelse 1999:1238.

(1990:324) vid det föregående årets (taxeringsåret) taxering, beräknat efter den eller de avgiftssatser som har bestämts för året före taxeringsåret.

Trossamfund som avses i första stycket är berättigat att under ett visst år av staten såsom förskott uppbära ett belopp som motsvarar produkten av den eller de avgiftssatser som har beslutats för året och de sammanlagda beskattningsbara förvärvsin- komster, som enligt *skatte- myndighetens* beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen rörande det föregående årets taxering till kommunal inkomstskatt har påförts de avgiftsskyldiga. Förskottet avräknas mot de avgifter, som trossamfundet har rätt att uppbära av staten på grundval av taxeringen under året efter det, då förskottet enligt bestämmelserna i nästföljande stycke utanordnas.

Belopp, som vid ingången av ett år utgör trossamfundets fordran hos staten enligt denna paragraf skall Riksskatteverket *eller den skattemyndighet Riksskatteverket bestämmer* under samma år utanordna till trossamfundet med en

det föregående årets (taxeringsåret) taxering, beräknat efter den eller de avgiftssatser som har bestämts för året före taxeringsåret.

Trossamfund som avses i första stycket är berättigat att under ett visst år av staten såsom förskott uppbära ett belopp som motsvarar produkten av den eller de avgiftssatser som har beslutats för året och de sammanlagda beskattningsbara förvärvsin- komster, som enligt beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen rörande det föregående årets taxering till kommunal inkomstskatt har påförts de avgiftsskyldiga. Förskottet avräknas mot de avgifter, som trossamfundet har rätt att uppbära av staten på grundval av taxeringen under året efter det, då förskottet enligt bestämmelserna i nästföljande stycke utanordnas.

Belopp, som vid ingången av ett år utgör trossamfundets fordran hos staten enligt denna paragraf skall Riksskatteverket under samma år utanordna till trossamfundet med en tolftedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i

tolftedel per månad den tredje vardagen räknat från den 17 i månaden, varvid vardag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är trossamfundets fordran inte uträknad vid utbetalnings-tillfällena i månaderna januari och februari, skall vid dessa tillfällen utbetalas samma belopp som har utbetalats i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Riksskatteverket dock förordna att utbetalning skall ske med annat belopp. Om något av de belopp som utbetalades i månaderna januari och februari inte motsvarar en tolftedel av trossamfundets fordran, skall den jämkning som föranleds härav ske i fråga om det belopp, som utbetalas i mars månad.

Vad som har sagts om avgift till registrerat trossamfund tillämpas på motsvarande sätt i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte enligt 3 § lagen om avgift till registrerat trossamfund skall räknas in i kyrkoavgiften. Det

månaden, varvid vardag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är trossamfundets fordran inte uträknad vid utbetalnings-tillfällena i månaderna januari och februari, skall vid dessa tillfällen utbetalas samma belopp som har utbetalats i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får Riksskatteverket dock förordna att utbetalning skall ske med annat belopp. Om något av de belopp som utbetalades i månaderna januari och februari inte motsvarar en tolftedel av trossamfundets fordran, skall den jämkning som föranleds härav ske i fråga om det belopp, som utbetalas i mars månad.

Vad som har sagts om avgift till registrerat trossamfund tillämpas på motsvarande sätt i fråga om begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144), om den inte enligt 3 § lagen om avgift till registrerat trossamfund skall räknas in i kyrkoavgiften. Det

som sägs om *Riksskatteverket* och trossamfund skall dock i stället gälla *skattemyndigheten* respektive den församling eller kyrkliga samfällighet som är huvudman för begravningsverksamheten.

5 §⁵

Finner *skattemyndigheten* eller Riksskatteverket på grund av anmärkning eller eljest att av myndigheten meddelat beslut enligt denna lag blivit uppenbart oriktigt till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende, skall myndigheten meddela beslut om rättelse.

Finner Riksskatteverket på grund av anmärkning eller eljest att av myndigheten meddelat beslut enligt denna lag blivit uppenbart oriktigt till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende, skall myndigheten meddela beslut om rättelse.

6 §⁶

Riksskatteverkets eller *skattemyndighetens* beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Rättelse enligt 5 § av skattemyndighets beslut skall från och med den 1 januari 2003 göras av Riksskatteverket.
  3. Äldre föreskrifter i 6 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

⁵ Senaste lydelse 1999: 298.

⁶ Senaste lydelse 1999: 298.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. i stället för dess lydelse enligt lagen (2002:000) om ändring i nämnda lag¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Det som sägs i denna paragraf om kommun och kommunalskattemedel tillämpas också i fråga om landsting och landstingskattemedel samt kommuns begravningsavgiftsmedel. I fråga om slutavräkning av begravningsavgiftsmedel gäller dock i stället bestämmelserna i sjätte stycket.

En kommun har rätt att under visst år (beskattningsåret) av staten uppbära preliminära kommunalskattemedel med ett belopp som motsvarar produkten av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommunen enligt *skattemyndighetens* beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt (skatteunderlaget) året före beskattningsåret, den skattesats som

En kommun har rätt att under visst år (beskattningsåret) av staten uppbära preliminära kommunalskattemedel med ett belopp som motsvarar produkten av de sammanlagda beskattningsbara förvärvsinkomsterna i kommunen enligt beslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt (skatteunderlaget) året före beskattningsåret, den skattesats som har beslutats

¹ Lydelse enligt prop. 2001/02:112.

har beslutats för beskattnings- för beskattningsåret och de året och de uppräknings- uppräkningsfaktorer enligt faktorer enligt tredje stycket tredje stycket som har som har fastställts senast i fastställts senast i september september året före beskatt- året före beskattningsåret. ningsåret.

Senast i september varje år skall regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, fastställa två uppräkningsfaktorer som skall svara mot den uppskattade procentuella förändringen av skatteunderlaget i riket. Den ena skall avse förändringen mellan andra och första året före beskattningsåret. Den andra skall avse förändringen mellan året före beskattningsåret och beskattningsåret. Under år då riksdagsval hålls i september, får regeringen dock ändra redan fastställda uppräkningsfaktorer. Detta skall ske senast en vecka efter att regeringen avlämnat budgetpropositionen.

Innan <i>skattemyndigheten</i> be- talar ut kommunalskattemedel till kommunerna skall avräkning göras enligt 10 § lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting och 16 kap. 8 § skattebetalnings- lagen (1997:483). Vidare skall tillägg göras för bidrag enligt 10 § lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting samt för bidrag enligt 1 och 2 §§ lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting. Det belopp som framkommer skall betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från	Innan <i>Riksskatteverket</i> betalar ut kommunalskatte- medel till kommunerna skall avräkning göras enligt 10 § lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting och 16 kap. 8 § skattebetalnings- lagen (1997:483). Vidare skall tillägg göras för bidrag enligt 10 § lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting samt för bidrag enligt 1 och 2 §§ lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting. Det belopp som framkommer skall betalas ut med en tolfedel per månad den tredje vardagen räknat från
--	---

den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, skall utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får *skattemyndigheten* dock förordna att utbetalningen skall grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari, februari och mars grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, skall den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i april eller, om det är fråga om ett större belopp, fördelas på utbetalningarna i april, maj och juni månader.

En slutavräkning av kommunalskattemedlen skall ske när den årliga taxeringen under året efter beskattningsåret har avslutats. Därvid skall en kommun som inte ingår i ett landsting behandlas som om den även utgjorde ett landsting. Produkten av skatteunderlaget enligt den taxeringen och den skattesats som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga kommunalskattemedlen. Om summan av dessa överstiger summan av de

den 17 i månaden, varvid dag som enligt 2 § lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid jämföras med allmän helgdag inte skall medräknas. Är kommunens fordran inte uträknad vid utbetalningstillfällena i månaderna januari och februari, skall utbetalningarna dessa månader grundas på samma belopp som utbetalningen i december månad det föregående året. När särskilda skäl föranleder det får *Riksskatteverket* dock förordna att utbetalningen skall grundas på ett annat belopp. Om något av de belopp som utbetalningen i månaderna januari, februari och mars grundats på inte motsvarar en tolfedel av kommunens fordran, skall den jämkning som föranleds av detta ske i fråga om utbetalningen i april eller, om det är fråga om ett större belopp, fördelas på utbetalningarna i april, maj och juni månader.

preliminära kommunalskattemedlen enligt andra stycket skall skillnaden betalas ut till kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året före beskattningsåret. I motsatt fall skall skillnaden återbetalas av kommunerna med ett enhetligt belopp per invånare den 1 november året före beskattningsåret. Utbetalning eller återbetalning skall göras i januari andra året efter beskattningsåret.

En slutavräkning av kommunens begravningsavgiftsmedel skall ske när den årliga taxeringen under året efter beskattningsåret har avslutats. Produkten av skatteunderlaget enligt den taxeringen och den avgiftssats för begravningsavgiften som har beslutats för beskattningsåret utgör de slutliga begravningsavgiftsmedlen. Om dessa överstiger de preliminära begravningsavgiftsmedlen enligt andra stycket skall skillnaden betalas ut till kommunen. I motsatt fall skall skillnaden återbetalas av kommunen. Utbetalning eller återbetalning skall göras i januari andra året efter beskattningsåret.

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs att i 33 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.¹ ordet "skattemyndighetens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 33 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

¹ Senaste lydelse av 33 § 1995:1689.

1.8 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs i fråga om kupongskattelagen (1970:624)¹

dels att 30 § skall upphöra att gälla,

dels att 17, 21–23, 29 och 30 a §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §²

Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 §, skall vara ordnade kommunvis efter utdelningsmottagarens kommun. Vilken hemortskommun uppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt. Blanketter, vid vilkas avgivande kupongskatt innehållits, skall dock vara skilda från övriga blanketter, och sammanlagda beloppet av den utdelning uppgifterna i dessa blanketter avser skall anges särskilt.

Senast den 31 januari varje år skall de blanketter som nämns i första stycket och som gäller det årets taxering av beskattningsmyndigheten tillställas den skattemyndighet som enligt 2 kap. skattebetalningslagen (1997:483) är behörig att fatta beslut som rör den utdelningsberättigade.

21 §³

Om utdelning lämnas i Om utdelning lämnas i

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:996 30 § 1993:463.

² Senaste lydelse 2001:1228.

³ Senaste lydelse 1998:242.

annat än pengar i svenskt mynt och om det enligt 8 eller 15 § föreligger skyldighet att betala in kupongskatt, skall aktiebolaget senast en vecka efter beslutet om utdelning till beskattningsmyndigheten lämna in en bestyrkt uppgift om de utdelade tillgångarnas värde vid utdelningstillfället. Om *det finns anledning anta* att värdet är för lågt uppgivet, skall *beskattningsmyndigheten hos skattemyndigheten i den region där bolagets styrelse har sitt säte anmärka förhållandet och förete den utredning som står beskattningsmyndigheten till buds för att bedöma värdet. Skattemyndigheten i det län där bolagets styrelse har sitt säte skall värdera de utdelade tillgångarna och meddela beslut med anledning av anmärkningen. Om skattemyndigheten finner att det av bolaget uppgivna värdet bör höjas, skall underrättelse lämnas beskattningsmyndigheten och bolaget med föreläggande för bolaget att inom viss tid betala in felande kupongskatt. Om inbetalningen inte gjorts inom den utsatta tiden skall bolaget betala dröjsmålsavgift. Därvid skall 19 § andra stycket tillämpas.*

annat än pengar i svenskt mynt och om det enligt 8 eller 15 § föreligger skyldighet att betala in kupongskatt, skall aktiebolaget senast en vecka efter beslutet om utdelning till beskattningsmyndigheten lämna in en bestyrkt uppgift om de utdelade tillgångarnas värde vid utdelningstillfället. Om *beskattningsmyndigheten finner det sannolikt* att värdet är för lågt uppgivet, skall *myndigheten meddela beslut om värdet och förelägga* bolaget att inom viss tid betala in felande kupongskatt. Om inbetalningen inte gjorts inom den utsatta tiden, skall bolaget betala dröjsmålsavgift. Därvid skall 19 § andra stycket tillämpas.

Om utdelning har ägt rum när beslut meddelats om påföring av ytterligare kupongskatt och har tillräckligt belopp till kupongskatten inte innehållits, skall bolaget förskjuta skattebeloppet men får kräva det åter av den skattskyldige.

22 §⁴

Om en central värdepappersförvarare eller ett aktiebolag inte betalar in kupongskatt i föreskriven tid, skall beskattningsmyndigheten förelägga värdepappersförvararen eller bolaget att inom viss tid fullgöra sin betalningsskyldighet.

Om föreläggandet inte följs, Obetalda kupongskatte-
skall beskattningsmyndigheten belopp samt dröjsmålsavgifter
anmäla förhållandet till skall av *beskattningsmyndig-*
skattemyndigheten i det län där heten lämnas för indrivning.
bolagets styrelse har sitt säte. Regeringen får föreskriva att
Obetalda kupongskattebelopp indrivning inte behöver
samt dröjsmålsavgifter skall av begäras för ett ringa belopp.
skattemyndigheten lämnas för
indrivning. Regeringen får
föreskriva att indrivning inte
behöver begäras för ett ringa
belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala skatt eller dröjsmålsavgift.

23 §⁵

Försummar aktiebolag	Försummar aktiebolag
annan skyldighet enligt denna	annan skyldighet enligt denna
lag än skyldigheten att	lag än skyldigheten att
innehålla eller inbetala	innehålla eller inbetala
kupongskatt i föreskriven tid	kupongskatt i föreskriven tid

⁴ Senaste lydelse 1998:1485.

⁵ Senaste lydelse 1997:1087.

eller ordning, kan beskattningsmyndigheten förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. *Förstuttet vite utdömes* efter anmälan av beskattningsmyndigheten av den länsrätt inom vars domkrets bolagets styrelse har sitt säte.

eller ordning, kan beskattningsmyndigheten förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. *Fråga om utdömande av vite prövas* efter anmälan av beskattningsmyndigheten av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt 6 kap. 2 § samt 7 kap. 1 och 2 §§ taxeringslagen (1990:324).

29 §⁶

Beslut av Riksskatteverket eller skattemyndighet enligt denna lag utom i fråga om vite får överklagas hos länsrätten av den som beslutet rör. *Överklagandet* skall ha kommit in inom två månader från den dag då *klaganden* fick del av beslutet.

Beslut av Riksskatteverket enligt denna lag utom i fråga om vite får överklagas hos länsrätten av den som beslutet rör och det allmänna ombudet hos Riksskatteverket. *Ett överklagande av den som beslutet rör* skall ha kommit in inom två månader från den dag då *denne* fick del av beslutet. *Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.*

Riksskatteverkets beslut enligt 22 § första stycket eller 24 § får inte överklagas.

30 a §⁷

Bestämmelserna i 6 kap.

Bestämmelserna i 6 kap.

⁶ Senaste lydelse 2000:468.

⁷ Senaste lydelse 1993:463.

taxeringslagen (1990:324) om överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut *och om företrädare för det allmänna* gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Riksskatteverkets beslut.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Äldre föreskrifter i 23 § gäller fortfarande för anmälan som har getts in före ikraftträdandet.
  3. Äldre föreskrifter i 29 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.9 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 17 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §¹

Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter skall göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. *Skattemyndigheter* får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom *skatteförvaltningen* som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjugoett år.

Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter skall göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. *Riksskatteverket* får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom *verket* som skall medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjugoett år.

---

¹ Senaste lydelse 1997:1025.

Har i lag eller förordning meddelats bestämmelse som avviker från föreskrifterna i första stycket gäller den bestämmelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:171) om särskilt uppskattningsvärde på fastighet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1971:171) om särskilt uppskattningsvärde på fastighet¹

dels att i 5 och 6 §§ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §²

Ansökan om särskilt uppskattningsvärde görs skriftligen hos *skattemyndigheten i den region där fastigheten är belägen*.

I ansökningshandlingen lämnas, i huvudsaklig anslutning till vad som föreskrivs i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om fastighetsdeklaration, de uppgifter som behövs till ledning för uppskattningen. *Skattemyndigheten* kan anmoda sökanden att komplettera uppgifterna vid äventyr att ärendet ändå prövas.

Ansökan om särskilt uppskattningsvärde görs skriftligen hos *Riksskatteverket*.

I ansökningshandlingen lämnas, i huvudsaklig anslutning till vad som föreskrivs i fastighetstaxeringslagen (1979:1152) om fastighetsdeklaration, de uppgifter som behövs till ledning för uppskattningen. *Riksskatteverket* kan anmoda sökanden att komplettera uppgifterna vid äventyr att ärendet ändå prövas.

---

¹ Lagen omtryckt 1980:960.
Senaste lydelse av
5 § 1994:1913
6 § 1990:361.

² Senaste lydelse 1998:243.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.11 Förslag till lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Härigenom föreskrivs att i 20 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar¹ ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Lagen omtryckt 1981:1323.
Senaste lydelse av 20 § 1997:1088.

1.12 Förslag till lag om ändring i handelsregisterlagen (1974:157)

Härigenom föreskrivs att i 4 § handelsregisterlagen (1974:157)¹ ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 4 § 2 gäller för registreringsnummer som har tilldelats före ikraftträdandet.

---

¹ Senaste lydelse av 4 § 1998:308.

1.13 Förslag till lag om ändring i lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Talan mot beslut angående fastställande av organisationsnummer *föres hos riksskatteverket genom besvär. Mot riksskatteverkets beslut får talan icke föras.*

Beslut angående fastställande av organisationsnummer *överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.*

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 6 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.14 Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (1975:1385)

Härigenom föreskrivs att i 10 kap. 22 och 33 a §§ samt 12 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385)¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Lagen omtryckt 1993:150.
Senaste lydelse av
10 kap. 22 § 1998:760
10 kap. 33 a § 2001:1224
12 kap. 8 § 1994:802.

1.15 Förslag till lag om ändring i lagen (1976:339) om saluvagnsskatt

Härigenom föreskrivs att i 1 § lagen (1976:339) om saluvagnsskatt¹ orden "Skattemyndigheten i Örebro" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 1 § 2001:563.

1.16 Förslag till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter¹

dels att i 3, 10, 17 och 18 §§ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 20 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20§²

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den länsrätt *inom vars domkrets beslut om skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall fattas* då framställningen om betalningssäkring görs.

Om beslut om skatten skall meddelas av Skattemyndigheten i Stockholm enligt bestämmelsen i 2 kap. 1 § tredje stycket sista meningen eller 2 § femte stycket sista meningen skattebetalningslagen, skall mål om betalningssäkring prövas av den länsrätt inom vars domkrets

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § första stycket prövas av den länsrätt *som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§* skattebetalningslagen (1997:483) då framställningen om betalningssäkring görs.

¹ Senaste lydelse av
3 § 2000:1283
10 § 1990:372
17 § 1990:372
18 § 1995:442.

² Senaste lydelse 2000:1283.

verkställigheten kan äga rum.

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den länsrätt inom vars domkrets *taxeringsbeslut eller* beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs.

Behörig skattemyndighet att föra det allmännas talan är skattemyndigheten i den region där behörig länsrätt finns. Vad som föreskrivs i 6 kap. 15 och 16 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar i mål om betalningssäkring.

Mål om betalningssäkring som avses i 3 § andra stycket prövas av den länsrätt *som är behörig enligt första stycket eller den länsrätt* inom vars domkrets beslut om tulltillägg enligt tullagen (2000:1281) eller beslut om transporttillägg enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter skall fattas då framställningen om betalningssäkring görs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 20 § gäller fortfarande för framställning som har getts in före ikraftträdandet.

1.17 Förslag till lag om ändring i lagen (1979:411) om ändringar i Sveriges indelning i kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 24 § lagen (1979:411) om ändringar i Sveriges indelning i kommuner och landsting¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 24 §²

När det finns skäl till det skall en särskild undersökning göras om befolkningens inställning till en indelningsändring. Om en särskild utredare finner skäl till en sådan undersökning, skall han anmäla detta till Kammarkollegiet, som beslutar i frågan. Länsstyrelsen beslutar om sådana undersökningar i ärenden som länsstyrelsen utreder.

Undersökningen skall göras av länsstyrelsen. Den kan ske genom omröstning, opinionsundersökning eller liknande förfarande. Länsstyrelsen får därvid anlita valnämnden i kommunen, om inte nämndens verksamhet i övrigt hindras därigenom.

Skall undersökningen ske genom en omröstning får länsstyrelsen besluta att det, med tillämpning av 7 kap. vallagen (1997:157), skall framställas röstlängd och röstkort för omröstningen.

Röstlängd och röstkort framställs av *skattemyndigheten i den region inom vilket kommunen eller landstinget ligger*. Röstlängd och röstkort framställs av *Riksskatteverket*. *Verket* har rätt till ersättning för detta. *Skattemyndigheten* har

---

¹ Lagen omtryckt 1988:198.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1991:1693.

² Senaste lydelse 1998:238.

rätt till ersättning för detta.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.18 Förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152)¹

dels att i 17 kap. 5 §, 18 kap. 1 a, 4, 8, 10, 11, 22–24, 29, 30, 32 och 38 §§, 19 kap. 5, 6 och 8 §§, 20 kap. 3 a, 4, 5 a–8, 10, 12–14 och 17–20 §§, 21 kap. 5 och 6 §§, 26 kap. 1 och 2 §§, 28 kap. 4 § samt rubriken till 29 kap. ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att i 22 kap. 2 § orden "en skattemyndighets" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att 17 kap. 1, 2 och 4 §§, 18 kap. 9, 9 a och 28 §§, 19 kap. 1–3 §§, 20 kap. 2 och 9 §§, 21 kap. 1, 4 och 7 §§, 22 kap. 3 §, rubriken till 21 kap. samt rubrikerna närmast före 17 kap. 2 § och 21 kap. 7 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

---

¹ Senaste lydelse av	20 kap. 5 a § 1993:1193
17 kap. 5 § 2001:1218	20 kap. 6 § 2001:1218
18 kap. 1 a § 2001:1218	20 kap. 7 § 1993:1193
18 kap. 4 § 2001:1218	20 kap. 8 § 1993:1193
18 kap. 8 § 1993:1193	20 kap. 10 § 1993:1193
18 kap. 10 § 2001:1218	20 kap. 12 § 1993:1193
18 kap. 11 § 1994:849	20 kap. 13 § 2001:1218
18 kap. 22 § 2001:1218	20 kap. 14 § 1993:1193
18 kap. 23 § 1996:668	20 kap. 17 § 1993:1193
18 kap. 24 § 1993:1193	20 kap. 18 § 1993:1193
18 kap. 29 § 1993:1193	20 kap. 19 § 1993:1193
18 kap. 30 § 1997:1090	20 kap. 20 § 1993:1193
18 kap. 32 § 1993:1193	21 kap. 5 § 1993:1193
18 kap. 38 § 1993:1193	21 kap. 6 § 1993:1193
19 kap. 5 § 1995:1409	22 kap. 2 § 1993:1193
19 kap. 6 § 1993:1193	26 kap. 1 § 1990:379
19 kap. 8 § 1993:1193	26 kap. 2 § 1993:1193
20 kap. 3 a § 1993:1193	28 kap. 4 § 1993:1193
20 kap. 4 § 2001:1218	rubriken till 29 kap. 1993:1193.

17 kap.**1 §²**

Riksskatteverket *leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet* enligt denna lag. Riksskatteverket ansvarar för *verksamheten* enligt denna lag.

Skattemyndigheten leder och ansvarar för verksamheten i regionen.

Beslutande myndigheter³Beslutande myndighet**2 §⁴**

Beslut i taxeringsärende fattas av *skattemyndigheten i den region där fastigheten är belägen.*

Beslut i taxeringsärende fattas av *Riksskatteverket.*

En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i dess ställe i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Ett sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten medger det och om det kan ske utan avsevärd olägenhet för fastighetsägaren.

Att vissa taxeringsärenden avgörs i skattenämnd framgår av 20 kap. 3 §.

4 §⁵

Skattemyndigheten får förordna det antal personer med

Riksskatteverket får förordna det antal personer med sak-

² Senaste lydelse 1998:239.

³ Senaste lydelse 1993:1193.

⁴ Senaste lydelse 1998:239.

⁵ Senaste lydelse 2001:1218.

sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering (konsulenter för fastighetstaxering) som behövs för att biträda *skattemyndigheten* vid den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen.

Konsulenten får inte vara ledamot av skattenämnd *vid den skattemyndighet som han biträder.*

kunskap i fråga om fastighetsvärdering (konsulenter för fastighetstaxering) som behövs för att biträda vid den allmänna och förenklade fastighetstaxeringen.

Konsulenten får inte vara ledamot av skattenämnd.

18 kap.

9 §⁶

Allmän och förenklad fastighetsdeklaration, som skall lämnas utan föreläggande, liksom påpekanden med anledning av förslag till fastighetstaxering, skall lämnas senast den 1 november året före det år då den allmänna eller förenklade fastighetstaxeringen äger rum.

Fastighetsdeklarationen eller påpekandena med tillhörande handlingar skall lämnas till *skattemyndighet.*

Skattemyndighet får efter samråd med kommun bestämma att det inom kommunen skall finnas särskilt insamlingsställe för deklarerationer och påpekanden, *som skall lämnas till ledning för taxering inom regionen.*

Fastighetsdeklarationen eller påpekandena med tillhörande handlingar skall lämnas till *Riksskatteverket.*

Verket får efter samråd med kommun bestämma att det inom kommunen skall finnas särskilt insamlingsställe för deklarerationer och påpekanden.

⁶ Senaste lydelse 2001:1218.

9 a §⁷

Om någon visar att han på grund av särskilda omständigheter är förhindrad att lämna allmän eller förenklad fastighetsdeklaration eller påpekanden inom föreskriven tid, får han efter ansökan beviljas anstånd med att lämna deklarationen eller påpekandena. Anstånd får inte utan att det finns synnerliga skäl medges längre än till utgången av februari månad under taxeringsåret.

Den som i varaktigt bedriven näringsverksamhet biträder deklarationsskyldiga med att upprätta deklarationer kan efter ansökan få tillstånd att lämna deklarationerna enligt tidsplan till och med februari månad under taxeringsåret. Om ansökan medges skall den deklarationsskyldige anses ha fått anstånd till den dag då deklarationen senast får avlämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket prövas av *skattemyndigheten i det län där fastigheten är belägen*. Ansökan enligt andra stycket prövas av *skattemyndigheten i det län där sökanden utövar sin verksamhet*. Ansökan hos en annan skattemyndighet skall prövas där om tiden inte medger att den överlämnas till rätt myndighet.

28 §⁸

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av ansökan om

Vid prövning av ansökan om

⁷ Senaste lydelse 2001:1218.

⁸ Senaste lydelse 1993:1193.

utdömande av vite får även utdömande av vite får även
vitets lämplighet bedömas. vitets lämplighet bedömas.

19 kap.

1 §⁹

Senast den 1 oktober andra året före det år då allmän fastighetstaxering äger rum, skall regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer besluta föreskrifter för förberedelsearbetet.

Senast den 15 november samma år lämnar Riksskatteverket beträffande småhus och tomtmark, utom såvitt avser småhus och tomtmark för småhus som ingår i lantbruksenhet, förslag till sådana föreskrifter som avses i 7 kap. 7 § med undantag för föreskrifter om indelning i värdeområden.

Senast den 15 mars året före det år då allmän fastighets- taxering äger rum *upprättar skattemyndigheten förslag till indelning i värdeområden för småhus, hyreshus, avkastningsvärderad industri och tomtmark.*

Senast den 15 mars året före det år då allmän fastighets- taxering äger rum lämnar Riksskatteverket förslag till övriga föreskrifter enligt 7 kap. 7 §.

Senast sistnämnda dag lämnar Riksskatteverket förslag till föreskrifter om indelning i värdeområden för övriga ägoslag samt förslag till övriga föreskrifter enligt 7 kap. 7 § för samtliga byggnadstyper och ägoslag.

2 §¹⁰

Under förberedelsearbetet skall det vid *varje skattemyn-* Under förberedelsearbetet skall det vid *Riksskatteverket*

⁹ Senaste lydelse 1993:1193.

¹⁰ Senaste lydelse 1993:1193.

dighet finnas *en eller flera* finnas referensgrupper
 referensgrupper bestående av bestående av förtroendevalda
 förtroendevalda ledamöter i ledamöter i skattenämnden.
 skattenämnden.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal ledamöter som skall ingå i en referensgrupp.

3 §¹¹

Lantmäteriverket och *skatte-myndigheten* skall undersöka vilka riktvärde-tabeller för småhus som inte ingår i lantbruksenhet, som med hänsyn till rådande prisläge bör användas inom olika delar av *länet*. Förslag härom skall upprättas. Undersökningen skall även omfatta upprättande av förslag till riktvärde-kartor för tomtmark som inte ingår i lantbruksenhet inom länet.

Lantmäteriverket och *skatte-myndigheten* skall vidare pröva att en tillämpning av förslag till föreskrifter enligt 1 § andra-fjärde styckena leder till taxeringsvärden som svarar mot taxeringsvärdenivå enligt 5 kap. 2 § (provvärdering). Motsvarande prövning görs av förslag till riktvärde-kartor för tomtmark och riktvärde-tabeller för småhus enligt första stycket.

Lantmäteriverket och *Riks-skatteverket* skall undersöka vilka riktvärde-tabeller för småhus som inte ingår i lantbruksenhet, som med hänsyn till rådande prisläge bör användas inom olika delar av *ett län*. Förslag härom skall upprättas. Undersökningen skall även omfatta upprättande av förslag till riktvärde-kartor för tomtmark som inte ingår i lantbruksenhet inom länet.

Lantmäteriverket och *Riks-skatteverket* skall vidare pröva att en tillämpning av förslag till föreskrifter enligt 1 § andra-fjärde styckena leder till taxeringsvärden som svarar mot taxeringsvärdenivå enligt 5 kap. 2 § (provvärdering). Motsvarande prövning görs av förslag till riktvärde-kartor för tomtmark och riktvärde-tabeller för småhus enligt första stycket.

¹¹ Senaste lydelse 2001:1218.

Provvärdering skall göras för varje värdeområde och omfatta det antal överlåtelse inom området (provvärderingsobjekt) som bedöms nödvändigt med hänsyn till områdets karaktär. Om antalet provvärderingsobjekt är för få eller saknas inom ett värdeområde, får provvärdering göras för en grupp av värdeområden som då tillsammans bildar ett provvärderingsområde.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer beslutar närmare föreskrifter om indelningen i provvärderingsområden. Ett sådant beslut får inte överklagas.

20 kap.

2 §¹²

<p><i>Skattemyndigheten</i> skall senast den 15 juni under taxeringsåret meddela grundläggande beslut om taxering av fastighet <i>som är belägen i regionen.</i></p>	<p><i>Riksskatteverket</i> skall senast den 15 juni under taxeringsåret meddela grundläggande beslut om taxering av fastighet.</p>
--	--

Har fastighetsägaren, trots att han varit skyldig att lämna fastighetsdeklaration, inte avgett någon sådan, eller kan fastighetens taxeringsvärde inte beräknas tillförlitligt på grund av brister i eller bristfälligt underlag för deklarationen, skall taxeringsvärdet uppskattas till det belopp som framstår som skäligt med hänsyn till vad som framkommit i ärendet (skönstaxering).

9 §¹³

<p>Vill fastighetsägaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till <i>skattemyndigheten</i> före utgången av det femte året efter</p>	<p>Vill fastighetsägaren begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till <i>Riksskatteverket</i> före utgången av det femte året efter</p>
---	--

¹² Senaste lydelse 2001:1218.

¹³ Senaste lydelse 1993:1193.

taxeringsåret.

taxeringsåret.

Om fastighetsägaren gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett beslut om fastighetstaxering som är till hans nackdel, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har fastighetsägaren inom den tid som anges i första eller andra stycket lämnat in skrivelsen med begäran om omprövning till *en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol*, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till *den skattemyndighet som fattat beslutet* med uppgift om den dag då handlingen kom in till *myndigheten eller domstolen*.

Har fastighetsägaren inom den tid som anges i första eller andra stycket lämnat in skrivelsen med begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till *Riksskatteverket* med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

21 kap.

Överklagande av *skattemyndighets* beslut¹⁴

Överklagande av *Riksskatteverkets* beslut

En skattemyndighets beslut om fastighetstaxering får överklagas *hos länsrätten* av fastighetsägaren och *Riksskatteverket*.

1 §¹⁵ *Riksskatteverkets* beslut om fastighetstaxering får överklagas av fastighetsägaren och *det allmänna ombudet hos Riksskatteverket hos den länsrätt*

¹⁴ Senaste lydelse 1993:1193.

¹⁵ Senaste lydelse 1993:1193.

inom vars domkrets den taxeringsenhet som överklagandet avser är belägen.

Fastighetsägaren får överklaga beslut att avvisa en begäran om omprövning av beslut om fastighetstaxering.

4 §¹⁶

Skattemyndigheten skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall *myndigheten* avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att *skattemyndigheten* har lämnat fastighetsägaren en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till *en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol*. Överklagandet skall då omedelbart översändas till *den skattemyndighet som fattat beslutet* med uppgift om den dag då handlingen kom in till *myndigheten eller domstolen*.

Riksskatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall *verket* avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att *Riksskatteverket* har lämnat fastighetsägaren en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till *Riksskatteverket* med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

¹⁶ Senaste lydelse 1993:1193.

Riksskatteverkets överklagan-
de¹⁷

Allmänna ombudets överkla-
gande m.m.

7 §¹⁸

Riksskatteverkets överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 20 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av *skattemyndighet*, eller efter sådan tid, inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Det allmänna ombudets överklagande skall vara skriftligt och ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 20 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av *Riksskatteverket*, eller efter sådan tid, inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering överklagas och en ändring till fastighetsägarens nackdel yrkas, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelats.

22 kap.

3 §¹⁹

Bestämmelserna i 6 kap. 11–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om skattskyldig skall gälla fastighetsägare.

Bestämmelserna i 6 kap. 8 § tredje stycket samt 9 a, 13, 14 och 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om skattskyldig skall gälla fastighetsägare.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹⁷ Senaste lydelse 1993:1193.

¹⁸ Senaste lydelse 1993:1193.

¹⁹ Senaste lydelse 1993:1193.

2. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 18 kap. 23 § första stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

3. Äldre föreskrifter i 18 kap. 23 § andra stycket gäller fortfarande för uppgift som lämnats före ikraftträdandet.

4. De nya föreskrifterna i 18 kap. 28 § första stycket gäller för ansökan om utdömmande av vite som ges in efter ikraftträdandet.

5. Äldre föreskrifter i 18 kap. 30 § gäller fortfarande för framställning som har getts in före ikraftträdandet.

6. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 19 kap. 8 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

7. Äldre föreskrifter i 20 kap. 9 § tredje stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har lämnats in före ikraftträdandet.

8. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 20 kap. 10 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

9. Äldre föreskrifter i 20 kap. 12 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

10. De nya föreskrifterna i 20 kap. 13 § andra stycket gäller även om allmän fastighetsdeklaration kommit in till skattemyndighet.

11. De nya föreskrifterna i 20 kap. 17 § andra stycket om förbud mot att fatta beslut om eftertaxering i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

12. Äldre föreskrifter i 20 kap. 19 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

13. Äldre föreskrifter i 21 kap. 1 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

14. Äldre föreskrifter i 21 kap. 4 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande som har kommit in före ikraftträdandet.

15. De upphävda föreskrifterna i 21 kap. 7 § gäller fortfarande för beslut meddelade av skattemyndighet.

16. De nya föreskrifterna i 22 kap. 2 § 1 gäller även skattemyndighets avvisningsbeslut.

17. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 26 kap. 2 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

18. Äldre föreskrifter i 28 kap. 4 § tredje stycket gäller fortfarande om fastighetsägaren gjort anmälan till skattemyndighet.

1.19 Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs i fråga om sekretesslagen (1980:100)¹

dels att i 9 kap. 1 § ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att i 5 kap. 1 § och 9 kap. 17 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Lagen omtryckt 1992:1474.

Senaste lydelse av

5 kap. 1 § 2001:86

9 kap. 1 § 2001:207

9 kap. 17 § 2001:354.

1.20 Förslag till lag om ändring i namnlagen (1982:670)

Härigenom föreskrivs i fråga om namnlagen (1982:670)¹

dels att i 1, 5, 8–10, 15, 17, 29–32, 34, 35, 47, 49 och 51 §§ samt punkt 9 i övergångsbestämmelserna ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 36 och 37 §§ samt rubriken närmast för 36 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Anmälan till *skattemyndighet* m.m.²   **Anmälan till *Riksskatteverket* m.m.**

36 §³

Anmälan till skattemyndigheten prövas i den region där den som anmälningen avser är eller senast har varit folkbokförd. Har denne aldrig varit folkbokförd i landet prövas anmälningen av den skattemyndighet som bestäms av regeringen eller den myndighet

¹ Lagen omtryckt 1982:1134.

Senaste lydelse av

1 § 1991:493

5 § 1991:493

8 § 1991:493

9 § 1991:493

10 § 1991:493

15 § 1991:493

17 § 1991:493

29 § 1991:493

² Senaste lydelse 1991:493.

³ Senaste lydelse 1998:235.

30 § 1991:493

31 § 1991:493

32 § 1991:493

34 § 1991:493

35 § 1991:493

47 § 1991:493

49 § 1991:493

51 § 1991:493

punkt 9 av övergångsbestämmelserna 1991:493.

som regeringen förordnar.

Anmälan till skattemyndigheten skall göras skriftligen.

Som anmälan till *skattemyndighet* anses anmälan som

1. görs till valfri *skattemyndighet* eller allmän försäkringskassa,

2. vid vigsel görs om efternamn till vigselförrättaren och vid dop inom svenska kyrkan görs om förnamn till dopförrättaren.

Anmälan till Riksskatteverket skall göras skriftligen.

Som anmälan till Riksskatteverket anses anmälan som

1. görs till valfri allmän försäkringskassa,

37 §⁴

Beslut av *skattemyndigheten* får överklagas hos *allmän förvaltningsdomstol*.

Beslut av Riksskatteverket får överklagas hos *den länsrätt inom vars domkrets klaganden vid tidpunkten för beslutet var folkbokförd eller, om klaganden då inte var folkbokförd, hos den länsrätt inom vars domkrets klaganden senast varit folkbokförd.*

Finns ingen behörig länsrätt enligt första stycket överklagas Riksskatteverkets beslut hos Länsrätten i Stockholms län.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Riksskatteverket får från skattemyndigheten ta över uppgiften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

⁴ Senaste lydelse 1997:992.

2. Äldre föreskrifter i 17 § gäller fortfarande om anmälan gjorts till skattemyndighet före ikraftträdandet.

3. Äldre föreskrifter i 37 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter i 47 § andra stycket andra meningen gäller fortfarande om efternamn förvärvats efter anmälan till skattemyndighet.

1.21 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter¹

dels att 1 kap. 7 a § och 3 kap. 16 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 7 a § skall utgå,

dels att 2 kap. 6 §, 3 kap. 6 a och 15 a §§ samt 8 kap. 1 och 9 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

6 §²

Deklarationen skall för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse lämnas till beskattningsmyndigheten. Den som hos beskattningsmyndigheten är registrerad som skattskyldig skall lämna deklaration även för redovisningsperioder för vilka han inte har någon skatt att redovisa.

Deklarationen skall avges på heder och samvete samt upprättas på blankett enligt formulär som fastställs av Riksskatteverket eller Statens Jordbruksverk. Efter särskilt medgivande av Riksskatteverket *eller skattemyndighet som Riksskatteverket bestämmer* får deklaration avges i form av

Deklarationen skall avges på heder och samvete samt upprättas på blankett enligt formulär som fastställs av Riksskatteverket eller Statens Jordbruksverk. Efter särskilt medgivande av Riksskatteverket får deklaration avges i form av ett elektroniskt dokument.

¹ Senaste lydelse av

1 kap. 7 a § 1993:462

3 kap. 16 § 2000:467

rubriken närmast före 1 kap. 7 a § 1993:462.

² Senaste lydelse 2000:467.

ett elektroniskt dokument. *En sådan deklaration får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.*

Med ett elektroniskt dokument avses i denna lag en upptagning som gjorts med hjälp av automatisk databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande.

3 kap.

6 a §³

Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för skattekontroll skall på beskattningsmyndighetens begäran *eller på begäran av myndighet som anges i 3 kap. 16 §* tillhandahållas denna.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av beskattningsmyndigheten *eller myndighet som anges i 3 kap. 16 §* beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för skattekontroll skall på beskattningsmyndighetens begäran tillhandahållas denna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av beskattningsmyndigheten beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

³ Senaste lydelse 2000:467.

15 a §⁴

En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling, skall ges in till den länsrätt *inom vars domkrets den enskilde är bosatt*, tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling, skall ges in till den länsrätt *som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag*, tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om beskattningsmyndigheten anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten.

Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen.

8 kap.1 §⁵

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut eller att avvisa ett överklagande får överklagas hos

Beskattningsmyndighetens beskattningsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen samt beslut om anstånd med att lämna deklARATION eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om att avvisa en begäran om omprövning av beskattningsbeslut eller att avvisa ett överklagande får överklagas hos

⁴ Senaste lydelse 1997:1093.

⁵ Senaste lydelse 2000:467.

länsrätten av den skattskyldige och, i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2, av det allmänna ombudet.

länsrätten av den skattskyldige *samt, i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 1, av det allmänna ombudet hos Riksskatteverket* och, i fråga om avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2, av det allmänna ombudet *hos Statens Jordbruksverk.*

Beslut om skatterevision och föreläggande av vite får inte överklagas.

Riksskatteverkets övriga beslut enligt denna lag får inte överklagas.

9 §⁶

Bestämmelserna i 6 kap. 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. *Vad som i taxeringslagen sägs om Riksskatteverket skall i tillämpliga fall gälla det allmänna ombudet.*

Bestämmelserna i 6 kap. *9 a*, 10, 13, 14 samt 17–24 §§ taxeringslagen (1990:324) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Medgivande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 2 kap. 6 § andra stycket andra meningen gäller även efter ikraftträdandet.

3. Uppgift som skattemyndighet begärt enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 6 a § första stycket skall efter ikraftträdandet tillhandahållas Riksskatteverket.

4. Äldre föreskrifter i 3 kap. 15 a § om behörig länsrätt gäller fortfarande för begäran som har getts in före ikraftträdandet.

⁶ Senaste lydelse 2000:467.

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.22 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel

Härigenom förskrivs att 8 d § lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel¹ skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Föreläggande av skattemyndighet enligt 8 d § skall efter utgången av 2002 fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Lagen omtryckt 1995:616.
Senaste lydelse av
lagens rubrik 1995:616
8 d § 2000:472.

1.23 Förslag till lag om ändring i lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m.

Härigenom föreskrivs att 6 § lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Om den uppgiftsskyldige inte följer en anmaning enligt 5 §, får på begäran av statistiska centralbyrån den uppgiftsskyldige föreläggas att göra detta vid vite. Ett sådant föreläggande utfärdas av *skattemyndigheten i den region där uppgiftsskyldigheten skall fullgöras*.

Om den uppgiftsskyldige inte följer en anmaning enligt 5 §, får på begäran av statistiska centralbyrån den uppgiftsskyldige föreläggas att göra detta vid vite. Ett sådant föreläggande utfärdas av *Riksskatteverket*.

Vitet bestäms till lägst 100 och högst 1 000 kronor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse 1998:237.

1.24 Förslag till lag om ändring i bankrörelselagen (1987:617)

Härigenom föreskrivs att i 3 kap. 11 § bankrörelselagen (1987:617)¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Lagen omtryckt 1996:1001.
Senaste lydelse av 3 kap. 11 § 1998:1500.

1.25 Förslag till lag om ändring i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar

Härigenom föreskrivs att i 8 kap. 8 och 13 a §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av
8 kap. 8 § 1995:537
8 kap. 13 a § 2001:1226.

1.26 Förslag till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)

Härigenom föreskrivs att 3, 67 och 84 §§ fordonsskattelagen (1988:327)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Beskattningsmyndighet är *Skattemyndigheten i Örebro.*

Beskattningsmyndighet är *Riksskatteverket.*

Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunniga i enlighet med reglerna i 1 kap. 6 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

67 §³

Bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 2–5 §§, 6 § första stycket och 7–15 d §§ samt 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller vid kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt.

Bestämmelserna i 2 kap. 11 §, 3 kap. 2–5 §§, 6 § första stycket och 7–15 d §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller vid kontroll av fordonsskatt. Vad som sägs om deklaration gäller i stället uppgifter som skall lämnas enligt särskilda föreskrifter och ligga till grund för beslut om skatt. *En sådan begäran som avses i 3 kap. 15 a § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter skall dock ges in till den länsrätt som är behörig att*

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1992:1440.

² Senaste lydelse 1998:245.

³ Senaste lydelse 1995:1201.

pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag. Fråga om utdömande av vite prövas av samma länsrätt.

Skatterevision får företas, förutom av beskattningsmyndigheten, av Riksskatteverket och av någon annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten. Vad som sägs i 3 kap. 13, 14 och 15 a §§ lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter om beskattningsmyndighet skall därvid gälla Riksskatteverket och skattemyndigheten. Innan Riksskatteverket eller en annan skattemyndighet än beskattningsmyndigheten beslutar om revision skall samråd ske med beskattningsmyndigheten.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

84 §⁴

Beslut om skatt som avses i 38, 39 eller 42 § eller beslut som avses i 89 § eller som avser rättelse enligt 45 § första stycket eller anstånd att betala skatt får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av Riksskatteverket.

Beslut om skatt som avses i 38, 39 eller 42 § eller beslut som avses i 64 § andra stycket eller 89 § eller som avser rättelse enligt 45 § första stycket eller anstånd att betala skatt får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av *det allmänna ombudet* hos Riksskatteverket.

⁴ Senaste lydelse 1998:387.

Riksskatteverket får överta beskattningsmyndighetens uppgift att i länsrätten och kammarrätten föra det allmännas talan. Riksskatteverket för det allmännas talan i Regeringsrätten.

Beslut enligt 64 § andra stycket får överklagas hos Riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får inte överklagas.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 § andra stycket och 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för fordonsskatt. Riksskatteverket får föra talan till den skattskyldiges förmån. *Riksskatteverket* har då samma behörighet som den skattskyldige.

Länsrättens beslut enligt 64 § andra stycket får inte överklagas.

Bestämmelserna i 8 kap. 1 § andra stycket och 8 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för fordonsskatt. Riksskatteverket *och det allmänna ombudet* får föra talan till den skattskyldiges förmån. *Verket och ombudet* har då samma behörighet som den skattskyldige.

Har en part överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom stadgade överklagandetiden gått ut. Motpartens överklagande skall ha kommit in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet senast skulle ha kommit in. Återkallas eller förfaller på annat sätt det första överklagandet, är även det senare förfallet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter i 67 § första stycket första meningen gäller fortfarande för prövning enligt 3 kap. 15 a § och 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter om begäran respektive ansökan har getts in före ikraftträdandet.

3. Äldre föreskrifter i 84 § första och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.27 Förslag till lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 8 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

8 §²

Riksbanken skall på begäran tillhandahålla *skattemyndigheter* uppgifter som finns hos Riksbanken och som rör betalningar till eller från utlandet, om det behövs för *myndigheternas* kontroll av skatter eller avgifter. I fråga om uppgifter som behövs för taxering tillämpas i stället bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Riksbanken skall på begäran tillhandahålla *Riksskatteverket* uppgifter som finns hos Riksbanken och som rör betalningar till eller från utlandet, om det behövs för *verkets* kontroll av skatter eller avgifter. I fråga om uppgifter som behövs för taxering tillämpas i stället bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Riksbanken skall på begäran tillhandahålla Tullverket uppgifter som finns hos Riksbanken och som rör betalningar för import eller export av varor.

Om det finns särskilda skäl får Riksbanken underlåta att lämna uppgifter enligt första och andra styckena.

¹ Lagen omtryckt 1999:19.

² Senaste lydelse 1999:416.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 7 kap. 8 § första stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.28 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Skatterättsnämndens beslut överklagas hos Regeringsrätten. En annan myndighets beslut överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets beslutet har fattats.

Föreslagen lydelse

10 §¹

Skatterättsnämndens beslut överklagas hos Regeringsrätten. *Riksskatteverkets beslut överklagas hos den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).* En annan myndighets beslut överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets beslutet har fattats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 10 § andra meningen gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

¹ Senaste lydelse 1998:192.

1.29 Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)

Härigenom föreskrivs i fråga om taxeringslagen (1990:324)¹

dels att 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 2 kap. 2 § och 6 kap. 15 § skall utgå,

dels att i 3 kap. 1, 5, 7–9, 12 och 12 a §§, 4 kap. 2, 5–8, 10, 13–15, 18–21 och 23 §§, 5 kap. 1, 3, 4 och 11 §§, 6 kap. 6, 7, 10 och 21 §§, 7 kap. 7 § samt rubrikerna närmast före 3 kap. 1 § och 4 kap. 13 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 2 kap. 1, 2 och 6 §§, 3 kap. 14, 16 och 17 §§, 4 kap. 9 och 11 a §§, 6 kap. 1, 5, 8, 9, 13, 14 och 17 §§, 7 kap. 2 och 6 §§ samt rubrikerna närmast före 2 kap. 1 § och 6 kap. 1 och 8 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 6 kap. 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Skatteförvaltningen

Riksskatteverket

¹ Senaste lydelse av
3 kap. 5 § 1997:1028
3 kap. 8 § 2001:1231
3 kap. 9 § 1997:494
3 kap. 12 § 1997:1028
3 kap. 12 a § 1997:494
4 kap. 2 § 2001:1231
4 kap. 5 § 1999:1261
4 kap. 13 § 1999:1261

4 kap. 18 § 1999:1261
4 kap. 20 § 1999:1261
4 kap. 23 § 1999:1261
5 kap. 1 § 1999:1261
5 kap. 4 § 2001:1231
5 kap. 11 § 1991:1902
6 kap. 10 § 1994:467
7 kap. 7 § 1995:1524.

1 §²

Riksskatteverket *leder och* ansvarar för taxeringsarbetet i landet. Riksskatteverket ansvarar för taxeringsarbetet i landet.

I varje region finns en skattemyndighet som ansvarar för taxeringsarbetet i regionen. Varje skattemyndighet har ett eller flera skattekontor. Vid varje skattekontor finns en skattenämnd. Vid Riksskatteverket finns skattekontor. Vid varje skattekontor finns en skattenämnd.

Riksskatteverket har samma befogenheter som skattemyndigheten har enligt 3 kap. I förekommande fall tar verket därmed över den befogenhet som annars tillkommer skattemyndigheten.

2 §³

Beslut i taxeringsärende fattas av *den skattemyndighet som är behörig att fatta beslut enligt 2 kap. 1, 2 och 5 §§ skattebetalningslagen (1997:483).* Beslut i taxeringsärende fattas av Riksskatteverket.

6 §⁴

Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden skall vara tjänstemän vid *skattemyndighet*. De förordnas av Riksskatteverket för högst fyra år i taget. Ordföranden och vice ordföranden i skattenämnden skall vara tjänstemän vid *Riksskatteverket*. De förordnas av verket för högst fyra år i taget. Chefen för Riksskatteverket får

² Senaste lydelse 1998:246.

³ Senaste lydelse 1999:1261.

⁴ Senaste lydelse 1994:1625.

Chefen för *skattemyndigheten* får träda in som ordförande i skattenämnden vid behandling av ärende som med hänsyn till dess särskilda beskaffenhet kräver *hans* medverkan. *därutöver förordna tjänsteman* att träda in som ordförande i skattenämnden vid behandling av ärende som med hänsyn till dess särskilda beskaffenhet kräver *dennes* medverkan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som skall finnas vid varje skattekontor. Sådana ledamöter väljs för högst fyra år. För val av dessa ledamöter gäller bestämmelserna i 7 kap. 5–7 §§.

3 kap.

14 §⁵

En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall ges in till *länsrätten* tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om *skattemyndigheten* anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten.

Länsrätten skall utan dröjsmål pröva om handlingen eller uppgiften skall undantas från kontrollen.

En skriftlig begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling skall ges in till *den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 6 kap. 1 § tredje stycket*, tillsammans med föreläggandet och den begärda handlingen eller uppgiften.

Om den reviderade begär att en handling skall undantas från revision skall handlingen, om *Riksskatteverket* anser att den bör granskas, omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten.

⁵ Senaste lydelse 1994:467.

16 §

Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för taxering skall på *skattemyndighetens* begäran tillhandahållas *denna*.

Uppgifter som myndighet förfogar över och som behövs för taxering skall på *Riksskatteverkets* begäran tillhandahållas *verket*.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av *skattemyndigheten* beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

Om sekretess gäller för uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen och ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något enskilt eller allmänt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av *Riksskatteverket* beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

17 §⁶

Uppgifter i självdeklarationer *skall på begäran lämnas ut till de myndigheter som utövar taxerings- eller skattekontroll om det behövs för kontrollverksamheten. Detsamma gäller beträffande uppgifter* i andra handlingar som har upprättats eller för granskning omhändertagits *av en myndighet* vid taxeringskontroll eller lämnats

Uppgifter i självdeklarationer *och* i andra handlingar som har upprättats eller för granskning omhändertagits vid taxeringskontroll eller lämnats till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter får tillhandahållas myndighet i främmande stat med vilken

⁶ Senaste lydelse 2001:1231.

till ledning för taxering enligt bestämmelserna i lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter.

Uppgifter som avses i första stycket får tillhandahållas myndighet i främmande stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i skatteärenden.

Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i skatteärenden.

4 kap.

9 §

Vill den skattskyldige begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till *skattemyndigheten* före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Om den skattskyldige gör sannolikt att han inte inom två månader före utgången av den tid som anges i första stycket fått kännedom om ett taxeringsbeslut som är till hans nackdel eller skattsedel eller annan handling med uppgift om skattens storlek, får han ändå begära omprövning. Begäran skall ha kommit in inom två månader från den dag han fick sådan kännedom.

Har den skattskyldige inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till *en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en allmän förvaltningsdomstol*, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till *den*

Vill den skattskyldige begära omprövning av ett beslut, skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till *Riksskatteverket* före utgången av det femte året efter taxeringsåret.

Har den skattskyldige inom den tid som anges i första eller andra stycket gett in skrivelsen med begäran om omprövning till *en allmän förvaltningsdomstol*, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till *Riksskatteverket* med uppgift om den dag då handlingen kom

skattemyndighet som fattat beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till *myndigheten eller domstolen*.

11 a §⁷

En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om denna begäran föränleds av *en skattemyndighets* taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering. En sådan begäran skall ha kommit in till *skattemyndigheten* inom ett år från det att beslutet meddelades.

En begäran om omprövning som avser särskild skatteberäkning för ackumulerad inkomst får göras efter utgången av den tid som anges i 9 §, om denna begäran föränleds av *Riksskatteverkets* taxeringsbeslut eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut i mål om taxering. En sådan begäran skall ha kommit in till *Riksskatteverket* inom ett år från det att beslutet meddelades.

6 kap.

Överklagande av *skattemyndighets* beslut

Överklagande av *Riksskatteverkets* beslut

1 §

En skattemyndighets taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige, *Riksskatteverket* och, i fråga om beslut

Riksskatteverkets taxeringsbeslut i en fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller annat ekonomiskt mellanhavande med det allmänna får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige, *det allmänna ombudet hos Riksskatteverket*

⁷ Senaste lydelse 1999:1261.

om taxering till kommunal inkomstskatt, kommunen.

och, i fråga om beslut om taxering till kommunal inkomstskatt, kommunen.

Den skattskyldige får också överklaga beslut att avvisa en begäran om omprövning av taxeringsbeslut.

Riksskatteverkets beslut enligt första eller andra stycket överklagas hos den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

5 §

Skattemyndigheten skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall *myndigheten* avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att *skattemyndigheten* har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till *en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till* en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till *den skattemyndighet som fattat*

Riksskatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall *verket* avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att *Riksskatteverket* har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till *Riksskatteverket* med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen.

beslutet med uppgift om den dag då handlingen kom in till *myndigheten eller domstolen*.

Riksskatteverkets eller Det allmänna ombudets eller kommuns överklagande eller kommuns överklagande

8 §

Överklagandet skall vara skriftligt och ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av *skattemyndighet* eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Om en kommun överklagar Riksskatteverkets beslut skall verket vara kommunens motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

9 §

Om *riksskatteverket* har överklagat ett taxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

Om *det allmänna ombudet* har överklagat ett taxeringsbeslut, skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

9 a §

Det allmänna ombudet får inom den för ombudet gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige.

13 §⁸

Om den skattskyldige överklagar länsrättens eller kammarrättens beslut, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet.

Om länsrättens beslut överklagas av *skattmyndigheten*, *riksskatteverket* eller kommunen, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om *riksskatteverket* eller kommunen överklagar kammarrättens beslut.

Om länsrättens beslut överklagas av *Riksskatteverket*, *det allmänna ombudet* eller kommunen, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag beslutet meddelades. Detsamma gäller om *verket*, *ombudet* eller kommunen överklagar kammarrättens beslut.

14 §

Om *någon* har överklagat ett beslut av länsrätt eller kammarrätt, får även *någon annan som haft rätt att överklaga beslutet* ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom

Om *part* har överklagat ett beslut av länsrätt eller kammarrätt, får även *motpart* ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

⁸ Senaste lydelse 1990:1138.

vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare.

17 §

Riksskatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige.

Riksskatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. *Motsvarande gäller för det allmänna ombudet om ombudet fört det allmännas talan.*

7 kap.

2 §

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en ansökan om vite får även vitets lämplighet bedömas.

6 §⁹

Valbar till ledamot i skattemyndighet är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och är folkbokförd i en kommun som ingår i skattemyndighetens verksamhetsområde och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Valbar till ledamot i skattemyndighet är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

⁹ Senaste lydelse 1991:1902.

Tjänsteman inom skatteförvaltningen eller vid allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd. Tjänsteman vid Riksskatteverket eller allmän förvaltningsdomstol eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skattemyndigheten prövar självmant den valdes behörighet. Riksskatteverket prövar självmant den valdes behörighet.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 5 § eller 12 § fjärde stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.
  3. Äldre föreskrifter i 3 kap. 14 § om behörig länsrätt gäller fortfarande för begäran som har getts in före ikraftträdandet.
  4. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § första stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.
  5. Äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § tredje stycket gäller fortfarande för ansökan som har getts in före ikraftträdandet.
  6. Äldre föreskrifter i 4 kap. 9 § tredje stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har getts in före ikraftträdandet.
  7. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 4 kap. 10 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.
  8. Äldre föreskrifter i 4 kap. 11 a § första meningen samt 4 kap. 13 § andra stycket 1 och 3 gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.
  9. De nya föreskrifterna i 4 kap. 14 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

10. De nya föreskrifterna i 4 kap. 18 § andra stycket om förbud mot att fatta beslut om eftertaxering i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

11. Äldre föreskrifter i 4 kap. 20 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

12. De nya föreskrifterna i 5 kap. 3 § första stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

13. De nya föreskrifterna i 5 kap. 4 § första stycket 2 gäller även om kontrolluppgift var tillgänglig för skattemyndighet före november månads utgång taxeringsåret.

14. Äldre föreskrifter i 6 kap. 1 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

15. De nya föreskrifterna i 6 kap. 1 § tredje stycket om behörig länsrätt gäller inte för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

16. Äldre föreskrifter i 6 kap. 5 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande som har kommit in före ikraftträdandet.

17. De upphävda föreskrifterna i 6 kap. 9 § gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett taxeringsbeslut.

18. De nya föreskrifterna i 6 kap. 10 § gäller även skattemyndighets avvisningsbeslut.

19. De upphävda föreskrifterna i 6 kap. 12 § gäller fortfarande för överklagande av länsrätts eller kammarrätts beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

20. Äldre föreskrifter i 6 kap. 13 § andra stycket om överklagande av skattemyndighet gäller även efter ikraftträdandet.

21. De nya föreskrifterna i 7 kap. 2 § första stycket gäller för ansökan om utdömmande av vite som ges in efter ikraftträdandet.

1.30 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

Härigenom föreskrivs att 13 och 14 §§ lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige *och* banken. Beslut om skatterevision enligt 12 § får dock inte överklagas.

Överklagandet skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Föreslagen lydelse

13 §¹

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av den skattskyldige, banken *och det allmänna ombudet hos Riksskatteverket*. Beslut om skatterevision enligt 12 § får dock inte överklagas.

Ett överklagande av den skattskyldige eller banken skall ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet. *Ett överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.*

14 §²

Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av länsrättens

Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) om överklagande av länsrättens

¹ Senaste lydelse 2000:476.

² Senaste lydelse 1993:464.

och kammarrättens beslut *och företrädare för det allmänna* gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag.

och kammarrättens beslut gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. *Bestämmelserna i 6 kap. 9 a § taxeringslagen gäller för det allmänna ombudets överklagande av Riksskatteverkets beslut.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 13 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.31 Förslag till lag om ändring i begravningslagen (1990:1144)

Härigenom föreskrivs i fråga om begravningslagen (1990:1144)¹

dels att i 4 kap. 4 och 7 §§ samt 11 kap. 6 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 4 kap. 1 och 3 §§, 5 kap. 10 § samt 11 kap. 7 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

1 §²

När stoftet eller askan efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, skall den som ordnar med gravsättningen snarast anmäla detta till *skattemyndigheten i det län där den avlidne senast var folkbokförd.*

Om det inte är känt var den avlidne senast var folkbokförd eller om den avlidne inte har varit folkbokförd i Sverige, skall anmälan göras till skattemyndigheten i det län där stoftet eller askan skall gravsättas.

När stoftet eller askan efter en person som har avlidit utomlands har förts in till Sverige, skall den som ordnar med gravsättningen snarast anmäla detta till *Riksskatteverket.*

¹ Senaste lydelse av
4 kap. 4 § 1995:834
4 kap. 7 § 1995:834
11 kap. 6 § 1999:306.

² Senaste lydelse 1991:496.

3§³

Om något annat inte följer av 4 § skall dödsbeviset utan dröjsmål lämnas till *skattemyndigheten i det län där den avlidne senast var folkbokförd. Om det inte är känt var den avlidne senast var folkbokförd eller om den avlidne inte har varit folkbokförd i landet, skall dödsbeviset lämnas till skattemyndigheten i det län där dödsfallet inträffade.*

Om något annat inte följer av 4 § skall dödsbeviset utan dröjsmål lämnas till *Riksskatteverket.*

Om den avlidne vid dödsfallet vårdades på en sjukvårdsinrättning eller fördes dit i anslutning till dödsfallet, skall dödsbeviset lämnas av inrättningen. I andra fall skall beviset lämnas av den läkare som utfärdat handlingen.

5 kap.

10 §⁴

Stoftet efter en avliden eller en dödfödd som avses i 2 kap. 3 § första stycket skall kremeras eller gravsättas snarast möjligt och senast två månader efter dödsfallet.

Den skattemyndighet som skall utfärda intyg för kremering eller gravsättning får dock medge anstånd med kremeringen eller gravsättningen, om det finns särskilda skäl för det.

Riksskatteverket får dock medge anstånd med kremeringen eller gravsättningen, om det finns särskilda skäl för det.

Om stoftet inte har kremerats eller gravsatts inom föreskriven tid, skall *skattemyndigheten* undersöka anledningen till dröjsmålet och, om

Om stoftet inte har kremerats eller gravsatts inom föreskriven tid, skall *Riksskatteverket* undersöka anledningen till dröjsmålet och, om

³ Senaste lydelse 1991:496.

⁴ Senaste lydelse 1999:306.

det behövs, underrätta den kommun som anges i 2 §.
det behövs, underrätta den kommun som anges i 2 §.

11 kap.

7 §⁵

Länsstyrelsens beslut i ett överklagat ärende får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Den enskildes motpart skall därvid vara den som fattat beslut enligt 6 §.

Även länsstyrelsens beslut

– i ärende som avses i 5 kap. 4 §,

– om förfarande med aska enligt 5 kap. 5 § andra stycket,

– om flyttning av gravsatt stoft eller aska enligt 6 kap. 2 § andra stycket, och

– om överflyttning eller upphörande av gravrätt enligt 7 kap. 34 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Om överklagandet i länsrätten eller kammarrätten innebär prövning av ett beslut som skattemyndigheten har meddelat, får Riksskatteverket från skattemyndigheten ta över uppgiften att föra det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt. Riksskatteverket för i sådant mål det allmännas talan i Regeringsrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 11 kap. 6 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av skattemyndighets beslut.

---

⁵ Senaste lydelse 1999:306.

1.32 Förslag till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)

Härigenom föreskrivs i fråga om folkbokföringslagen (1991:481)¹

dels att 42 § skall upphöra att gälla,

dels att i 1 och 28 §§ ordet " skatteförvaltningen" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att i 1, 10, 17, 20, 23, 24, 31 och 32 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att i 25–27 §§ orden "en skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 34, 37, 38, 39 och 40 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

34 §²

Skattemyndigheten beslutar i ärende enligt denna lag efter anmälan eller ansökan eller annars när det finns skäl till det.

Riksskatteverket beslutar i ärende enligt denna lag efter anmälan eller ansökan eller annars när det finns skäl till det.

Om ärendet gäller folkbokföring på fastighet eller i församling beslutar skattemyndigheten i den region där fastigheten eller församlingen är belägen.

¹ Senaste lydelse av

1 § 2001:196

10 § 1995:752

17 § 1997:989

20 § 1995:375

25 § 1993:1699

² Senaste lydelse 1998:251.

26 § 1997:989

28 § 2001:196

31 § 1997:989

32 § 1995:1538

42 § 1997:989.

Samordningsnummer enligt 18 a § tilldelas av den skattemyndighet som bestäms av regeringen eller den myndighet som regeringen förordnar.

I övriga ärenden beslutar den skattemyndighet inom vars verksamhetsområde en person är eller senast har varit folkbokförd eller, i fråga om ärende enligt 1 § andra stycket, den skattemyndighet som enligt särskilda bestämmelser skall underrättas om händelsen.

37 §

Vite kan av skattemyndigheten föreläggas den som inte följer ett föreläggande enligt 31 eller 32 §.

Vite kan av Riksskatteverket föreläggas den som inte följer ett föreläggande enligt 31 eller 32 §.

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

38 §³

Skattemyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffror i personnummer samt beslut om tilldelning av samordningsnummer överklagas dock hos Riksskatteverket.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag överklagas, utom i de fall som avses i andra och tredje styckena, hos den länsrätt inom vars domkrets den person, vars folkbokföring beslutet avser, vid tidpunkten för beslutet var eller genom det överklagade beslutet blivit

³ Senaste lydelse 1997:989.

folkbokförd.

Beslut att inte folkbokföra en person som inflyttad till landet överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets den ifrågasatta folkbokföringen skulle ha skett.

Riksskatteverkets övriga beslut enligt denna lag överklagas hos Länsrätten i Stockholms län.

39 §⁴

Riksskatteverkets beslut om personnummer och samordningsnummer får inte överklagas.

Vitesföreläggande enligt 37 § får inte överklagas.

Riksskatteverkets beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffror i personnummer, tilldelning av samordningsnummer samt vitesföreläggande enligt 37 § får inte överklagas.

40 §⁵

Skattemyndighetens beslut får överklagas av den person vars folkbokföring beslutet gäller och, med undantag av beslut enligt 18 och 18 a §§, av Riksskatteverket. Ett beslut om en persons bosättning får även överklagas av en kommun som berörs av beslutet.

Ett överklagande av enskild om folkbokföring enligt 3-17 och 20-22 §§ skall ha kommit

Riksskatteverkets övriga beslut får överklagas av den person vars folkbokföring beslutet gäller och av det allmänna ombudet hos Riksskatteverket. Ett beslut om en persons bosättning får även överklagas av en kommun som berörs av beslutet.

Ett överklagande av enskild om folkbokföring enligt 3-17 och 20-22 §§ skall ha kommit

⁴ Senaste lydelse 1997:989.

⁵ Senaste lydelse 1997:989.

in till *skattemyndigheten* inom tre veckor från den dag den klagande fick del av beslutet. Beslut i annan fråga får överklagas av enskild utan begränsning till viss tid.

Ett överklagande av *Riksskatteverket* eller en kommun skall ha kommit in till *skattemyndigheten* inom tre veckor från den dag beslutet meddelades.

in till *Riksskatteverket* inom tre veckor från den dag den klagande fick del av beslutet. Beslut i annan fråga får överklagas av enskild utan begränsning till viss tid.

Ett överklagande av *det allmänna ombudet* eller en kommun skall ha kommit in till *Riksskatteverket* inom tre veckor från den dag beslutet meddelades.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 23 § andra stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras hos Riksskatteverket.

3. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 31 eller 32 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

4. De nya föreskrifterna i 37 § andra stycket gäller för ansökan om utdömmande av vite som ges in efter ikraftträdandet.

5. Äldre föreskrifter i 38 §, 39 § första stycket och 40 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.33 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1991:483) om fingerade personuppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

När ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har upphört att gälla skall Rikspolisstyrelsen underrätta *skattemyndigheten* om detta. *Skattemyndigheten* skall skyndsamt se till att de fingerade uppgifterna inte längre används inom folkbokföringen. Myndigheten skall göra de ändringar i folkbokföringsdatabasen enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i *skatteförvaltningens* folkbokföringsverksamhet som krävs.

Sedan Rikspolisstyrelsen har underrättat *skattemyndigheten* om den enskildes anmälan enligt 8 § första stycket får denne använda de fingerade uppgifterna fram till dess *skattemyndigheten* har registrerat ändringarna i

När ett medgivande att använda fingerade personuppgifter har upphört att gälla skall Rikspolisstyrelsen underrätta *Riksskatteverket* om detta. *Verket* skall skyndsamt se till att de fingerade uppgifterna inte längre används inom folkbokföringen. Myndigheten skall göra de ändringar i folkbokföringsdatabasen enligt lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i *Riksskatteverkets* folkbokföringsverksamhet som krävs.

Sedan Rikspolisstyrelsen har underrättat *Riksskatteverket* om den enskildes anmälan enligt 8 § första stycket får denne använda de fingerade uppgifterna fram till dess *verket* har registrerat ändringarna i folkbokförings-

¹ Senaste lydelse 2001:187.

folkbokföringsdatabasen men databasen men inte för tid
inte för tid därefter. därefter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. De nya
föreskrifterna i 9 § andra stycket gäller även om
Rikspolisstyrelsen underrättat skattemyndighet.

1.34 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta¹

dels att 21 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 21 § skall utgå,

dels att i 10, 14 och 20 §§ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "beskattningsmyndigheten",

dels att 8 § och rubriken närmast före 8 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Beskattningsmyndighet *m.m.* Beskattningsmyndighet

8 §²

Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Beskattningsmyndighet är *Skattemyndigheten i Stockholm, utom i fall som sägs i andra stycket.*

Beskattningsmyndighet för skattskyldig som vistas tillfälligt här i riket och uppbär inkomst av arbete som utförs här är skattemyndigheten i den region där den som betalar ut ersättningen är registrerad som

Beslut om särskild inkomstskatt meddelas av beskattningsmyndigheten. Beskattningsmyndighet är *Riksskatteverket.*

¹ Senaste lydelse av

10 § 1997:496

14 § 1997:496

20 § 1997:496

21 § 1997:497.

² Senaste lydelse 1998:252.

arbetsgivare. Är utbetalaren inte registrerad men bosatt här är skattemyndigheten i det län där han är bosatt beskattningsmyndighet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
2. Äldre föreskrifter i 10 § första stycket gäller fortfarande för beslut som har meddelats av skattemyndighet.
3. De nya föreskrifterna i 14 § andra stycket gäller även om skattemyndighet meddelat beslut enligt första stycket i dess äldre lydelse.

1.35 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

Härigenom föreskrivs att 21 och 23 §§ lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 §¹

Den skattskyldige *och* den som är redovisningsskyldig enligt 14 § får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos länsrätten.

Den skattskyldige, den som är redovisningsskyldig enligt 14 § *och det allmänna ombudet hos Riksskatteverket* får överklaga beslut av beskattningsmyndigheten enligt denna lag hos länsrätten.

23 §²

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i skatteärenden i 14 kap., om skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om övriga bestämmelser i 23 kap. skat-

I fråga om särskild inkomstskatt gäller i tillämpliga delar vad som sägs om ansvar för skatt i 12 kap., om utredning i skatteärenden i 14 kap., om skattetillägg och förseningsavgift i 15 kap., om anstånd med inbetalning av skatt i 17 kap., om indrivning i 20 kap., om omprövning i 21 kap., om överklagande i 22 kap. och om övriga bestämmelser i 23 kap. skat-

¹ Senaste lydelse 2000:477.

² Senaste lydelse 2001:1234.

tebetalningslagen (1997:483). Vad som där sägs om arbetsgivare skall då gälla den som är redovisningsskyldig enligt 14 § denna lag *och vad som där sägs om skattemyndighet skall gälla Riksskatteverket*. Med skattedeclaration avses enligt denna lag redovisning enligt 14 §.

Bestämmelser om kontrolluppgifter finns i 12 kap. 2 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Om särskild inkomstskatt inte betalas inom den tid som anges i 14 §, skall dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 21 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.36 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön

Härigenom föreskrivs att i 25 § lagen (1991:1047) om sjuklön¹ ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 25 § 1999:817.

1.37 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1992:72) om koncessionsavgift på televisionens och radions område¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §²

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av *riksskatteverket* eller av *skattemyndighet*. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 7–15 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. Härvid gäller de bestämmelser som avser beskattningsmyndighet i stället den myndighet som skall utföra revisionen.

Revision för kontroll av att avgift erlagts i enlighet med bestämmelserna i denna lag skall utföras av *Riksskatteverket*. Beslut om revision fattas efter framställning av Radio- och TV-verket. Vid revision gäller 3 kap. 7–15 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter i tillämpliga delar. Härvid gäller de bestämmelser som avser beskattningsmyndighet i stället den myndighet som skall utföra revisionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2001:273.

² Senaste lydelse 1994:402.

1.38 Förslag till lag om ändring i sametingslagen (1992:1433)

Härigenom föreskrivs i fråga om sametingslagen (1992:1433)¹
dels att i 3 kap. 3 § ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",
dels att i 4 kap. 4 § ordet "skattemyndigheterna" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 3 kap. 3 § 2001:186.

1.39 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader

Härigenom föreskrivs att i 2 § lagen (1993:16) om försäkring mot vissa semesterlönekostnader ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.40 Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Härigenom föreskrivs att 47 § telelagen (1993:597)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

47 §²

Den som driver televerksamhet och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 45 § första stycket skall på begäran lämna

1. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om fängelse är föreskrivet för brottet och detta enligt myndighetens bedömning kan föranleda annan påföljd än böter,

3. uppgift som avses i 45 § första stycket 3 och som angår misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som skall ingripa mot brottet, om det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år,

4. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till en kronofogdemyndighet som behöver uppgiften i exekutiv verksamhet, om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till *en skatte- myndighet som* behöver upp- 5. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 *till Riksskatte- verket om verket* behöver upp-

¹ Lagen omtryckt 1999:578.

² Senaste lydelse 2001:154.

giften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

giften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

6. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i samband med underrättelse, efterforskning eller identifiering vid olyckor eller dödsfall eller för att myndigheten skall kunna fullgöra uppgift som avses i 12 § polislagen (1984:387),

7. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 till polismyndighet eller åklagarmyndighet, om myndigheten finner att uppgiften behövs i ett särskilt fall för att myndigheten skall kunna fullgöra underrättelseskyldighet enligt 33 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,

8. uppgift som avses i 45 § första stycket 1 och 3 till regional alarmeringscentral som avses i lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 47 § 5 skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.41 Förslag till lag om ändring i lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m.

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (1993:892) om ackord rörande statliga fordringar m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Beslut om att anta förslag om ackord fattas av *den skattemyndighet som är behörig att fatta beslut enligt 2 kap. 1–3 eller 5 § skattebetalningslagen (1997:483)*.

Den skattemyndighet som anges i första stycket får uppdra åt en kronofogdemyndighet att fatta beslut om att anta förslag om ackord.

Beslut om att anta förslag om ackord fattas av *Riksskatteverket*.

Riksskatteverket får uppdra åt en kronofogdemyndighet att fatta beslut om att anta förslag om ackord.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse 1998:195.

1.42 Förslag till lag om ändring i postlagen (1993:1684)

Härigenom föreskrivs att 20 § postlagen (1993:1684) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

Den som bedriver postverksamhet och därvid har fått del av eller tillgång till uppgift som avses i 19 § första stycket skall på begäran lämna

1. uppgift om enskilds adress, telefonnummer eller arbetsplats till en myndighet som i ett särskilt fall behöver en sådan uppgift för delgivning enligt delgivningslagen (1970:428), om myndigheten finner att det kan antas att den som söks för delgivning håller sig undan eller att det annars finns synnerliga skäl,

2. uppgift som rör misstanke om brott till åklagarmyndighet, polismyndighet eller någon annan myndighet som har att ingripa mot brottet, om det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år,

3. uppgift om enskilds adress till en kronofogdemyndighet som behöver uppgiften i exekutiv verksamhet, om myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

<p>4. uppgift om enskilds adress till <i>en skattemyndighet som</i> behöver uppgiften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om</p>	<p>4. uppgift om enskilds adress till <i>Riksskatteverket om verket</i> behöver uppgiften i verksamhet som avser kontroll av skatt eller avgift eller i utredning om rätt folkbokföringsort enligt folkbokföringslagen (1991:481), om</p>
---	---

¹ Senaste lydelse 1997:287.

myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende, myndigheten finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende,

5. uppgift om enskilds adress till en allmän försäkringskassa som behöver uppgiften för kontroll av rätten till ersättning, om försäkringskassan finner att uppgiften är av väsentlig betydelse för handläggningen av ett ärende.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 20 § 4 skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.43 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)¹

dels att 12 kap. 1 a och 2 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 1 kap. 2 b §, 2 a kap. 4 §, 6 kap. 2 §, 6 a kap. 4–6 §§, 7 kap. 4 §, 9 kap. 1, 2, 4, 6–8 §§, 9 a kap. 2 §, 9 c kap. 8 §, 10 kap. 9 §, 11 kap. 5 och 6 §§, 13 kap. 8 § samt 19 kap. 7 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 12 kap. 1 §, 19 kap. 11 § och 20 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

1 §

Beslut enligt denna lag meddelas, om inte annat anges i andra stycket eller i 1 a eller 2 §, av skattemyndigheten i den region där den skattskyldige är registrerad enligt 3 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) eller, om han inte är registrerad, av den skattmyndighet som enligt 2 kap. samma lag är behörig att besluta om registrering.

Beslut enligt denna lag meddelas av Riksskatteverket.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 §

¹ Lagen omtryckt 2000:500.

Senaste lydelse av

9 kap. 1 § 2000:1358

9 kap. 2 § 2000:1358

11 kap. 5 § 2001:971.

tredje stycket taxeringslagen (1990:324) gäller även ärenden enligt denna lag.

19 kap.

11 §

Den som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ skall ansöka om detta hos *den myndighet som enligt 12 kap. 2 § skall pröva ansökningen.*

Den som vill få återbetalning av ingående skatt enligt 10 kap. 9–13 §§ skall ansöka om detta hos *Riksskatteverket.*

20 kap.

1 §

Vid överklagande av beslut enligt denna lag, med undantag för överklagande enligt andra stycket, gäller bestämmelserna i 22 kap. skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut som Riksskatteverket har fattat om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Beslut som *en skattemyndighet* fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 §, om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § *eller* om innehållet i en faktura eller jämförlig handling enligt 11 kap. 5 § tredje stycket får överklagas hos *allmän förvaltningsdomstol*. Beslut om

Beslut som Riksskatteverket har fattat *som rör den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2*, om betalningsskyldighet enligt 3 kap. 26 b §, i ärende som rör återbetalning enligt 10 kap. 1–8 §§ och om betalningsskyldighet och avräkning enligt 19 kap. 7 § får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Beslut som *Riksskatteverket* fattat om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § *och* om ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklagas

avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet. Ett överklagande enligt detta stycke skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av Riksskatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmänns talan av Riksskatteverket.

hos den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupphuvudmannen. Beslut som Riksskatteverket fattat om innehållet i en faktura eller jämförlig handling enligt 11 kap. 5 § tredje stycket får överklagas hos länsrätt. Beslut om avräkning får överklagas särskilt på den grunden att avräkningsbeslutet i sig är felaktigt men i övrigt endast i samband med överklagande av beslut om betalningsskyldighet. Ett överklagande enligt detta stycke skall ha kommit in inom två månader från den dag klaganden fick del av beslutet.

Ett beslut enligt 6 a kap. 4 eller 5 § får även överklagas av *det allmänna ombudet* hos Riksskatteverket. Om en enskild part överklagar ett sådant beslut förs det allmänns talan av Riksskatteverket.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter i 1 kap. 2 b § andra meningen, 2 a kap. 4 § andra meningen samt 9 kap. 1 § första stycket och 2 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

3. Äldre föreskrifter i 9 kap. 4 § om skattskyldighetens inträde gäller fortfarande om ansökan har kommit in före ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter i 9 kap. 8 § andra stycket och 9 a kap. 2 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

5. Äldre föreskrifter i 20 kap. 1 § andra stycket andra meningen och tredje stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.44 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet¹

dels att i 32 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 28–30 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

28 §²

Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas, *om inte annat följer av andra stycket*, av den länsrätt inom vars domkrets beslut om skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall fattas då framställningen görs.

Om beslut om *skatten* skall meddelas av *Skattemyndigheten i Stockholm enligt bestämmelsen i 2 kap. 1 § tredje stycket sista meningen eller 2 § femte stycket sista meningen skattebetalningslagen*, är den länsrätt behörig inom vars domkrets beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts. *Detsamma gäller om*

Ansökan om åtgärd, granskningsledarens beslut enligt 15 § och begäran om undantagande enligt denna lag prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483) då framställningen görs.

Om beslut om *tull eller annan skatt* skall meddelas av *Tullverket* är den länsrätt behörig inom vars domkrets beslut om åtgärd skall verkställas eller har verkställts.

¹ Senaste lydelse av 32 § 1997:503.

² Senaste lydelse 2000:1293.

*beslut om tull eller annan skatt
skall meddelas av Tullverket.*

29§³

Granskningsledares beslut enligt 6, 13 och 26 §§ får överklagas hos *länsrätten*.

Granskningsledares beslut enligt 6, 13 och 26 §§ får överklagas hos *den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483)*.

Om länsrätten ändrar ett beslut om åtgärd enligt denna lag helt eller delvis, skall rätten besluta att omhändertagna handlingar skall återlämnas och övriga insamlade uppgifter skall förstöras.

30 §⁴

Det allmänna får överklaga länsrättens beslut enligt denna lag.

Riksskatteverket får överklaga länsrättens beslut enligt denna lag.

I fråga om företrädare för det allmänna gäller 6 kap. 15–17 §§ taxeringslagen (1990:324) beträffande skatt eller avgift som tas ut enligt 1 § första stycket denna lag.

Riksskatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Äldre föreskrifter i 28 § gäller fortfarande om handling som där avses har getts in före ikraftträdandet.
  3. Äldre föreskrifter i 29 § första stycket gäller för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

³ Senaste lydelse 1997:503.

⁴ Senaste lydelse 1997:503.

1.45 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 31 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt¹ skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Föreläggande av skattemyndighet enligt 31 c § skall efter utgången av 2002 fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse av 31 c § 2000:480.

1.46 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 31 c § lagen (1994:1564) om alkoholskatt¹ skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Föreläggande av skattemyndighet enligt 31 c § skall efter utgången av 2002 fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse av 31 c § 2000:481.

1.47 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel

Härigenom föreskrivs att 17 § lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §²

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Riksskatteverket för det allmännas talan i allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som meddelats av Tullverket *enligt denna lag* får överklagas av Riksskatteverket.

Beslut som *har* meddelats av Riksskatteverket får överklagas av det allmänna ombudet hos verket. *Beslut som har meddelats av* Tullverket får överklagas av Riksskatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 17 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

---

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1999:1329.

² Senaste lydelse 2000:482.

1.48 Förslag till lag om ändring i alkohollagen (1994:1738)

Härigenom föreskrivs i fråga om alkohollagen (1994:1738)¹ dels att i 8 kap. 2 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket", dels att 8 kap. 1 a § och 12 kap. 5 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

1 a §²

För tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna för marknadsföring i 4 kap. 8–11 och 13 §§ finns särskilda regler i marknadsföringslagen (1995:450). Tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 8–11 §§ gentemot den som har serveringstillstånd får, i fråga om marknadsföring på serveringsställen, utövas också av kommunen. För kommunens tillsyn gäller inte 4 kap. 12 §.

Riksskatteverket utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 5 §. *Skattemyndigheten i Stockholm, Skattemyndigheten i Malmö, Skattemyndigheten i Göteborg eller Skattemyndigheten i Gävle får utöva tillsyn i verkets ställe.*

Riksskatteverket utövar tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i 4 kap. 5 §.

12 kap.

5 §³

Riksskatteverket *och skattemyndighet som anges i 8 kap.*

Riksskatteverket får för sin tillsyn enligt denna lag ha

¹ Senaste lydelse av 8 kap. 2 § 2001:414.

² Senaste lydelse 2000:483.

³ Senaste lydelse 2001:414.

1 a § andra stycket får för sin tillsyn enligt denna lag ha direktåtkomst till uppgifter om serveringstillstånd i registret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 8 kap. 2 § första stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.49 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift

Härigenom föreskrivs att i 5 § lagen (1994:1744) om allmän pensionsavgift¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 1997:936.

1.50 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 15 § lagen (1994:1776) om skatt på energi¹ skall upphöra att gälla vid utgången av 2002.

Föreläggande av skattemyndighet enligt 9 kap. 15 § skall efter utgången av 2002 fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse av 9 kap. 15 § 2000:484.

1.51 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.

Härigenom föreskrivs att i 10 § lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.¹ ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 10 § 2001:192.

1.52 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:575) mot skatteflykt

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1995:575) mot skatteflykt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Fråga om tillämpning av denna lag prövas av länsrätten efter framställning av *skattemyndighet eller* Riksskatteverket. Om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och om överklagande av beslut i anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324).

Fråga om tillämpning av denna lag prövas av länsrätten efter framställning av Riksskatteverket. Om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och om överklagande av beslut i anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324).

Framställning enligt första stycket får göras före utgången av de frister som enligt 4 kap. 19–22 §§ taxeringslagen gäller för beslut om eftertaxering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 4 § första stycket gäller fortfarande för framställning av skattemyndighet som har getts in före ikraftträdandet.

1.53 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs att 5 och 7 §§ lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Skattemyndigheten fastställer statsbidragets storlek samt lämnar senast den 25 januari bidragsåret uppgift till varje kommun och landsting om storleken av dess bidrag.

Riksskatteverket fastställer statsbidragets storlek samt lämnar senast den 25 januari bidragsåret uppgift till varje kommun och landsting om storleken av dess bidrag.

För bidragsåret 1998 fastställer skattemyndigheten statsbidragets storlek samt lämnar senast den 25 juli uppgift till varje kommun och landsting om storleken av dess bidrag.

7 §

Skattemyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse 1998:584.

1.54 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting¹

dels att i 9 och 11 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag används följande termer i den betydelse som anges här:

Bidragsår: Det år under vilket bidraget betalas ut.

Uppräknat skatteunderlag:
De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt *skattemyndighetens årliga* taxeringsbeslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt året före bidragsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Uppräknat skatteunderlag:
De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt taxeringsbeslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt året före bidragsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

¹ Senaste lydelse av 9 § 1997:1254.

² Senaste lydelse 2000:891.

Uppräknad medelskattkraft: Totalsumman av uppräknade skatteunderlag för hela landet, dividerad med antalet invånare i landet den 1 november året före bidragsåret.

Garanterat skatteunderlag: De beskattningsbara inkomster för en kommun eller ett landsting som motsvarar den uppräknade medelskattkraften, multiplicerad med antalet folkbokförda invånare i kommunen eller landstinget den 1 november året före bidragsåret.

Standardkostnad: En för varje kommun eller landsting beräknad teoretisk kostnad för var och en av de verksamheter och kostnadslag som anges i 3 §, varvid kostnaden beräknas med utgångspunkt i faktorer som är av särskild betydelse för att belysa de strukturella förhållandena.

Strukturkostnad: Summan av standardkostnaderna för kommunen eller landstinget.

Nettoinkomster för året före bidragsåret: Summan av bidraget enligt 4 § eller avgiften enligt 4 § lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting och preliminära kommunalskattemedel enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. per folkbokförd invånare den 1 november två år före bidragsåret.

Nettoinkomster för bidragsåret: Summan av bidraget enligt 4 § första stycket och produkten av skatteunderlaget enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. per folkbokförd invånare i kommunen eller landstinget den 1 november året före bidragsåret, uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket samma lag och den av kommunen eller landstinget fastställda skattesatsen för året före bidragsåret.

Med landsting avses i denna lag i tillämpliga delar också kommuner som inte ingår i ett landsting.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 11 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.55 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting¹

dels att i 9 och 11 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

I denna lag används följande termer i den betydelse som anges här:

Avgiftsår: Det år under vilket avgift betalas.

Uppräknat skatteunderlag: De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt *skattemyndighetens årliga* taxeringsbeslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt året före avgiftsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Uppräknat skatteunderlag: De sammanlagda beskattningsbara inkomsterna för en kommun eller ett landsting enligt taxeringsbeslut enligt 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) om taxering till kommunal inkomstskatt året före avgiftsåret, uppräknade med uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

¹ Senaste lydelse av 9 § 1997:1255.

² Senaste lydelse 2000:892.

Uppräknad medelskattekraft: Totalsumman av uppräknade skatteunderlag för hela landet, dividerad med antalet invånare i landet den 1 november året före avgiftsåret.

Garanterat skatteunderlag: De beskattningsbara inkomster för en kommun eller ett landsting som motsvarar den uppräknade medelskattekraften, multiplicerad med antalet folkbokförda invånare i kommunen eller landstinget den 1 november året före avgiftsåret.

Standardkostnad: En för varje kommun eller landsting beräknad teoretisk kostnad för var och en av de verksamheter och kostnadslag som anges i 3 §, varvid kostnaden beräknas med utgångspunkt i faktorer som är av särskild betydelse för att belysa de strukturella förhållandena.

Strukturkostnad: Summan av standardkostnaderna för kommunen eller landstinget.

Nettoinkomster för året före avgiftsåret: Summan av avgiften enligt 4 § eller bidraget enligt 4 § lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag för kommuner och landsting och preliminära kommunalskattemedel enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. per folkbokförd invånare den 1 november två år före avgiftsåret.

Nettoinkomster för avgiftsåret: Summan av avgiften enligt 4 § första stycket och produkten av skatteunderlaget enligt 4 § andra stycket lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. per folkbokförd invånare i kommunen eller landstinget den 1 november året före avgiftsåret, uppräkningsfaktorerna enligt 4 § tredje stycket samma lag och den av kommunen eller landstinget fastställda skattesatsen för året före avgiftsåret.

Med landsting avses i denna lag i tillämpliga delar också kommuner som inte ingår i ett landsting.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 11 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.56 Förslag till lag om ändring i vallagen (1997:157)

Härigenom föreskrivs i fråga om vallagen (1997:157)¹

dels att i 2 kap. 6 §, 3 kap. 2, 6 och 8 §§, 6 kap. 11 § samt 7 kap. 4 och 6 §§ ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att i 7 kap. 10 § orden "en skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En sådan anmälan som avses i 7 kap. 10 § som dessförinnan har getts in till en skattemyndighet skall i stället betraktas som en anmälan till Riksskatteverket.

---

¹ Lagen omtryckt 2002:68.

1.57 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs att i 1 § lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt¹ ordet "skattemyndigheter" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 1 § 1999:1298.

1.58 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)¹

dels att 2 kap. 2, 4, 5 och 7 §§ samt 16 kap. 1 § skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 2 kap. 1–5, 7 och 8 §§ samt 16 kap. 1 § skall utgå,

dels att i 1 kap. 4 §, 3 kap. 2–6 §§, 4 kap. 5, 6, 9, 12–15 §§, 5 kap. 7, 10, 14–16 §§, 6 kap. 5 §, 8 kap. 1, 6, 7, 11–13, 16, 17, 22, 23, 25, 27 och 29 §§, 9 kap. 2 §, 10 kap. 5, 8, 10–13, 15, 18, 19, 21–25, 27, 28 och 31 §§, 11 kap. 2, 5, 6, 9, 11 b, 14, 19 och 20 §§, 12 kap. 1, 3, 5 och 8 a §§, 14 kap. 3, 4, 6 och 7 §§, 15 kap. 1, 4, 5, 6 a och 10 §§, 16 kap. 2–4 och 6 §§, 17 kap. 1, 3–5, 6 a och 7 §§, 18 kap. 5 och 10 §§, 19 kap. 7, 11 och 12 §§, 21 kap. 1, 3–6, 8–11, 13, 14, 16 och 19 §§, 22 kap. 6 §, 23 kap. 3 och 4 §§ samt rubriken närmast före 21 kap. 8 § ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

---

¹ Senaste lydelse av	10 kap. 25 § prop. 2001/02:165
1 kap. 4 § 2001:328	10 kap. 31 § 2001:1239
2 kap. 2 § 2001:328	11 kap. 6 § 1999:315
2 kap. 4 § 2000:486	11 kap. 9 § 2001:1171
3 kap. 5 § 1998:347	11 kap. 11 b § prop. 2001/02:165
4 kap. 5 § 1997:1032	11 kap. 14 § 1999:1300
4 kap. 13 § 2001:1239	11 kap. 19 § 2000:1000
5 kap. 7 § 1997:1032	12 kap. 8 a § 1997:1032
5 kap. 14 § 1997:1032	14 kap. 3 § 1999:641
8 kap. 6 § 2000:1346	14 kap. 4 § 1999:1118
8 kap. 17 § 1999:1300	14 kap. 7 § 2001:970
8 kap. 22 § 2000:985	15 kap. 1 § 1997:1029
8 kap. 23 § 1999:1300	15 kap. 6 a § 1999:641
9 kap. 2 § 2001:1171	16 kap. 6 § 1997:1032
10 kap. 13 § 2000:1000	17 kap. 6 a § 2001:328
10 kap. 18 § 1998:232	17 kap. 7 § 2001:328
10 kap. 22 a § 1998:232	19 kap. 7 § 2000:501
10 kap. 23 § 1998:232	23 kap. 4 § 2001:970.

dels att 2 kap. 1 och 6 §§, 3 kap. 1 §, 5 kap. 11 §, 10 kap. 26, 35 och 36 §§, 17 kap. 2 och 8 §§, 22 kap. 1, 3 och 7–9 §§, 23 kap. 2 § samt rubrikerna närmast före 22 kap. 1 och 7 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 22 kap. 1 a–1 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

Beslut enligt denna lag *som rör en fysisk person fattas av skattemyndigheten i den region där den fysiska personen har sin hemortskommun det år då beslutet skall fattas.*

Beslut enligt denna lag fattas av Riksskatteverket.

Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen författningsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet skall fattas. För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut skall fattas men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegrän-

---

² Senaste lydelse 1999:1300.

sat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet skall fattas.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av 4–5 §§. Om behörig myndighet inte finns, fattas beslut av Skattemyndigheten i Stockholm.

6 §

Om den skattskyldige har gett in en handling inom föreskriven tid till en annan skattemyndighet än rätt skattemyndighet, skall handlingen ändå anses ha kommit in i rätt tid. Handlingen skall då omedelbart sändas över till rätt skattemyndighet med uppgift om den dag då handlingen kom in till myndigheten.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får *skattemyndigheten* ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till *den skattemyndighet som fattat beslutet* med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

Om den skattskyldige inom föreskriven tid har gett in en begäran om omprövning till en allmän förvaltningsdomstol, får *Riksskatteverket* ändå pröva ärendet. Begäran skall då omedelbart sändas över till *verket* med uppgift om den dag då begäran kom in till domstolen.

*Första stycket gäller även vid
inbetalning av skatt.*

3 kap.**1 §³**

Skattemyndigheten skall regi- *Riksskatteverket* skall regi-
strera strera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman ,

4. den som omsätter varor enligt 3 kap. 30 a § första stycket 1 och 2 samt andra och fjärde styckena mervärdesskattelagen, samt

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första stycket är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 § första–fjärde styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registreringen skall ske hos den

---

³ Senaste lydelse 2001:970.

*skattemyndighet som tar över
behörigheten att fatta beslut.*

5 kap.

11 §⁴

Skattemyndigheten får, utom i de fall som avses i tredje stycket, besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för *Riksskatteverket får besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras för*

1. en arbetstagare som är obegränsat skattskyldig här i landet men utför arbete i en annan stat som Sverige har träffat överenskommelse med för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller

2. en arbetstagare som är bosatt i en sådan stat som anges under 1 men utför arbete här i landet.

En förutsättning för beslut enligt första stycket är att avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den andra staten.

Om det råder tvist om i vilken stat den preliminära skatten skall tas ut och om Riksskatteverket träffar överenskommelse med behörig myndighet i den andra staten om att skatten skall tas ut där, får Riksskatteverket besluta att skatteavdrag enligt denna lag inte skall göras.

10 kap.

26 §⁵

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument. En sådan deklaration får tas emot av *Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får föreskriva eller i enskilda fall medge att självdeklaration får lämnas i form av ett elektroniskt dokument.*

⁴ Senaste lydelse 1999:1300.

⁵ Senaste lydelse 2001:1239.

Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning som har gjorts med hjälp av automatiserad databehandling och vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. I så fall får kravet enligt 25 § på underskrift uppfyllas med elektroniska medel.

35 §

Den periodiska sammanställningen skall göras för varje kalenderkvartal, om inte annat följer av andra stycket.

Den myndighet som den Riksskatteverket får gå med periodiska sammanställningen skall lämnas till får gå med på för kalenderår under förutsättning att sammanställningen görs för sättnings att kalenderår under förutsättning att

1. den skattskyldige tillämpar kalenderår som räkenskapsår,
2. den skattskyldige bedriver en verksamhet där beskattningsunderlagen för kalenderåret beräknas sammanlagt uppgå till högst 200 000 kronor,
3. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen (1994:200) uppgår till högst 120 000 kronor per kalenderår, och
4. den skattskyldiges omsättning av varor enligt 3 kap. 30 a § mervärdesskattelagen inte avser nya transportmedel.

36 §

Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser. *Riksskatteverket får gå med på att sammanställningen*

Den periodiska sammanställningen skall lämnas till Riksskatteverket. Den skall ha kommit in senast den 5 i andra månaden efter utgången av den period som sammanställningen avser.

lämnas till någon annan myndighet.

17 kap.

2 §⁶

Skattemyndigheten får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

Riksskatteverket får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,

2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller

3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Om Riksskatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor får *skattemyndigheten* bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet.

Om Riksskatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor får *verket* bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet eller ansökan om förhandsbesked.

8 §

En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till *den skattemyndighet som*

En ansökan om anstånd med inbetalning av skatt skall ges in till *Riksskatteverket*. En

⁶ Senaste lydelse 1998:194.

skatten skall betalas in till. En ansökan om anstånd enligt 6 § ansökan om anstånd enligt 6 § skall dock ges in till *regeringen om denna* handlägger ärendet om dubbelbeskattning. om dubbelbeskattning.

22 kap.

Överklagande av *skattemyndighetens* eller Riksskatteverkets beslut   Överklagande av Riksskatteverkets beslut

1 §⁷

Beslut av *skattemyndigheten* eller Riksskatteverket får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos *allmän förvaltningsdomstol* av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. *Skattemyndighetens* beslut får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas också av Riksskatteverket.

Skattemyndighetens beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Riksförsäkringsverket. Vad som sägs i denna lag om överklagande av *Riksskatteverket* skall då i stället gälla Riksförsäkringsverket. Vid sådant överklagande gäller dessutom

Beslut av Riksskatteverket får, utom i de fall som avses i 2 §, överklagas hos *länsrätt* av den skattskyldige. Beslut som myndighet fattat enligt 13 kap. 1 § överklagas hos regeringen. *Riksskatteverkets* beslut får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas också av *det allmänna ombudet* hos Riksskatteverket.

Riksskatteverkets beslut om avgiftsunderlag för egenavgifter får överklagas också av Riksförsäkringsverket. Vad som sägs i denna lag om överklagande av *det allmänna ombudet* skall då i stället gälla Riksförsäkringsverket. Vid sådant överklagande gäller dessutom 13 kap. 22 § första

⁷ Senaste lydelse 1998:681.

13 kap. 22 § första och tredje styckena lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension. och tredje styckena lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

1 a §

Beslut enligt denna lag som rör en fysisk person skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets den fysiska personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades. Med hemortskommun avses den kommun där den fysiska personen författningsenligt skall vara folkbokförd den 1 november året före det år då beslutet fattades. För den som har varit bosatt eller stadigvarande vistats här i landet under någon del av det år då beslut fattades men som inte skall ha varit folkbokförd här den 1 november året före avses med hemortskommun den kommun där den fysiska personen först varit bosatt eller stadigvarande vistats. För den som på grund av väsentlig anknytning till Sverige är obegränsat skattskyldig enligt 3 kap. 3 § första stycket 3 inkomstskattelagen (1999:1229), avses med hemortskommun den kommun till vilken anknytningen var starkast under året före det år då beslutet fattades.

1 b §

Beslut enligt denna lag som rör ett handelsbolag skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Beslut enligt denna lag som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Beslut enligt denna lag som rör någon annan juridisk person än som avses i första eller andra stycket skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Om en juridisk person har bildats efter den 1 november året före det år då beslutet fattades skall beslutet överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets huvudkontoret eller sätet var beläget då den juridiska personen bildades.

Beslut enligt denna lag som rör ett dödsbo skall överklagas

hos den länsrätt som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne.

Om en juridisk person har upplösts överklagas beslut hos den senast behöriga länsrätten.

1 c §

Beslut enligt denna lag som rör den som är mervärdes- skatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län.

3 §

Den skattskyldiges överklagande skall, om inte annat följer av 4 §, ha kommit in senast sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 juni det sjätte året och klaganden har fått del av beslutet efter utgången av oktober samma år, får överklagandet dock komma in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Den skattskyldige får överklaga ett beslut även om det inte är till nackdel för honom eller henne.

Om en kommun överklagar Riksskatteverkets beslut skall verket vara kommunens motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

Riksskatteverkets överklagande**Det allmänna ombudets överklagande**

7 §

Riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av *skattemyndigheten* eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Det allmänna ombudets överklagande skall ha kommit in inom den tidsfrist som enligt 21 kap. 8, 9 och 14–20 §§ gäller för beslut om omprövning på initiativ av *Riksskatteverket* eller efter sådan tid men inom två månader från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

8 §

Om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut, skall talan om skattetillägg och förseningsavgift som har samband med beslutet föras samtidigt.

Bestämmelserna i 6 kap. 9 och 9 a §§ taxeringslagen (1990:324) gäller vid det allmänna ombudets överklagande av beslut enligt denna lag.

9 §

Riksskatteverket får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Det allmänna ombudet får hos länsrätten begära att en arbetsgivare skall betala arbetsgivaravgifter och göra skatteavdrag samt att en skattskyldig skall betala mervärdesskatt.

Riksskatteverket får på det

Det allmänna ombudet får

sätt som gäller för på det sätt som gäller för över-
överklagande enligt denna lag klagande enligt denna lag hos
hos länsrätten begära att länsrätten begära att skatte-
skattetillegg tas ut. tillägg tas ut.

23 kap.

2 §⁸

Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklarationsskyldige eller, om den deklarationsskyldige är juridisk person, ställföreträdare för den deklarationsskyldige har begått brott, får den deklarationsskyldige inte föreläggas enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den gärning som brottsmisstanken avser.

Om vite har förelagts också Fråga om utdömande av vite med stöd av en bestämmelse i prövas av den länsrätt som är taxeringslagen (1990:324) eller behörig att pröva ett överlagen (2001:1227) om självklagande av beslut enligt denna deklARATION och kontrolllag. uppgifter, prövas frågan om att döma ut vitet av den länsrätt som är behörig enligt dessa lagar.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Äldre föreskrifter i 2 kap. 6 § första stycket gäller fortfarande om handlingen har getts in före ikraftträdandet.

3. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 4 §, 4 kap. 15 § första stycket eller 5 kap. 15 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

---

⁸ Senaste lydelse 2001:1239.

4. Äldre föreskrifter i 5 kap. 16 § första stycket 4 gäller fortfarande för beslut och intyg från skattemyndighet.

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket, 6 § andra stycket, 7 § andra stycket, 11 § första stycket, 16 §, 17 § andra stycket, 22 § andra stycket, 23 §, 25 §, 27 § första stycket samt 9 kap. 2 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

6. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 10 kap. 5, 8 eller 10 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

7. Äldre föreskrifter i 10 kap. 19 § första stycket, 21 § och 24 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

8. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 10 kap. 27 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

9. Äldre föreskrifter i 10 kap. 28 § och 31 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

10. Äldre föreskrifter i 10 kap. 35 § andra stycket gäller fortfarande för beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

11. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 14 kap. 3 eller 4 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

12. De nya föreskrifterna i 15 kap. 5 § första stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

13. Äldre föreskrifter i 16 kap. 6 § fjärde stycket, 17 kap. 4, 5, 6 a § och 7 § samt 19 kap. 7 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

14. Äldre föreskrifter i 19 kap. 12 § gäller fortfarande för skattskyldigs betalning som bokförts på skattemyndighets särskilda konto för skatteinbetalningar eller annars tillgodoräknats honom.

15. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 21 kap. 6 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

16. De nya föreskrifterna i 21 kap. 9 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

17. Äldre föreskrifter i 21 kap. 11 § 1 gäller fortfarande för uppgift som lämnats till skattemyndighet.

18. De nya föreskrifterna i 21 kap. 13 § andra stycket om förbud mot att fatta beslut om efterbeskattning i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

19. Äldre föreskrifter i 21 kap. 16 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

20. Äldre föreskrifter i 22 kap. 1 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

21. De upphävda föreskrifterna i 22 kap. 8 § gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut.

22. De upphävda föreskrifterna i 22 kap. 9 § skall fortfarande tillämpas på förhållanden som är hänförliga till tid före ikraftträdandet.

23. De nya föreskrifterna i 23 kap. 2 § andra stycket gäller för ansökan om utdömmande av vite som ges in efter ikraftträdandet.

24. Äldre föreskrifter i 23 kap. 3 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

25. De nya föreskrifterna i 23 kap. 4 § gäller också ombud som godkänts av skattemyndighet.

1.59 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 21 kap. 12 § lagen i stället för dess lydelse enligt lagen (2002:000) om ändring i nämnda lag¹ skall ha följande lydelse,

dels att övergångsbestämmelserna till lagen (2002:000) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

12 §¹

Efterbeskattning får också ske

1. när en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende skall rättas,

2. när en ändring föranleds av *en skattemyndighets* beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig, eller

2. när en ändring föranleds av *Riksskatteverkets* beskattningsbeslut eller en allmän förvaltningsdomstols beslut i ett mål om betalning eller återbetalning av skatt enligt denna lag för en annan redovisningsperiod än den som ändringen gäller eller för någon annan skattskyldig, eller

3. när en ändring föranleds av Riksskatteverkets beslut enligt lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting eller av en allmän förvaltningsdomstols beslut enligt samma lag.

---

¹ Lydelse enligt prop. 2001/02:112.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. *Äldre bestämmelser i 21 kap. 12 § 2 gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.*

1.60 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:614) om kommunal redovisning

Härigenom föreskrivs att i 2 kap. 13 § lagen (1997:614) om kommunal redovisning¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 2 kap. 13 § 2000:890.

1.61 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar¹

dels att 5 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 5 § skall utgå,

dels att i 1–4 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att i 1 § orden "En skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att lagens rubrik skall lyda "Lag om Riksskatteverkets medverkan i brottsutredningar".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av
1 § 1998:517
4 § 1999:95.

1.62 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

Härigenom föreskrivs att i 3 och 12 §§ lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon¹ orden "Skattemyndigheten i Örebro" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av
3 § 2000:1431
12 § 2000:1431.

1.63 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

dels att i 16 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 1, 6, 6 a, 10–13, 20 och 22 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller förhandsbesked om

1. skatt eller avgift som avses i 1 kap. 1 § första stycket taxeringslagen (1990:324),

2. skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,

3. skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), och

4. taxering enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller Riksskatteverket.

Förhandsbesked lämnas av Skatterättsnämnden efter ansökan av en enskild eller *det allmänna ombudet hos* Riksskatteverket.

6 §²

I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av Riksskatteverket endast om

1. frågan angår en enskild

I ärenden som avses i 1 § första stycket 1 och 4 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av *det allmänna ombudet hos* Riksskatteverket endast om

1. frågan angår en enskild

¹ Senaste lydelse 2001:336.

² Senaste lydelse 2001:336.

och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos *skattemyndigheten*,

2. *skattemyndigheten* har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt

3. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas.

och gäller ett yrkande eller en ansökan som denne framställt hos *Riksskatteverket*,

2. *Riksskatteverket* har fattat ett beslut i saken och beslutet gått den enskilde emot samt

6 a §³

I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av Riksskatteverket endast om

1. frågan angår en enskild,

2. *skattemyndigheten*, Riksskatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter, Tullverket har fattat ett beslut i saken,

3. beslutet gått den enskilde emot, och

4. det är av vikt för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning att förhandsbesked lämnas.

I ärenden som avses i 1 § första stycket 2 och 3 får förhandsbesked lämnas efter ansökan av *det allmänna ombudet hos Riksskatteverket* endast om

2. Riksskatteverket eller, i fall som avses i 2 kap. 13 § eller 3 kap. 5 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter, Tullverket har fattat ett beslut i saken,

10 §⁴

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i *En ansökan av det allmänna ombudet hos Riksskatteverket*

³ Senaste lydelse 2001:336.

⁴ Senaste lydelse 2001:336.

1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret.

Riksskatteverkets ansökan rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 1 eller 4 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av året efter taxeringsåret.

En ansökan av det allmänna ombudet hos Riksskatteverket rörande en fråga som avses i 1 § första stycket 2 eller 3 skall ha kommit in till Skatterättsnämnden före utgången av andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden har gått ut eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.

11 §

Om en enskild ansöker om förhandsbesked är Riksskatteverket motpart i ärendet.

Om Riksskatteverket ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet.

Om *det allmänna ombudet hos Riksskatteverket* ansöker om förhandsbesked är den enskilde som frågan angår motpart i ärendet.

12 §

Finner Skatterättsnämnden med hänsyn till ansökans innehåll att förhandsbesked inte bör lämnas skall ansökan avvisas. Detsamma gäller om ansökan kommit in för sent.

Riksskatteverkets ansökan skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överklagande har anhängiggjorts vid

En ansökan av det allmänna ombudet hos Riksskatteverket skall avvisas om den fråga som ansökan avser efter överkla-

allmän förvaltningsdomstol gande har anhängiggjorts vid
innan ansökan kommit in till allmän förvaltningsdomstol
Skatterättsnämnden. innan ansökan kommit in till
Skatterättsnämnden.

En ansökan får avvisas utan att den som är motpart ges tillfälle
att yttra sig i ärendet.

13 §

Om *Riksskatteverkets mot-*
part inte längre vidhåller det
yrkande eller den ansökan som
han framställt hos *skattemyn-*
digheten förfaller förhandsbe-
skedsärendet.

Om *motparten till det all-*
männa ombudet hos Riksskatte-
verket inte längre vidhåller det
yrkande eller den ansökan som
han framställt hos *Riksskatte-*
verket förfaller förhandsbe-
skedsärendet.

20 §

Bestämmelser om ersättning
av allmänna medel för en
skattskyldigs kostnader i
ärenden om sådana förhands-
besked som Riksskatteverket
ansökt om finns i lagen
(1989:479) om ersättning för
kostnader i ärenden och mål
om skatt, m.m.

Bestämmelser om ersättning
av allmänna medel för en
skattskyldigs kostnader i
ärenden om sådana förhands-
besked som *det allmänna*
ombudet hos Riksskatteverket
ansökt om finns i lagen
(1989:479) om ersättning för
kostnader i ärenden och mål
om skatt, m.m.

22 §

Ett förhandsbesked får överklagas hos Regeringsrätten.

Ett överklagande skall ha kommit in till Skatterättsnämnden
inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av
förhandsbeskedet.

Riksskatteverket får över-
klaga ett förhandsbesked
oavsett utgången i Skatterätts-

Riksskatteverket får *i sådana*
fall som avses i 11 § första
stycket och det allmänna

nämnden och även om någon ändring inte yrkas.

ombudet hos Riksskatteverket i sådana fall som avses i 11 § andra stycket överklaga ett förhandsbesked oavsett utgången i Skatterättsnämnden och även om någon ändring inte yrkas.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Äldre föreskrifter i 1 § andra stycket avseende Riksskatteverket gäller fortfarande om skattemyndighet har fattat ett beslut i saken.
  3. Äldre föreskrifter i 6 § 1 och 2 gäller fortfarande om framställning gjorts till skattemyndighet och denna har fattat ett beslut i saken.
  4. Äldre föreskrifter i 6 a § 2 gäller fortfarande om skattemyndighet har fattat ett beslut i saken.
  5. Äldre föreskrifter i 12 § andra stycket gäller fortfarande för ansökan av Riksskatteverket.
  6. Äldre föreskrifter i 13 § gäller fortfarande om Riksskatteverket är part. De nya föreskrifterna i 13 § gäller även om yrkande eller ansökan har getts in till skattemyndighet.
  7. Äldre föreskrifter i 22 § tredje stycket gäller fortfarande om Riksskatteverket har ansökt om förhandsbesked.

1.64 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.¹

dels att i 2–5 §§ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 6 och 7 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Beslut enligt denna lag fattas av *skattemyndigheten i den region där torg- och marknadshandeln bedrivs eller har bedrivits.*

En skattemyndighet får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i dess ställe i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden. Ett sådant uppdrag får ges endast om den andra myndigheten går med på det och det inte medför avsevärda besvär för den som beslutet rör.

6 §
Beslut enligt denna lag fattas av *Riksskatteverket.*

7 §

Beslut om revision och kontrollbesök samt föreläggande vid vite får inte överklagas.

---

¹ Senaste lydelse av 3 § 1999:1119.

I fråga om debitering och betalning av kontrollavgift samt förfarandet i övrigt gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

I fråga om debitering och betalning av kontrollavgift, förfarandet i övrigt samt *överklagande* gäller bestämmelserna i skattebetalningslagen (1997:483).

Beslut om revision och kontrollbesök samt föreläggande vid vite får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 2 § tredje stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.65 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:527) om det statliga adressregistret

Härigenom föreskrivs att i 5 och 7 §§ lagen (1998:527) om det statliga adressregistret¹ ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av
5 § 2001:198
7 § 2001:198.

1.66 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område

Härigenom föreskrivs att i 2 kap. 11 § lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område¹ ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 2 kap. 11 § 1 skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse av 2 kap. 11 § 1998:1661.

1.67 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension¹

dels att i 2 kap. 20 § samt 13 kap. 9 och 14 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att i 13 kap. 12, 16 och 17 §§ samt 15 kap. 11, 13 och 15 §§ orden "en skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 13 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

1 §

Beslut i ärende om pensionsgrundande inkomst skall fattas av *den skattemyndighet som är behörig att fatta beslut enligt 2 kap. 1, 3 och 5 §§ skattebetalningslagen (1997:483).*

Beslut i ärende om pensionsgrundande inkomst skall fattas av *Riksskatteverket.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. De nya föreskrifterna i 2 kap. 20 § andra meningen gäller även förmånsvärde som har bestämts av skattemyndighet.
  3. Äldre föreskrifter i 13 kap. 12 § första stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har kommit in till skattemyndighet före ikraftträdandet.
  4. De nya föreskrifterna i 13 kap. 17 § andra stycket gäller även skattemyndighets avvisningsbeslut.

---

¹ Senaste lydelse av
15 kap. 13 § 2001:1155
15 kap. 15 § 2001:1155.

5. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 15 kap. 11 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

6. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 15 kap. 13 § första eller andra stycket skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

1.68 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar

dels att i 2, 3, 11–13 och 17 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att rubriken till lagen samt 1 och 10 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag om behandling av personuppgifter vid *skattemyndigheters* medverkan i brottsutredningar

Lag om behandling av personuppgifter vid *Riksskatteverkets* medverkan i brottsutredningar

1 §

Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204) vid behandling av personuppgifter i *en skattemyndighets* verksamhet för att

1. bedriva spaning och utredning i fråga om brott som avses i 1 § lagen (1997:1024) om *skattemyndigheters* medverkan i brottsutredningar,

2. förebygga brott som avses i 1.

Lagen gäller endast om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda

Denna lag gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204) vid behandling av personuppgifter i *Riksskatteverkets* verksamhet för att

1. bedriva spaning och utredning i fråga om brott som avses i 1 § lagen (1997:1024) om *Riksskatteverkets* medverkan i brottsutredningar,

att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter, vilka är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Med skattemyndighet avses även Riksskatteverket.

10 §

Ett underrättelseregister får om en enskild person endast innehålla

1. upplysningar om varifrån den registrerade uppgiften kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,

2. identifieringsuppgifter,

3. uppgifter om särskilda bestående fysiska kännetecken,

4. de omständigheter och händelser som ger anledning att anta att den registrerade utövat eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet,

5. uppgifter om varor, brottshjälpmedel och transportmedel,

6. ärendenummer, och

7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av polis-, *skatte-* eller tullmyndighet i vilket uppgifter om den registrerade förekommer.

7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av polis- eller tullmyndighet *eller Riksskatteverket* i vilket uppgifter om den registrerade förekommer.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. De nya föreskrifterna i 3 § gäller även för behandling av personuppgifter som skattemyndighet utfört.

3. Äldre föreskrifter i 17 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.69 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund

Härigenom föreskrivs att i 8 § lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund¹ ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 8 § 2001:190.

1.70 Förslag till lag om ändring i lagen (1999:608) om tillfällig minskning av det generella statsbidraget vid avyttring av aktier och andelar i eller utdelning från kommunala bostadsföretag, m.m.

Härigenom föreskrivs att i 6 § lagen (1999:608) om tillfällig minskning av det generella statsbidraget vid avyttring av aktier och andelar i eller utdelning från kommunala bostadsföretag, m.m. ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.71 Förslag till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078)

Härigenom föreskrivs att i 3 kap. 6 och 7 §§, 4 kap. 6 § samt 7 kap. 4 och 7 §§ bokföringslagen (1999:1078)¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 7 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse av 4 kap. 6 § 2000:31.

1.72 Förslag till lag om ändring i revisionslagen (1999:1079)

Härigenom föreskrivs att i 23 och 32 a §§ revisionslagen (1999:1079)¹ ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse av 32 a § 2001:1225.

1.73 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 16 §, 7 kap. 11 §, 21 kap. 24 och 34 §§, 24 kap. 9 §, 31 kap. 19, 24, 25 och 27 §§, 36 kap. 5 §, 58 kap. 5, 9, 10, 18, 24, 32 och 34 §§, 59 kap. 8–10 och 12 §§ samt 65 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

16 §¹

Bestämmelser om

– skyldighet att lämna uppgifter till *skattemyndigheten* till ledning för taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

– förfarandet för att fastställa underlaget för skatten finns i taxeringslagen (1990:324), och

– hur skatten bestäms, debiteras, redovisas och betalas finns i skattebetalningslagen (1997:483).

– skyldighet att lämna uppgifter till *Riksskatteverket* till ledning för taxeringen finns i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter,

7 kap.

11 §

Skattemyndigheten får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella

Riksskatteverket får medge undantag från fullföljdskravet i 10 § för en förening som avser att förvärva en fastighet eller annan anläggning som är avsedd för den ideella

¹ Senaste lydelse 2001:1242.

verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Beslutet får avse högst fem beskattningsår i följd. Det får förenas med villkor att föreningen skall ställa säkerhet eller liknande för den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som föreningen kan bli skyldig att betala på grund av omprövning av taxeringarna för de år som beslutet avser, om det upphör att gälla enligt 12 §.

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos *Riksskatteverket*. *Riksskatteverkets* beslut får inte överklagas.

verksamheten. Detsamma gäller om en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som används av föreningen.

Riksskatteverkets beslut får överklagas hos *länsrätt*. *Länsrättens* beslut får inte överklagas.

21 kap.

24 §

Avdrag för insättning på skogsskadekonto får inte göras om den skattskyldige samma beskattningsår gör avdrag för insättning på skogskonto.

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran skall ha kommit in till *skattemyndigheten* inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige inte har rätt till avdrag för insättning på

Om avdrag för insättning på skogsskadekonto har vägrats därför att förutsättningarna enligt 23 § inte varit uppfyllda, får den skattskyldige begära avdrag för insättning på skogskonto. En sådan begäran skall ha kommit in till *Riksskatteverket* inom sex månader efter det att det beslut meddelades som innebär att den skattskyldige inte har rätt till avdrag för insättning på

skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324).

skogsskadekonto, om inte längre tid följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1990:324).

34 §

Om den skattskyldige begär avdrag för insättning på skogskonto enligt 24 § andra stycket, anses de medel som satts in på skogsskadekontot vara insatta på skogskonto den dag då insättningen på skogsskadekontot gjordes. Detta gäller dock bara om medlen på skogsskadekontot, till den del de inte redan har tagits ut, har förts över till ett skogskonto när begäran om avdrag för insättning på skogskonto kommer in till *skattemyndigheten*. En överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt 33 § senast skall ha satts in beaktas inte.

Om den skattskyldige begär avdrag för insättning på skogskonto enligt 24 § andra stycket, anses de medel som satts in på skogsskadekontot vara insatta på skogskonto den dag då insättningen på skogsskadekontot gjordes. Detta gäller dock bara om medlen på skogsskadekontot, till den del de inte redan har tagits ut, har förts över till ett skogskonto när begäran om avdrag för insättning på skogskonto kommer in till *Riksskatteverket*. En överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt 33 § senast skall ha satts in beaktas inte.

24 kap.

9 §

Skattemyndigheten får medge att vinstandelsröntan dras av även om en eller flera som äger andelar i företaget har förbehållits rätt till teckning av lånet. En förutsättning för ett sådant beslut är att

Riksskatteverket får medge att vinstandelsröntan dras av även om en eller flera som äger andelar i företaget har förbehållits rätt till teckning av lånet. En förutsättning för ett sådant beslut är att

lånevillkoren kan antas ha bestämts på affärsmässig grund med hänsyn till omständigheterna när lånet togs upp.

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos *Riksskatteverket*. *Riksskatteverkets* beslut får inte överklagas.

lånevillkoren kan antas ha bestämts på affärsmässig grund med hänsyn till omständigheterna när lånet togs upp.

Riksskatteverkets beslut får överklagas hos *länsrätten*. *Länsrättens* beslut får inte överklagas.

31 kap.

19 §

Om en ersättningsfond inte tas i anspråk senast under det beskattningsår för vilket taxering sker under det tredje taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till, skall avdraget återföras det tredje taxeringsåret. Om taxering på grund av förlängning av räkenskapsår inte sker det tredje taxeringsåret, skall avdraget återföras senast det fjärde taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.

Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.

Riksskatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att fonden behålls under en viss tid därefter. Som längst får den behållas till och med det beskattningsår för vilket taxering sker under det sjätte taxeringsåret efter det taxeringsår som avdraget hänför sig till.

24 §

Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, medge att ersättningsfonder i en näringsverksamhet tas över av den som blir ägare till den huvudsakliga delen av närings-

Riksskatteverket får, om det finns särskilda skäl, medge att ersättningsfonder i en näringsverksamhet tas över av den som blir ägare till den huvudsakliga delen av närings-

verksamheten på grund av arv, testamenten eller bodelning i stället för att avdragen återförs enligt 20 § första stycket 3.

25 §

Skattemyndigheten får, om det finns särskilda skäl, medge att ett företags ersättningsfonder helt eller delvis tas över av ett annat företag. För ett sådant medgivande krävs

1. att det ena företaget är ett moderföretag och det andra företaget är dess helägda dotterföretag,

2. att båda företagen är helägda dotterföretag till samma moderföretag, eller

3. att det ena företaget är ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till mer än 90 procent ägs av ett moderföretag tillsammans med eller genom förmedling av ett eller flera av dess helägda dotterföretag och det andra företaget är ett annat sådant företag, moderföretaget eller moderföretagets helägda dotterföretag.

Med helägt dotterföretag avses i detta kapitel ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening vars andelar till mer än 90 procent ägs av ett annat företag (moderföretaget). Bara svenska aktiebolag, svenska ekonomiska föreningar, svenska sparbanker, svenska ömsesidiga försäkringsföretag och sådana svenska stiftelser eller svenska ideella föreningar som inte omfattas av bestämmelserna om undantag från skattskyldighet i 7 kap. kan räknas som moderföretag.

27 §

Skattemyndighetens beslut enligt 19 § andra stycket, 24 eller 25 § får överklagas hos *Riksskatteverket*.

Riksskatteverkets beslut enligt 19 § andra stycket, 24 eller 25 § får överklagas hos *länsrätt*. *Länsrättens* beslut får

verkets beslut får inte överklagas.

36 kap.

5 §

Skattemyndigheten får vid tillämpning av 4 § efter ansökan av kommittentföretagen medge undantag från förutsättningen i 3 § första stycket 6, om kommissionärsförhållandet har tillkommit av organisatoriska eller marknads- tekniska skäl eller om det finns andra synnerliga skäl.

Skattemyndighetens beslut får överklagas hos *Riksskatteverket*. *Riksskatteverkets* beslut får inte överklagas.

Riksskatteverket får vid tillämpning av 4 § efter ansökan av kommittentföretagen medge undantag från förutsättningen i 3 § första stycket 6, om kommissionärsförhållandet har tillkommit av organisatoriska eller marknads- tekniska skäl eller om det finns andra synnerliga skäl.

Riksskatteverkets beslut får överklagas hos *länsrätt*. *Länsrättens* beslut får inte överklagas.

58 kap.

5 §

En försäkring som huvudsakligen avser ålders-, sjuk-, eller efterlevandepension och som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige anses som en pensionsförsäkring, om den försäkrade var bosatt utomlands när försäkringen tecknades och fick avdrag, skattereduktion eller liknande skattelättnad för premierna där.

Första stycket gäller också om arbetsgivaren betalat premier under den försäkrades bosättning eller förvärvsarbete utomlands utan att betalningen räknats som inkomst för den försäkrade vid beskattningen i det landet. Ett sådant förvärvsarbete skall vara den försäkrades huvudsakliga förvärvsverksamhet.

Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *skattemyndigheten* medge att en för-

Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *Riksskatteverket* medge att en försäkring

säkring som har meddelats i en försäkringsrörelse som inte bedrivs från ett fast driftställe i Sverige skall anses som en pensionsförsäkring.

En försäkring som har ansetts vara en pensionsförsäkring enligt denna paragraf, kan inte övergå till att vara en kapitalförsäkring.

9 §

I fråga om annan pensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring skall den försäkrade vara försäkringstagare.

Om försäkringstagaren eller hans make eller sambo har barn under 20 år, får försäkringstagaren dock teckna en försäkring som avser efterlevandepension på makens eller sambons liv, om barnet sätts in som förmänstagare.

Om det finns särskilda skäl, får *skattemyndigheten* medge att dödsboet efter en skattskyldig som, direkt eller indirekt, bedrivit näringsverksamhet i Sverige får teckna en försäkring som avser efterlevandepension. Ett sådant medgivande får lämnas bara om den efterlevande inte har något betryggande pensionskydd och försäkringen tecknas i samband med att boet upphör att bedriva näringsverksamheten.

Om det finns särskilda skäl, får *Riksskatteverket* medge att dödsboet efter en skattskyldig som, direkt eller indirekt, bedrivit näringsverksamhet i Sverige får teckna en försäkring som avser efterlevandepension. Ett sådant medgivande får lämnas bara om den efterlevande inte har något betryggande pensionskydd och försäkringen tecknas i samband med att boet upphör att bedriva näringsverksamheten.

10 §

Ålderspension får inte börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras

Utbetalning får dock göras

tidigare om den försäkrade har fått rätt till förtidspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *skattemyndigheten* medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

tidigare om den försäkrade har fått rätt till förtidspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *Riksskatteverket* medge att pensionen får börja betalas ut innan den försäkrade fyller 55 år.

Förmänstagare får inte sättas in till annan ålderspensionsförsäkring än tjänstepensionsförsäkring. Förmänstagare till sådan försäkring skall vara den som var anställd när avtalet ingicks.

18 §²

En pensionsförsäkring får återköpas trots bestämmelserna i detta kapitel, om det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Återköp får också ske om

1. det tekniska återköpsvärdet uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. försäkringen inte är förenad med ett oåterkalleligt förmänstagarförordnande, och
3. premier för försäkringen inte har betalats under de senaste tio åren.

Om det i andra fall finns synnerliga skäl för återköp och sådant får ske enligt försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer, får återköp medges av *skattemyndigheten*.

Om det i andra fall finns synnerliga skäl för återköp och sådant får ske enligt försäkringsavtalet och försäkringstekniska riktlinjer, får återköp medges av *Riksskatteverket*.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken av försäkringstagarens tillgodohavande. De hindrar inte heller en överföring av hela pensionsförsäkringens värde direkt till en annan

² Senaste lydelse 2001:1176.

pensionsförsäkring än som avses i 5 § om försäkringstagaren tecknar den i samband med överföringen hos samma eller annan försäkringsgivare med samma person som försäkrad. Överföringen skall i så fall inte anses som pension enligt 10 kap. 5 § första stycket 5 och inte heller som en betalning av premier för pensionsförsäkring.

24 §

Ålderspension får inte börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen har fått rätt till förtidspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *skattemyndigheten* medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

Utbetalning får dock göras tidigare om pensionsspararen har fått rätt till förtidspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Om det i annat fall finns särskilda skäl, får *Riksskatteverket* medge att pensionen får börja betalas ut innan pensionsspararen fyller 55 år.

32 §

Ett pensionssparkonto får avslutas genom en utbetalning i förtid vid den tidpunkt pensionen får börja betalas ut, om behållningen då uppgår till högst 30 procent av prisbasbeloppet. Utbetalning i förtid får också ske om

1. behållningen på kontot uppgår till högst ett prisbasbelopp,
2. kontot inte är förenat med ett oåterkalleligt förmåns- tagarförordnande, och
3. inbetalning på kontot inte har gjorts under de senaste tio åren.

Om det i andra fall finns synnerliga skäl, får *skattemyndigheten* medge att kontot får avslutas genom utbetalning i förtid.

Om det i andra fall finns synnerliga skäl, får *Riksskatteverket* medge att kontot får avslutas genom utbetalning i förtid.

Bestämmelserna i detta kapitel hindrar inte återbetalning enligt 13 kap. 4 § äktenskapsbalken av pensionsspararens tillgodohavande.

34 §

<p><i>Skattemyndighetens</i> beslut enligt 5, 9, 10, 18, 24 eller 32 § får överklagas hos <i>Riksskatteverket</i>. <i>Riksskatteverkets</i> beslut får inte överklagas.</p>	<p><i>Riksskatteverkets</i> beslut enligt 5, 9, 10, 18, 24 eller 32 § får överklagas hos <i>länsrätt</i>. <i>Länsrättens</i> beslut får inte överklagas.</p>
---	--

59 kap.

8 §

<p>Om det finns särskilda skäl, får <i>skattemyndigheten</i> medge att pensionssparavdrag görs med ett högre belopp än som följer av 3–7 §§. Bestämmelser om detta finns i 9–12 §§.</p>	<p>Om det finns särskilda skäl, får <i>Riksskatteverket</i> medge att pensionssparavdrag görs med ett högre belopp än som följer av 3–7 §§. Bestämmelser om detta finns i 9–12 §§.</p>
---	--

<p><i>Skattemyndighetens</i> beslut får överklagas hos <i>Riksskatteverket</i>. <i>Riksskatteverkets</i> beslut får inte överklagas.</p>	<p><i>Riksskatteverkets</i> beslut får överklagas hos <i>länsrätt</i>. <i>Länsrättens</i> beslut får inte överklagas.</p>
--	---

9 §

<p>För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får <i>skattemyndigheten</i> medge pensionssparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § tredje stycket. För skattskyldiga som fått särskild</p>	<p>För skattskyldiga som har avdragsgrundande inkomst i inkomstslaget tjänst och i huvudsak saknar pensionsrätt i anställning, får <i>Riksskatteverket</i> medge pensionssparavdrag med högst samma belopp som för sådana inkomster som avses i 5 § tredje stycket. För skattskyldiga som fått särskild ersättning i samband med att</p>
--	--

ersättning i samband med att en anställning upphört och som inte har ett betryggande pensionskydd, får *skattemyndigheten* medge avdrag med ett högre belopp.

10 §

För skattskyldiga som har bedrivit näringsverksamhet direkt eller indirekt, som har upphört med driften av denna och som inte har skaffat sig ett betryggande pensionskydd under verksamhetstiden, får *skattemyndigheten* medge att pensionsparavdrag beräknas också på

- inkomst i inkomstslaget kapital i form av kapitalvinster vid avyttring av näringsverksamheten minskade med motsvarande kapitalförluster,
- överskott av passiv näringsverksamhet före pensionsparavdrag, och
- sådana utdelningar och kapitalvinster som enligt 50 kap. 7 § eller 57 kap. skall tas upp i inkomstslaget tjänst.

Avdraget skall beräknas med beaktande av det antal år den skattskyldige bedrivit näringsverksamheten, dock högst tio år. Vid beräkningen skall hänsyn tas till den skattskyldiges övriga pensionskydd och andra möjligheter till pensionsparavdrag.

12 §

Om *skattemyndigheten* enligt 58 kap. 9 § medger att ett dödsbo tecknar pensionsförsäkring, skall *skattemyndigheten* också besluta med vilket

Om *Riksskatteverket* enligt 58 kap. 9 § medger att ett dödsbo tecknar pensionsförsäkring, skall *verket* också besluta med vilket belopp

belopp pensionssparavdrag för försäkringen högst får göras. Detta belopp skall beräknas med tillämpning av bestämmelserna i 10 och 11 §§.

pensionssparavdrag för försäkringen högst får göras. Detta belopp skall beräknas med tillämpning av bestämmelserna i 10 och 11 §§.

65 kap.

3 §

För fysiska personer som är obegränsat skattskyldiga under någon del av beskattningsåret är den kommunala inkomstskatten summan av de skattesatser för kommunalskatt och landstingsskatt som gäller i hemortskommunen för året före taxeringsåret multiplicerad med den beskattningsbara förvärvsinkomsten.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 2 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, skall dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

Med hemortskommun avses hemortskommunen enligt 22 kap. 1 a § skattebetalningslagen (1997:483) för året före taxeringsåret. Med hemortskommun för ett dödsbo avses den dödes hemortskommun för dödsåret. Om den döde hade bytt folkbokföringsort efter den 1 november året före dödsåret, skall dock hemortskommunen för dödsboet från och med andra taxeringsåret efter dödsåret anses vara den kommun där den döde hade sin senaste rätta folkbokföringsort.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § första stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

3. Äldre föreskrifter i 7 kap. 11 § tredje stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

4. Äldre föreskrifter i 24 kap. 9 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

5. Äldre föreskrifter i 31 kap. 19 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

6. Äldre föreskrifter i 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 § andra stycket, 58 kap. 34 § och 59 kap. 8 § andra stycket gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.74 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro, m.m.

Härigenom föreskrivs att i 13 § lagen (2000:46) om omräkningsförfarande vid beskattning för företag som har sin redovisning i euro, m.m. ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.75 Förslag till lag om ändring i tullagen (2000:1281)

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 6 § tullagen (2000:1281) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

6 §¹

Tullverket skall på begäran tillhandahålla Sveriges Riksbank, Riksskatteverket, Läke- medelsverket, Statens livsme- delsverk, Statens jordbruks- verk, Kommerskollegium, *skat- temyndighet*, kronofogdemyn- dighet, Statistiska central- byrån, Kemikalieinspek- tionen och Fiskeriverket uppgifter som förekommer hos Tull- verket och som rör import eller export av varor. Tull- verket skall vidare på begäran tillhandahålla Säkerhetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

Tullverket skall på begäran tillhandahålla Sveriges Riks- bank, Riksskatteverket, Läke- medelsverket, Statens livsme- delsverk, Statens jordbruks- verk, Kommerskollegium, kro- nofogdemyndighet, Statistiska centralbyrån, Kemikalieinspek- tionen och Fiskeriverket upp- gifter som förekommer hos Tullverket och som rör import eller export av varor. Tullverket skall vidare på begäran tillhandahålla Säker- hetspolisen uppgifter som förekommer hos Tullverket och som rör export av varor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 11 kap. 6 § skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

---

¹ Senaste lydelse 2001:188.

1.76 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation

dels att 15 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 15 § skall utgå,

dels att i 14 och 16 §§ ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

dels att i 11 § orden "en skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter i 16 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

1.77 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:85) om behandling av personuppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet

Härigenom föreskrivs att 13 och 17 §§ lagen (2001:85) om behandling av personuppgifter i Tullverkets brottsbekämpande verksamhet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Underrättelseregistret får om förutsättningarna för registrering enligt 11 och 12 §§ är uppfyllda innehålla följande uppgifter om en enskild person:

1. upplysningar om varifrån den registrerade uppgiften kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,
2. identifieringsuppgifter, arbetsplats och yrke,
3. uppgifter om särskilda bestående fysiska kännetecken,
4. de omständigheter och händelser som ger anledning att anta att den registrerade utövat eller kan komma att utöva allvarlig brottslig verksamhet,
5. uppgifter om varor, brottshjälpmedel och transportmedel,
6. ärendenummer,
7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av *polis- eller skattemyndighet* eller Tullverket i vilket uppgifter om den registrerade förekommer, och
8. varning om att personen tidigare varit beväpnad, våldsam eller flyktbenägen.

17 §

Ett spaningsregister får om förutsättningarna för registrering enligt 15 och 16 §§ är uppfyllda innehålla följande uppgifter om en enskild person:

1. upplysningar om varifrån den registrerade uppgiften kommer och om uppgiftslämnarens trovärdighet,

2. identifieringsuppgifter, arbetsplats och yrke,

3. uppgifter om särskilda bestående fysiska kännetecken,

4. de omständigheter och händelser som ger upphov till misstanke om brott som Tullverket har befogenhet att ingripa mot,

5. uppgifter om varor, brottshjälpmedel och transportmedel,

6. ärendenummer,

7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av *polis- eller skattemyndighet* eller Tullverket i vilket uppgifter om den registrerade förekommer, och

7. hänvisning till en särskild undersökning där uppgifter om den registrerade behandlas och till register som förs av *polismyndighet, Riksskatteverket* eller Tullverket i vilket uppgifter om den registrerade förekommer, och

8. varning om att personen tidigare varit beväpnad, våldsam eller flyktbenägen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.78 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet *dels* att i 1 kap. 1 § ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att rubriken till lagen, 1 kap. 4–6 §§, 2 kap. 5, 7 och 14 §§ samt 3 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet

Lag om behandling av uppgifter i Riksskatteverkets beskattningsverksamhet

1 kap.

4 §¹

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs inom skatteförvaltningen för

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs hos Riksskatteverket för

1. fastställande av underlag för redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter,
2. bestämmande av pensionsgrundande inkomst,
3. fastighetstaxering,
4. revision och annan analys- eller kontrollverksamhet,
5. tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning,
6. handläggning av mål och ärenden om ansvar för någon annans skatter och avgifter,

---

¹ Senaste lydelse 2001:327.

7. fullgörande av ett åliggande som följer av ett för Sverige bindande internationellt åtagande,

8. verksamheten med bouppteckningar och dödsboanmälningar enligt ärvdabalken, och

9. tillsyn, kontroll, uppföljning och planering av verksamheten.

5 §

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet *utanför skatteförvaltningen* för

1. fastställande av underlag för samt redovisning, bestämmande, betalning och återbetalning av skatter eller avgifter,

2. utsökning och indrivning,

3. att utgöra underlag för beslut och kontroll av bidrag och andra stöd,

4. pensionsberäkning,

5. tillsyn och kontroll samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och

6. aktualisering och komplettering av uppgifter om fastigheter i andra myndigheters register.

Uppgifter får behandlas för tillhandahållande av information som behövs i författningsreglerad verksamhet *hos någon annan än Riksskatteverket* för

1. fastställande av underlag för samt redovisning,

2. utsökning och indrivning,

3. att utgöra underlag för beslut och kontroll av bidrag och andra stöd,

4. pensionsberäkning,

5. tillsyn och kontroll samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning, och

6. aktualisering och komplettering av uppgifter om fastigheter i andra myndigheters register.

6 §

Riksskatteverket är personuppgiftsansvarigt för *den* behandling av personuppgifter som verket skall utföra. En skattemyndighet är personuppgiftsansvarig för *den* behandling som myndigheten skall utföra.

Riksskatteverket är personuppgiftsansvarigt för behandling av personuppgifter.

databasen enligt de närmare de närmare föreskrifter som föreskrifter som meddelas av meddelas av regeringen. regeringen.

Rätten att ta ut avgifter enligt första stycket får inte innebära inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av en allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

3 kap.

4 §

<i>En myndighets</i> beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.	<i>Riksskatteverkets</i> beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.
--	--

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. De nya föreskrifterna i 1 kap. 6 § gäller även för behandling av personuppgifter som skattemyndighet utfört.
  3. Äldre föreskrifter i 3 kap. 4 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av skattemyndighets beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

1.79 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet

dels att i 1 kap. 1 § ordet "skatteförvaltningens" skall bytas ut mot "Riksskatteverkets",

dels att rubriken till lagen, 1 kap. 5 §, 2 kap. 7 och 12 §§ samt 3 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet

Lag om behandling av personuppgifter i Riksskatteverkets folkbokföringsverksamhet

1 kap.

5 §

Riksskatteverket är personuppgiftsansvarigt för den behandling av personuppgifter som verket skall utföra. En skattemyndighet är personuppgiftsansvarig för den behandling som myndigheten skall utföra.

Riksskatteverket är personuppgiftsansvarigt för behandling av personuppgifter.

2 kap.

7 §

Riksskatteverket och skattemyndigheterna får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3–5 §§.

Riksskatteverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3–5 §§.

12 §

Riksskatteverket *och skattemyndigheterna* får ta ut avgifter för att lämna ut uppgifter ur databasen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen. Riksskatteverket får ta ut avgifter för att lämna ut uppgifter ur databasen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen.

Rätten att ta ut avgifter enligt första stycket får inte innebära inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av en allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

3 kap.

4 §

En myndighets beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Riksskatteverkets* beslut om rättelse och om information som skall lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. De nya föreskrifterna i 1 kap. 5 § gäller även för behandling av personuppgifter som skattemyndighet utfört.
  3. Äldre föreskrifter i 3 kap. 4 § första stycket gäller fortfarande för överklagande av skattemyndighets beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

**1.80 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:183)
om behandling av personuppgifter i verksamhet
med val och folkomröstningar**

Härigenom föreskrivs att i 2 kap. 8 § lagen (2001:183) om behandling av personuppgifter i verksamhet med val och folkomröstningar ordet "Skattemyndigheterna" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.81 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 26 och 27 §§ lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

26 §

Riksskatteverket och kronofogdemyndigheterna får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5, 11, 17, 22 och 24 §§.

Riksskatteverket, *i dess egenskap av chefsmyndighet inom exekutionsväsendet*, och kronofogdemyndigheterna får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5, 11, 17, 22 och 24 §§.

27 §

Skattemyndigheterna, Tullverket och Säkerhetspolisen får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § 1–7.

Tullverket och Säkerhetspolisen får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § 1–7. *Detsamma gäller Riksskatteverket i dess beskattningsverksamhet.*

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första stycket får omfatta.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.82 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7 § lagen (2001:185) om behandling av uppgifter i Tullverkets verksamhet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §¹

Riksskatteverket *och skattemyndigheterna* får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1, 2, 5–7, 10 och 11 i fråga om personer som är eller kan antas vara skattskyldiga eller förekommer i ett ärende enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter.

Riksskatteverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1, 2, 5–7, 10 och 11 i fråga om personer som är eller kan antas vara skattskyldiga eller förekommer i ett ärende enligt lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineralolja-produkter.

Kronofogdemyndigheterna får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1, 2, 5–7, 10 och 11 i fråga om den som är registrerad som gäldenär hos kronofogdemyndigheten eller make till gäldenären eller någon annan som likställs med make.

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter direktåtkomst enligt första stycket får omfatta.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

---

¹ Senaste lydelse 2001:1184.

1.83 Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)

Härigenom föreskrivs att i 12 kap. 10 § socialtjänstlagen (2001:453) ordet "skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. En begäran av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 12 kap. 10 § andra stycket 1 skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.

**1.84 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:837)
om beräkning av viss inkomstskatt på
förvärvsinkomster vid 2003 års taxering, m.m.**

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (2001:837) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärvsinkomster vid 2003 års taxering, m.m. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

	5 §	
<i>Skattemyndighetens beslut enligt 3 och 4 §§ får överklagas hos regeringen.</i>		<i>Beslut enligt 3 och 4 §§ får överklagas hos regeringen.</i>

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.85 Förslag till lag om ändring i revisorslagen (2001:883)

Härigenom föreskrivs att 31 § revisorslagen (2001:883) skall ha följande lydelse.

31 §

Om *en skattemyndighet eller* Riksskatteverket i fråga om en revisor eller ett registrerat revisionsbolag uppmärksammar någon omständighet, som kan vara av betydelse för Revisorsnämndens verksamhet, skall myndigheten underrätta nämnden. Detta gäller dock inte omständigheter som *en skattemyndighets* medverkan i brottsutredningar har fått kännedom om i verksamhet enligt lagen (1997:1024) om *skattemyndigheters* medverkan i brottsutredningar. Om Riksskatteverket i fråga om en revisor eller ett registrerat revisionsbolag uppmärksammar någon omständighet, som kan vara av betydelse för Revisorsnämndens verksamhet, skall myndigheten underrätta nämnden. Detta gäller dock inte omständigheter som *verket* har fått kännedom om i verksamhet enligt lagen (1997:1024) om *Riksskatteverkets* medverkan i brottsutredningar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.86 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

dels att 1 kap. 8 § och 14 kap. 3–6 §§ skall upphöra att gälla,

dels att i 3 kap. 1, 9, 14 och 15 §§, 4 kap. 2 §, 6 kap. 6 §, 15 kap. 6 och 8 §§, 17 kap. 1–4 §§ samt 18 kap. 2 § ordet "skattemyndigheten" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att i 6 kap. 10 § och 16 kap. 1 § orden "en skattemyndighet" skall bytas ut mot "Riksskatteverket",

dels att 1 kap. 7 §, 4 kap. 6 §, 14 kap. 2 §, 16 kap. 2 §, 17 kap. 8 § samt 19 kap. 3 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 §

Beslut skall fattas av den skattemyndighet som är behörig enligt 2 kap. 1, 2 eller 5 § skattebetalningslagen (1997:483), om inte annat anges.

Ett föreläggande att lämna uppgift om en fysisk eller juridisk persons förhållanden får också beslutas av den skattemyndighet som enligt första stycket är behörig att fatta beslut beträffande den personen.

Beslut enligt denna lag fattas av Riksskatteverket.

4 kap.

6 §

Självdeklarationen skall lämnas till en skattemyndighet eller

Självdeklarationen skall lämnas till Riksskatteverket eller till

till ett mottagningsställe som har godkänts av *skattemyndigheten*. ett mottagningsställe som har godkänts av *verket*.

En självdeklaration som lämnas i form av ett elektroniskt dokument får tas emot av Riksskatteverket för skattemyndighetens räkning.

14 kap.

2 §

Kontrolluppgifter skall lämnas till *den skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare om inte annat anges i 3–5 §§.*

Kontrolluppgifter skall lämnas till *Riksskatteverket*.

16 kap.

2 §

Den som i en näringsverksamhet hjälper deklARATIONSSKYLDIGA med att upprätta självdeklarationer får ansöka hos *den skattemyndighet som enligt 1 kap. 7 § är behörig att fatta beslut beträffande honom* om att deklARATIONSSKYLDIGA beviljas anstånd med att lämna deklARATIONERNA. Till ansökan skall det fogas en förteckning över de deklARATIONSSKYLDIGA för vilka ansökan görs.

Den som i en näringsverksamhet hjälper deklARATIONSSKYLDIGA med att upprätta självdeklarationer får ansöka hos *Riksskatteverket* om att deklARATIONSSKYLDIGA beviljas anstånd med att lämna deklARATIONERNA. Till ansökan skall det fogas en förteckning över de deklARATIONSSKYLDIGA för vilka ansökan görs.

Om anstånd beviljas skall deklARATIONERNA lämnas enligt en tidsplan som beslutas av *skattemyndigheten*.

Om anstånd beviljas skall deklARATIONERNA lämnas enligt en tidsplan som beslutas av *Riksskatteverket*.

Anstånd får inte beviljas längre än till och med den 15 juni under taxeringsåret.

17 kap.

8 §

Om det finns anledning att anta att ett föreläggande inte följs, får det förenas med vite. Vite får dock inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten.

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 c §§ skattebetalningslagen (1997:483).

Vid prövning av en ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

19 kap.

3 §

Beslut av Riksskatteverket eller av en skattemyndighet får inte överklagas. Beslut av Riksskatteverket enligt denna lag får inte överklagas.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.
  2. De äldre föreskrifterna i 6 kap. 6 § 4 och 10 § andra stycket gäller fortfarande för värde som har bestämts av skattemyndighet.
  3. Föreläggande av skattemyndighet enligt äldre föreskrifter i 17 kap. 1–4 §§ skall efter ikraftträdandet fullgöras till Riksskatteverket.
  4. De nya föreskrifterna i 17 kap. 8 § andra stycket gäller för ansökan om utdömande av vite som ges in efter ikraftträdandet.
  5. Äldre föreskrifter i 18 kap. 2 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

1.87 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (2002:000) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom

1. Riksförsäkringsverkets, de allmänna försäkringskassornas, Centrala studiestödsnämndens och arbetslöshetskassornas verksamhet, som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd, samt

2. Riksskatteverkets *och ska-* 2. Riksskatteverkets verk-
ttemyndigheternas verksamhet samhet som underlag för
som underlag för beslut om beslut om och kontroll av
och kontroll av skatt. skatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.88 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting

Härigenom föreskrivs 15, 16 och 20 §§ lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting i stället för dess lydelse enligt lagen (2002:000) om ändring i nämnda lag¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

15 §

Om uppgifter i en ansökan om ersättning behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Riksskatteverket komma överens med kommunen om att en sådan avstämning skall göras vid besök hos kommunen.

Riksskatteverket får uppdra åt en skattemyndighet att genomföra sådana besök.

16 §

Riksskatteverket får besluta om revision hos kommunen för att kontrollera att uppgift som kommunen lämnat till ledning för ersättningsbeslut är riktig.

Riksskatteverket får uppdra åt en skattemyndighet att genomföra en sådan revision.

Vid revision får räkenskapsmaterial och andra handlingar som rör verksamheten granskas. Med handling avses framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

---

¹ Lydelse enligt prop. 2001/02:112.

20 §

En begäran om omprövning skall ha kommit in till Riksskatteverket senast tredje året efter utgången av det kalenderår som ersättningen avser.

Om Riksskatteverket självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslutet meddelas senast tredje året efter utgången av det kalenderår som ersättningen avser.

Ett beslut får omprövas även efter den tid som anges i första och andra styckena när en ändring föränleds av *skattemyndighets* beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen (1997:483).

Ett beslut får omprövas även efter den tid som anges i första och andra styckena när en ändring föränleds av *Riksskatteverkets* beskattningsbeslut enligt skattebetalningslagen (1997:483).

1.89 Förslag till lag med anledning av sammanslagning av skattemyndigheterna och Riksskatteverket till en myndighet

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Det som är föreskrivet i eller annars följer av en lag eller annan författning beträffande skattemyndigheter, skattemyndighet i viss region, Riksskatteverket eller skatteförvaltningen skall efter utgången av år 2002 i stället i tillämpliga delar gälla den nyinrättade myndigheten Riksskatteverket.

2 § Sådana skattekontor vid skattemyndighet som avses i 2 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324) och som har bestämts av Riksskatteverket före utgången av år 2002 skall från och med den 1 januari 2003 anses vara skattekontor vid Riksskatteverket.

3 § Ordförande och vice ordförande samt övriga ledamöter i skattenämnd vid skattekontor vid skattemyndighet som enligt 2 kap. 6 § eller 7 kap. 5 § taxeringslagen (1990:324) har förordnats eller valts före utgången av år 2002 skall från och med den 1 januari 2003 ha samma funktion i skattenämnd vid motsvarande skattekontor vid Riksskatteverket.

4 § Beslut som Riksskatteverket fattar som första instans enligt punkt 20 e tionde stycket av anvisningarna till 23 § den numera upphävda kommunalskattelagen (1928:370)¹ i dess lydelse före den 1 juli 1998 och 27 § 4 mom. den numera upphävda lagen (1947:576)² om statlig inkomstskatt i dess lydelse före den 1 januari 1999 får överklagas hos länsrätt. Länsrättens beslut får inte överklagas.

---

¹ Lagen upphävd genom SFS 1999:1230.

² Lagen upphävd genom SFS 1999:1230.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.90 Förslag till lag om allmänt ombud hos Riksskatteverket

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Hos Riksskatteverket skall det finnas ett allmänt ombud. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer utser det allmänna ombudet.

2 § Bestämmelser om att det allmänna ombudet får överklaga Riksskatteverkets beslut finns i

1. lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
2. kupongskattelagen (1970:624),
3. fastighetstaxeringslagen (1979:1152),
4. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter,
5. fordonsskattelagen (1988:327),
6. taxeringslagen (1990:324),
7. lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.,
8. folkbokföringslagen (1991:481),
9. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.
10. mervärdesskattelagen (1994:200),
11. lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel,
12. skattebetalningslagen (1997:483).

Det allmänna ombudet får ansöka om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor.

3 § Om det allmänna ombudet har överklagat Riksskatteverkets beslut förs det allmännas talan i den frågan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

4 § Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Riksskatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

5 § I de i 2 § angivna lagarna finns ytterligare bestämmelser om överklagande av det allmänna ombudet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

1.91 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet

dels att 2 kap. 3 och 5 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 2 kap. 6 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §¹

Inom exekutionsväsendets verksamhetsområde företräder Riksskatteverket staten vid domstol, om det inte särskilt föreskrivs att detta ankommer på kronofogdemyndigheten.

Verket får bestämma att en kronofogdemyndighet *eller en skattemyndighet* skall företräda staten i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden som avses i första stycket.

5 §²

Bestämmelser om verksförordningens tillämpning, Riksskatteverkets ledning, styrelse, personalansvarsnämnd, organisation m.m. finns i förordningen (1990:1293) med instruktion för *skatteförvaltningen*.

Bestämmelser om verksförordningens tillämpning, Riksskatteverkets ledning, styrelse, personalansvarsnämnd, organisation m.m. finns i förordningen (2002:000) med instruktion för *Riksskatteverket*.

¹ Senaste lydelse 1993:1251.

² Senaste lydelse 1990:1284.

6 §

Uppgifter som åvilar Riksskatteverket i dess roll som chefsmyndighet och central förvaltningsmyndighet skall utföras vid verkets huvudkontor.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

1.92 Förslag till förordning med instruktion för Riksskatteverket

Härigenom föreskrivs följande.

Uppgifter

1 § Riksskatteverket är central förvaltningsmyndighet för frågor om skatter, socialavgifter, mervärdesskattebaserad avgift till EU-budgeten, fastighetstaxering, folkbokföring, registrering av bouppteckningar och för frågor om brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Riksskatteverkets medverkan i brottsutredningar, om något annat inte följer av särskilda föreskrifter.

Riksskatteverket är vidare förvaltningsmyndighet för frågor om pensionsgrundande inkomst.

Riksskatteverket är enligt förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet chefsmyndighet inom exekutionsväsendet.

2 § Riksskatteverket skall

1. meddela föreskrifter om verkställighet av lag enligt särskilda bemyndiganden,

2. genom sådana allmänna råd som avses i 1 § författnings-samlingsförordningen (1976:725) och uttalanden verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet vid rättstillämpningen inom verksamhetsområdet,

3. ansvara för beräkningsunderlag m.m. för den mervärdesskattebaserade avgiften till EU-budgeten i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för uppbörd av egna medel som härrör från mervärdesskatt.

För frågor om pensionsgrundande inkomst ankommer enligt förordningen (1998:739) med instruktion för Riksförsäkrings-

verket sådana uppgifter som avses i första stycket på Riksförsäkringsverket.

3 § Riksskatteverket skall bestyrka skriftlig uppgift om sökandens ekonomiska förhållanden vid ansökan om fri rättshjälp hos Europeiska kommissionen för de mänskliga rättigheterna.

4 § Inom sitt verksamhetsområde företräder Riksskatteverket staten vid domstol.

Verket får bestämma att en kronofogdemyndighet skall företräda staten i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

I frågor om pensionsgrundande inkomst företräds staten enligt förordningen (1998:739) med instruktion för Riksförsäkringsverket av Riksförsäkringsverket.

5 § Bestämmelser om Riksskatteverkets uppgifter inom exekutionsväsendet finns i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet.

Verksförordningens tillämpning

6 § Verksförordningen (1995:1322) skall tillämpas på Riksskatteverket med undantag av 2–5, 13, 17, 19, 21, 23, 30, 32 och 34 §§.

I fråga om beslut som fattas genom automatisk databehandling skall 31 § verksförordningen tillämpas endast när det gäller uppgift om dagen för beslutet och beslutets innehåll.

Riksskatteverkets ledning

7 § Riksskatteverkets generaldirektör är chef för verket.

8 § Överdirektören är generaldirektörens ställföreträdare.

Styrelsen

9 § Riksskatteverkets styrelse består av högst tio personer, generaldirektören medräknad. Generaldirektören är styrelsens ordförande.

Organisation

10 § Riksskatteverket är indelat i regioner. Verket har ett huvudkontor som har det sammanhållande ansvaret för ledning och styrning av verksamheten samt för verksamhetsstöd. Vid verket skall det finnas särskilda enheter för uppgiften att medverka i brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Riksskatteverkets medverkan i brottsutredningar. I övrigt bestämmer Riksskatteverket sin organisation.

I taxeringslagen (1990:324) är föreskrivet att det vid varje skattekontor skall finnas en skattenämnd.

I lagen (2002:000) om allmänt ombud hos Riksskatteverket är föreskrivet att det skall finnas ett allmänt ombud hos Riksskatteverket.

11 § Inom Riksskatteverket finns ett gemensamt kansli för Skatterättsnämnden enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor och Forskarskattenämnden enligt lagen (1999:1305) om Forskarskattenämnden. Kansliet leds av en kanslichef.

Personalföreträdare

12 § Personalföreträdarförordningen (1987:1101) skall tillämpas på Riksskatteverket med undantag av vad som följer av 15 §.

Personalansvarsnämnden m.m.

13 § Riksskatteverkets personalansvarsnämnd prövar följande frågor:

1. skiljande från anställning på grund av personliga förhållanden, dock inte i fråga om provanställning eller när den anställda själv ansökt om entledigande på grund av sjukdom,
2. disciplinansvar,
3. åtalsanmälan,
4. avstängning.

14 § Riksskatteverkets personalansvarsnämnd består av generaldirektören, personaldirektören vid huvudkontoret, en företrädare vid huvudkontoret för vart och ett av områdena skatt och exekution samt två företrädare för personalen. Generaldirektören är nämndens ordförande om inte regeringen beslutar annat. Företrädarna för områdena skatt och exekution och för personalen skall ha personliga ersättare. Företrädarna för personalen och deras ersättare utses av styrelsen efter förslag av de två arbetstagarorganisationer som har flest medlemmar inom Riksskatteverket och kronofogdemyndigheterna.

15 § Av 34 § lagen (1994:260) om offentlig anställning framgår att Statens ansvarsnämnd beslutar i frågor om disciplinansvar, åtalsanmälan och avskedande, när det gäller arbetstagare som anställs av regeringen. Den nämnden beslutar i sådana frågor också när det gäller chefen för en region, en avdelning, ett skattekontor eller en enhet.

Styrelsens ansvar och uppgifter

16 § Styrelsen skall besluta om

1. verkets årsredovisning, delårsrapport och budgetunderlag,

2. åtgärder med anledning av Riksrevisionsverkets revisionsrapporter och den redovisning som verket skall lämna till regeringen enligt 15 § verksförordningen (1995:1322),

3. revisionsplan och åtgärder med anledning av redovisning enligt 6 § förordningen (1995:686) om intern revision vid statliga myndigheter m.fl.,

4. sådana föreskrifter som riktar sig till enskilda, kommuner eller landsting med undantag av föreskrifter enligt fastighetstaxeringsförordningen (1993:1199) om indelning i värdeområden för småhus, hyreshus, avkastningsvärderad industri samt tomtmark inom ett län.

17 § Styrelsen får överlåta åt generaldirektören att besluta om sådana föreskrifter som avses i 16 § 4. Detta gäller dock inte föreskrifter som är av principiellt slag eller i övrigt av större vikt.

Ärendenas handläggning

18 § Generaldirektören skall avgöra ärenden som inte skall avgöras av styrelsen, skattenämnd eller personalansvarsnämnden.

Beslut som fattas genom automatisk databehandling skall anses fattade av generaldirektören.

Om sådana ärenden som avses i första stycket inte behöver prövas av generaldirektören får de avgöras av någon annan tjänsteman. Sådan tjänsteman skall anges i arbetsordning eller i särskilda beslut.

Anställningar m.m.

19 § Generaldirektören anställs genom beslut av regeringen.

Överdirektören samt kanslichefen vid Skatterättsnämnden och vid Forskarskattenämnden anställs genom beslut av regeringen efter anmälan av generaldirektören.

Andra arbetstagare anställs av Riksskatteverket.

Skattenämnden

20 § I taxeringslagen (1990:324) finns bestämmelser om skattenämndens sammansättning och uppgifter, beslutförhet, förordnande av ordförande och vice ordförande samt val av ledamöter.

21 § Riksskatteverket skall

1. fastställa det antal valda ledamöter som skall finnas vid varje skattekontor,

2. fastställa det antal vice ordförande som skall finnas vid varje skattekontor,

3. besluta om en skattenämnd skall bestå av flera avdelningar.

Beslut enligt första stycket skall avse en period på fyra år, räknat från och med året efter det år då val i hela landet till landstings- och kommunfullmäktige ägt rum.

Riksskatteverket får ändra beslut enligt denna paragraf om det finns särskilda skäl. Nytt beslut skall avse återstoden av den period som anges i andra stycket.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller i tillämpliga delar vid förordnande av ordförande eller vice ordförande i en skattenämnd.

22 § Beslut enligt 21 § första stycket 1 skall meddelas senast den 30 september året före periodens början.

Beslut enligt 21 § första stycket 2 och 3 skall meddelas senast den 30 november året före periodens början.

Beslut får fattas efter dessa tidpunkter om det finns särskilda skäl.

23 § Riksskatteverket bestämmer ordförandens, vice ordförandens och övriga ledamöters tjänstgöring i skattenämnden. Fördelningen av de övriga ledamöternas tjänstgöring skall dock ske först efter samråd med dem.

Till sammanträde med skattenämnden skall fem övriga ledamöter kallas.

Vid skattenämndens sammanträden skall protokoll föras.

24 § I 18 och 19 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om omröstning och avvikande mening.

25 § Riksskatteverket skall betala ersättning till ledamöter i en skattenämnd som deltagit i sammanträde med nämnden. För beräkning av ersättningen gäller bestämmelserna i förordningen (1982:814) om ersättning till nämndemän och vissa andra uppdragstagare inom domstolsväsendet m.m., varvid i fråga om arvode bestämmelsen för nämndemän i länsrätterna tillämpas.

Överklagande

26 § Riksskatteverkets beslut enligt 21 § får inte överklagas.

---

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003, då förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen skall upphöra att gälla. Äldre föreskrifter i 4 kap. 4 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

2. Till dess regeringen beslutar annat skall en person inom Riksskatteverket med ansvar för frågor om operativ ledning och materiell styrning inom exekutionsväsendets område anställas genom beslut av regeringen.

2 Bakgrund

Riksskatteverket (RSV) har i skrivelse som kom in till Finansdepartementet den 7 november 2001 hemställt om bildande av en ny skattemyndighet genom sammanslagning av RSV och de nuvarande tio skattemyndigheterna (dnr Fi2001/4144). Som underlag för hemställan har getts in en inom RSV upprättad rapport "En ny skattemyndighet" (RSV Rapport 2001:11).

I denna departementspromemoria behandlas RSV:s hemställan.

I promemorian behandlas dessutom RSV:s skrivelse, som kom in till Finansdepartementet den 16 januari 2001, med hemställan om lagändringar beträffande behörig domstol i mål om utdömning av vite. Skrivelsen har remitterats till Domstolsverket, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Värmlands län, Länsrätten i Västerbottens län och Sveriges Advokatsamfund. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr Fi2001/188).

3 Historik, organisationsstrukturer m.m.

3.1 Regional och lokal nivå

Den svenska skatteförvaltningens regionala och lokala organisation har gamla anor. Redan genom 1634 års regeringsform fick landshövdingen och hans medhjälpare uppgifter inom beskattningen. Skatteorganisationen baserades på länsindelningen, med en underindelning på fögderier. På den lokala nivån hanterades beskattningen sedan 1861 i länsstyrelsernas regi av bevillningsberedningar. Dessa ersattes 1907 av taxeringsnämnder, med länsstyrelserna som tillsynsmyndigheter.

I samband med en uppbördsreform 1947 bildades lokala skattemyndigheter. De inordnades i den tidigare fögderiorganisationen, med länsstyrelserna som chefsmyndigheter. Länsstyrelserna och den däri ingående beskattningsverksamheten kom att byggas ut i takt med att beskattningen blev alltmera framträdande med ökade krav på en effektiv skattekontroll. I sin tur medförde detta att frågan om att bryta ut beskattningsverksamheten ur länsstyrelsen väcktes.

Landskontorsutredningen föreslog redan 1967 att från länsstyrelserna fristående regionala skatteverk med underställda lokala skattemyndigheter skulle bildas. Även länsförvaltningsutredningen lade ungefär samtidigt fram ett liknande förslag. Förslagen genomfördes dock inte.

Vid en partiell omorganisation av länsstyrelserna som trädde i kraft den 1 juli 1971 förtydligades beskattnings- och uppbördsfunktionerna inom länsstyrelseorganisationen genom att särskilda skatteavdelningar inrättades. Avdelningschefen benämndes i skatteförfattningarna och i arbetsordningen skattechef och hade det yttersta myndighetsansvaret för inkomstbeskattningen. På sätt och vis blev skattechefen

härigenom en myndighet i myndigheten. Mervärdesskatten och några andra indirekta skatter omfattades emellertid fortfarande av länsstyrelsernas myndighetsansvar.

Nästa förslag till utbrytning av skatteavdelningarna från länsstyrelserna lades fram av Länsberedningen 1974. Beredningen pekade bl.a. på att funktionella samband mellan skatteförvaltningen och länsstyrelserna i stort sett saknades. Inte heller detta förslag vann statsmakternas gehör och det genomfördes därför inte.

Frågan om att bryta ut skatteavdelningarna ur länsstyrelserna togs änyo upp av Skatteförvaltningsutredningen i betänkandet "Sammanhållen skatteförvaltning" (SOU 1985:20). Länsstyrelsens roll i beskattningsorganisationen hade blivit alltmera otidsenlig och verksamhetssamband mellan å ena sidan länsstyrelsernas skatteavdelningar och planerings- och förvaltningsavdelningarna å den andra sidan saknades i stort sett. Utredningen konstaterade bl.a. att skatteorganisationen var alltför splittrad. Budgetfrågorna hanterades av två olika departement och RSV hade för svaga befogenheter för att svara upp mot sitt ansvar som central förvaltningsmyndighet inom skatteområdet. Mot denna bakgrund och av andra skäl som utredningen anförde, beslöt riksdagen att skatteavdelningarna skulle brytas ut från länsstyrelserna. Den 1 januari 1987 bildades en länskattemyndighet i varje län. Den blev chefsmyndighet för de lokala skattemyndigheterna. RSV:s roll att leda och styra förvaltningen förtydligades genom reformen.

Skattemyndigheternas inre organisation förändrades 1991 genom den s.k. SOL-90-reformen (Skatteorganisationen i länen på nittioalet). Länskattemyndigheterna och de lokala skattemyndigheterna sammanfördes till en skattemyndighet i varje län. Två grundprinciper för reformen var decentralisering och integrering av arbetsuppgifter. En tredje princip var att förvaltningen skulle inta ett helkundsperspektiv, vilket innebar att en skattskyldig i princip bara skulle ha en kontaktyta mot skattemyndigheten.

3.2 Riksnivån

Före mitten av 1900-talet var Mellankommunala prövningsnämnden den enda myndighet som hade riksomfattande uppgifter inom beskattningsområdet. Skattekontrollutredningen föreslog visserligen 1933 att ett centralt organ benämnt Taxeringsinspektionen skulle inrättas för att utjämna olikformigheterna i taxeringskontrollen. Förslaget avvisades dock av riksdagen med motiveringen att reformen skulle bli alltför vidlyftig och dyrbar.

Det dröjde ända till 1951 innan en myndighet på riksnivå inrättades. Den nya myndigheten fick namnet Riksskattenämnden. Myndighetens uppgift var bl.a. att meddela förhandsbesked inom inkomst- och förmögenhetsbeskattningsområdena och att utfärda anvisningar.

Riksskattenämnden ersattes den 1 januari 1971 av det då nybildade RSV. Från början hade RSV ett antal operativa uppgifter, bl.a. hanteringen av punktskatterna och sjömansskatten samt en betydande revisionsverksamhet. Vid en omorganisation under senare hälften av 1980-talet fördes de operativa uppgifterna ut i den regionala organisationen, samtidigt som RSV:s lednings- och samordningsfunktion stärktes.

3.3 Regionaliseringen av skatteförvaltningen

För åtskilliga myndigheter och förvaltningar har länsindelningen traditionellt utgjort en bas för indelning i organisatoriska enheter. Tid efter annan har dock det ändamålsenliga med länsindelningen ifrågasatts. I vissa förvaltningar har också den indelningsprincipen övergetts. I sådana fall har ofta indelning skett i regioner.

I en rapport från ett organisationsprojekt inom RSV, "Koncentration och samverkan" (RSV Rapport 1995:11), pekades på ett antal fördelar med att skatteförvaltningen organiserades som en myndighet. Projektet föreslog att frågan

om övergång till en gemensam myndighet i skatteförvaltningen skulle utredas.

Chefen för RSV uppdrog 1996 åt ett nytt projekt att utreda en regionindelning av skatteförvaltningen. Projektet lade 1997 fram rapporten "Regionindelning av skatteförvaltningen" (RSV Rapport 1997:7). I rapporten belystes bl.a. bristerna i den rådande organisationen, fördelarna med en regionaliserad organisation och effekterna av en regionindelning.

Som brister i den befintliga organisationen – som helt eller delvis ansågs kunna avhjälpas genom regionaliseringen – nämndes särskilt det stora antal administrativa gränser som länsindelningen medförde. Gränserna hindrade myndigheterna att agera på ett effektivt sätt. Inte minst gällde detta när skatteutredningar med anknytning till enskilda eller företag i andra län skulle genomföras. Vidare påpekades att de många myndighetsgränserna tenderade att höja de fasta kostnaderna för ledning, styrning, uppföljning och administration. Det stora antalet små myndigheter med delvis bristfällig bärkraft ledde till att en optimal arbetsfördelning inte kunde göras mellan den centrala och den regionala nivån. Förutsättningarna för kompetensförsörjningen hos skattemyndigheterna var på många håll otillräckliga och skilde sig markant mellan myndigheterna.

Mot bakgrund av projektets rapport hemställde RSV hos regeringen att den regionala organisationen i skatteförvaltningen fr.o.m. den 1 januari 1999 skulle ändras till att bestå av tio skattemyndigheter. Efter vissa ändringar beträffande regionindelning och placeringen av huvudorterna beslöt riksdagen att den regionala skatteförvaltningen skulle organiseras med utgångspunkt i RSV:s förslag.

I avsnitt 7 i sistnämnda RSV-rapport (RSV Rapport 1997:7) behandlades även alternativet med skatteförvaltningen som en enda myndighet för hela landet. Alternativet föranledde inte någon framställning från RSV. I rapporten konstaterades bl.a. följande: "Vinsterna med en regionalisering är av samma karaktär som dem med en enmyndighetslösning. Dessa alternativ ligger utmed samma utvecklingslinje och konkurrerar således inte.

Projektets förslag att inleda med en regionalisering av skatteförvaltningen innebär inte att enmyndighetsalternativet på något sätt förkastats."

3.4 Andra förvaltningar

Under de senaste decennierna har utvecklingen bland statliga förvaltningar gått mot att minska antalet myndigheter genom att slå samman dem till större enheter. Av ett drygt 30-tal organisationer och förvaltningar som år 1960 hade länet som indelningsgrund återstår nu ett fåtal. I regel har man valt större geografiska områden än dagens län.

Den 1 juli 1994 bildades Försvarsmakten genom att mer än 100 myndigheter slogs samman. Det viktigaste skälet till omorganisationen var att skapa samma styrning och ledning i såväl krig som fred. Ett högkvarter bildades. Detta medförde, förutom verksamhetsmässiga vinster, också rationaliseringsvinster och minskade kostnader.

Tullverket, som fr.o.m. den 1 juli 1995 bestod av Generaltullstyrelsen som chefsmyndighet och tolv regionala tullmyndigheter, ombildades den 1 juli 1999 till en myndighet med namnet Tullverket. Även inom Vägverkets område har sammanslagning skett.

Den 1 januari 2001 bildades Arbetsmiljöverket av Arbetarskyddsstyrelsen och Yrkesinspektionen.

I Rikspolisstyrelsens budgetunderlag för 2002–2004 framförs tanken på att göra Polisen till en myndighet. Enligt underlaget talar bl.a. verksamhetsmässiga vinster som leder till en ökad servicegrad gentemot medborgarna för en enmyndighetsstruktur.

Inom åklagarväsendet genomfördes 1996 en regionalisering. Den innebar att antalet myndigheter minskades från etthundra till sju, inklusive Ekobrottsmyndigheten.

4 Nuläge och problem i dagens organisation

4.1 Nuläge

Sedan reformen med den regionaliserade skatteförvaltningen trädde i kraft den 1 januari 1999 har arbete pågått med att anpassa verksamheten till de nya organisatoriska förutsättningarna. På grund av att relativt kort tid förflutit efter regionaliseringen har någon utvärdering av reformen inte skett.

Bedömningen är dock att en del av de fördelar som man önskade uppnå genom reformen har uppnåtts eller i stort sett kommer att uppnås. Detta gäller bl.a. besparingar inom det administrativa området (personal och ekonomi), förbättrad materiell kompetens med bättre styrningsmöjligheter och mer jämnstora myndigheter med större bärkraft. Ledning och styrning på den övergripande nivån har förenklats genom att det s.k. kontrollspannet inom skatteförvaltningen nu utgörs av tio myndighetschefer, i stället för tjugofyra som för några år sedan.

Den största fördelen med regionaliseringen består dock i att antalet myndighetsgränser har blivit färre. Den operativa verksamheten i form av t.ex. skatterevision, deklarationsgranskning och beslutsfattande har underlättats genom att det funnits färre myndighetsgränser. Vidare har problemen med hanteringen av formaliafrågor reducerats.

Regionaliseringen har alltså medfört positiva effekter. Redan nu kan emellertid konstateras att kvarvarande myndighetsgränser mellan regionerna och gentemot RSV utgör hinder för att resurserna skall kunna tas till vara på ett optimalt sätt. Det räcker inte med regionaliseringsreformen för att verksamheten skall kunna anpassas efter de krav som uppkommer bl.a. genom förändringarna i omvärlden. Utvecklingen av relationerna mellan förvaltningen, medborgarna, företagen och andra institutioner samt den ekonomiska och demografiska utvecklingen inom

landet och inom regionerna ställer nämligen större krav på förändringar av verksamheten. Regionaliseringsreformen svarar inte heller på ett bra sätt mot de möjligheter som den snabba utvecklingen inom IT-området erbjuder.

4.2 Verksamhetsutvecklingen m.m.

Verksamheten inom skatteförvaltningen är stadd i en ständig och allt snabbare förändring i takt med de demografiska och ekonomiska förändringarna i samhället, utvecklingen på IT-området och internationaliseringen. Regeringens förvaltningspolitiska program med medborgarna i fokus påverkar i hög grad skatteförvaltningens verksamhet och sätt att organisera sig. Alla medborgare kommer någon gång i kontakt med skatteförvaltningen i beskattnings- eller folkbokföringsärenden. Även i ärenden rörande bouppteckningar och fastighetstaxering kommer många medborgare i kontakt med skatteförvaltningen. Det är därför särskilt angeläget att skatteförvaltningen kan tillhandahålla tjänster och ha ett förhållningssätt som präglas av servicevilja, korrekt bemötande, kompetens, tillgänglighet samt enhetlighet i beslutsfattande och rättstillämpning.

Det är vidare angeläget att verksamheten inriktas mot väsentligheter och sådana områden där riskerna för skatteundandragande är särskilt stora. För att åstadkomma detta ägnar myndigheterna sig i större utsträckning åt kvalificerade utredningar som kräver tid, kostnader och särskild kompetens. Det internationella inslaget i de transaktioner som utreds blir alltmera påtagligt. Vid en intervjuundersökning med skatterevisorer m.fl. vid Skattemyndigheten i Stockholm framkom att en stor och växande andel av revisionerna har anknytning till andra länder, särskilt inom Norden och Baltikum, men också till länder som Tyskland (t.ex. införsel av bilar) och Storbritannien (t.ex. överföringar av pengar till skatteparadis). Detta gäller i synnerhet den ekonomiska brottsligheten. Den verksamheten följer inga nations- eller myndighetsgränser.

Gränserna kan tvärtom fungera som skyddsnät för brottslingarna, något som de också medvetet drar nytta av.

Tillgången på personal med lämplig kompetens är ojämn mellan skattemyndigheterna. En orsak härtill är personalavgångarna, som är särskilt märkbara i Stockholm. Kompetensförluster genom pensionsavgångar börjar också göra sig gällande och kommer att bli mycket märkbara inom några år. Detta medför oönskade effekter på beskattningsverksamheten och skattekontrollen bl.a. på så sätt att likartade företeelser inte behandlas lika på alla skattekontor. Det sist sagda framgår bl.a. av RSV:s rapport "Om gratislotter och preventiv effekt" (RSV Rapport 2001:1).

4.3 Demografisk och ekonomisk utveckling

En ändamålsenlig och effektiv beskattningsverksamhet med enhetlig rättstillämpning och likartat beslutsfattande inom hela förvaltningen kräver bl.a. att resurserna på ett flexibelt och enkelt sätt kan anpassas till arbetsvolymen. Verksamhetsvolymen följer av antal invånare, antal företag i olika branscher och storleksklasser, dvs. strukturella faktorer. När utvecklingen av arbetsvolymen inte sker i samma takt i alla delar av landet behöver förvaltningens resurser fördelas om. Detta sker också genom en särskild modell för medelsfördelning.

Medelsfördelningsmodellen kan endast tillämpas för att omfördela finansiella resurser. Den ekonomiska utvecklingen påverkar emellertid inte bara arbetsvolymen, utan även förvaltningens möjligheter att rekrytera och behålla arbetskraft. När utvecklingen är snabb inom en viss region – som varit fallet i t.ex. Stockholm under delar av 1980- och 1990-talet – innebär det inte bara att arbetsvolymerna förändras utan även att kompetensförsörjningen försvåras.

I en bilaga till denna promemoria redovisas siffror och tabeller som belyser nämnda förhållanden. En studie av befolkningsutvecklingen och ett antal indikatorer på den ekonomiska utvecklingen visar att utvecklingen inom landet har varit olika.

Framför allt är det utvecklingen inom Stockholmsregionen som avviker från resten av landet. Stora företag och företag inom den finansiella sektorn koncentreras i en ökande omfattning till Stockholm. Detsamma gäller den ekonomiska brottsligheten. Trots att befolkningen i den regionen endast uppgår till ca 20 % av landets befolkning, svarade den för ca 50 % av den totala folkökningen i landet mellan åren 1980 och 2000. Under samma period minskade folkmängden i de län som omfattas av skattemyndigheterna i landets norra del.

Utvecklingen beror på ekonomiska krafter. Under senare delen av 1900-talet har industrisysselsättningen minskat och sysselsättningen i den privata tjänstesektorn ökat. Detta har varit en starkt bidragande orsak till den ökade koncentrationen i Stockholm. En mycket stor del av den ökade sysselsättningen i den privata tjänstesektorn har skett där. Regionerna i södra Sverige har likaså haft en positiv befolkningsutveckling under hela perioden 1950–2000, men inte alls i samma omfattning som i Stockholm. Däremot har utvecklingen varit svag i regionerna i norra delen av landet.

Utvecklingen har "skrivits fram" fem år i ett räkneexempel under avsnitt 5 i bilagan. Av exemplet framgår bl.a. att 36 % av bruttorekryteringarna skulle behöva ske i Stockholm och 35 % i de två andra storstadsregionerna. Räkneexemplet utgår bland annat från att en konstant del av resurserna kan användas för löner.

4.4 Samverkan mellan myndigheter

En del åtgärder har vidtagits för att utjämna skillnaderna i arbetsbelastning, resurstillgång och kompetens mellan skattemyndigheterna. En samverkan har inletts mellan Skattemyndigheten i Stockholm å den ena sidan och skattemyndigheterna inom regionerna Gävle, Östersund och Luleå å den andra. Detta innebär att Stockholmsmyndigheten hel- eller deltidsanställer personal från de andra myndigheterna för att utföra arbetsuppgifter som bl.a. innefattar myndighets-

utövning. Därutöver förekommer i denna samverkan att Stockholmsmyndighetens arbetsuppgifter utförs utan att personalen behöver anställas där.

Den aktuella personalen har sina tjänsteställen och arbetslokaler på skattekontor utanför Stockholmsregionen. Vid 2000 års taxering granskades 140 000 förenklade deklARATIONER avseende skattskyldiga i Stockholm i Umeå. Vid 2001 års taxering granskades 350 000 StockholmsdeklARATIONER på flera orter i Norrland. Stockholmsmyndigheten "köper" också tjänster inom andra områden.

Budgeten för samverkan mellan skattemyndigheterna i Stockholm och Norrland uppgår till ca 30 miljoner kronor. Inriktningen är att en utökad samverkan skall ske med andra regioner.

Erfarenheterna hittills är att den beskrivna samverkansformen ur rent verksamhetsmässiga aspekter fungerat bra. En bidragande orsak till detta är att det är avsevärt lättare att rekrytera och behålla kompetent personal när det gäller skattemyndigheterna i landets norra del. Myndighetsgränserna orsakar emellertid ett mycket betungande administrativt merarbete. Det gäller, förutom upprättande av anställningsavtal, bl.a. behörigheterna inom IT-systemen, diarieföring, ekonomiadministrativa åtgärder för fakturaunderlag, omräkning av inkomstskatt samt uppföljning av inkomstskatt, periodkontroll och revisionsbeslut.

Även andra försök till samverkan mellan myndigheterna förekommer och har förekommit. Ett exempel är den samverkan över regiongränserna som sker inom "Upplysningen", exempelvis telefonservice. Ett annat exempel på praktiska resultat av samverkan är att en kronofogdemyndighet anlitar skattemyndigheten i samma region för vissa ekonomi arbetsuppgifter.

Andra områden inom vilka samverkan diskuterats är arbetet med budgetprognoser, löneadministration, personalkonsultativt arbete, verksamhetsplanering, skatte- och IT-utbildning, gemensamt utnyttjande av rättsenheterna för materiellt stöd i allmänhet samt för vissa speciella arbetsuppgifter, fastighets-taxering, samarbete beträffande riktad service m.m.

Diskussionerna om samverkan har totalt sett gett ganska blygsamma praktiska resultat. De försök till samverkan som gjorts visar emellertid att myndighetsgränserna utgör hinder för samverkan. Detta konstaterades redan i RSV:s rapport "Koncentration och samverkan" (RSV Rapport 1995:11) som ingick i skatteförvaltningens anslagsframställning för åren 1997–1999 och i RSV-rapporten "Regionindelning av skatteförvaltningen" (RSV Rapport 1997:7). Förutsättningarna har självklart blivit bättre genom att antalet myndighetsgränser minskade genom regionaliseringen. Fortfarande är det dock så att förekomsten av administrativa gränser är till men för en effektiv resursanvändning. De samverkansmöjligheter som rent teoretiskt står till buds tillvaratas inte i det praktiska arbetet.

4.5 Problem i dagens organisation

Som framgår i avsnitt 4.3 har skattemyndigheterna varierande förutsättningar för sin verksamhet. Det finns ett antal faktorer och problem som medför att verksamheten inom skatteförvaltningen totalt sett inte kan bedrivas på ett optimalt sätt. Detta förhållande kommer att förstärkas, som en följd av den demografiska och ekonomiska utvecklingen i skatteregionerna. Sammanfattningsvis är problemen följande:

- Den demografiska och ekonomiska utvecklingen mellan skatteregionerna är ojämn. Mest markant är skillnaderna mellan Stockholmsmyndigheten å den ena sidan och myndigheterna i landets norra del å den andra.
- Antalet deklarationer avseende företag och enskilda samt revisionsobjekt växlar mellan de olika regionmyndigheterna. Likaså föreligger det skillnader i komplexiteten. T.ex. visar praktiska erfarenheter att ekonomisk brottslighet och inte acceptabel skatteplanering förekommer i större omfattning i Stockholmsregionen än i övriga landet.

- Arbetsbelastningen och kompetensbehovet varierar mellan skattemyndigheterna. Genom de formella och administrativa myndighetsgränserna försvaras möjligheterna att utjämna resurser och att omfördela arbetsuppgifter inom landet.
- Möjligheterna att rekrytera och behålla personal med rätt kompetens är olika mellan myndigheterna. Närheten till en högskola eller ett universitet och andra möjligheter som finns på den lokala arbetsmarknaden kan vara avgörande för rekryteringsmöjligheterna. Det är svårt att få en utjämning till stånd genom att förmå personal att permanent byta arbetsort. "Lån" av personal mellan skattemyndigheterna medför formella problem i ärendehandläggningen såväl arbetsrättsligt som beträffande behörigheter inom IT-stödsystemen.
- För vissa beskattningsuppgifter, t.ex. inom kapitalbeskattningsområdet, vissa utlandsärenden (skatteavtal) och fastighetstaxering av udda fastigheter, är specialisering till fördel för att uppnå största möjliga likformighet i beslutsfattandet. Förekomsten av myndighetsgränser och därav följande formaliaregler förhindrar i princip möjligheterna till koncentration av sådana arbetsuppgifter som kräver specialist- och expertkompetens till ett eller flera ställen i landet. Detsamma gäller processföringen i fråga om koncerner, när bolagen har sina sätesorter på olika håll i landet. Även för arbetsuppgifter av mera begränsad omfattning, s.k. smala arbetsuppgifter, finns behov av att koncentrera uppgifterna för att skapa specialistkompetens och minska sårbarheten.
- Skatterevision utförs, enligt en undersökning som gjorts av Skattemyndigheten i Växjö, i mindre omfattning hos företag med säte och verksamhet i olika skatteregioner än beträffande företag med säte och verksamhet i samma region. Den kanske

vanligaste orsaken till detta är att man drar sig för att påbörja en revision när företagets verksamhet bedrivs i annan region. Om skattemyndigheten på sätesorten skall begära att skattemyndigheten på verksamhetsorten utför en revision, vill man vara helt övertygad om att revisionen är befogad. I undersökningen konstateras att överföring av rätten att fatta beslut om revision till en annan skattemyndighet medför en förlängd uppstartstid för varje revision på två till fyra veckor. Uppfattningen är "att just behörighetsfrågorna i vissa fall medför en sådan byråkrati att utredningsarbetet får lämnas därhän, dvs. effektivitetsförlusterna blir för stora".

- RSV är, som närmare beskrivs i avsnitt 7.7, behörig myndighet i fråga om samverkan med andra stater. Uppgiften kan normalt inte delegeras, vilket leder till att handräkningsärenden hanteras på minst två nivåer i Sverige. Följden kan bli förlängda handläggningstider. Frånvaron av delegeringsmöjligheter medför också att RSV utför operativt arbete, som i sig inte kräver att det hanteras på centralmyndigheten. Detta leder till ökade kostnader och kan medföra att förseningar uppkommer, t.ex. i samband med multilaterala revisioner. RSV måste delta av formella skäl, även när ärendet i övrigt hanteras av en skattemyndighet.
- Ledning och styrning kompliceras av myndighetsgränserna. I synnerhet gäller detta den materiella styrningen. Myndighetsgränserna medför även en i vissa fall inte önskvärd gräns mellan skattemyndigheternas operativa verksamhet och RSV:s lednings- och styrningsuppdrag.
- Myndighetsgränserna medför att samverkan inte sker i önskvärd omfattning inom det administrativa området.

5 Motiv för en omorganisation

5.1 Förändringsbehov

Utvecklingen inom skatteförvaltningen och ett antal andra förvaltningar har gått mot att antalet myndigheter minskat. Regionaliseringen av skatteförvaltningen var ett betydelsefullt steg i den riktningen. I två tidigare nämnda projektrapporter som upprättats inom RSV (se avsnitt 3.3) har som alternativ till regionalisering frågan om att bilda en myndighet av RSV och skattemyndigheterna tagits upp. Även om kort tid förflutit efter regionbildningen motiverar utvecklingen inom skatteförvaltningen, omvärlden och på IT-området att nästa steg redan nu tas genom att låta RSV och skattemyndigheterna bilda en myndighet. Först behandlas de allmänna skälen för att slå samman skattemyndigheterna och RSV. Därefter behandlas frågan om hur en sådan sammanslagning påverkar kronofogdeorganisationen.

5.2 Skälen för en omorganisation

Fördelarna med att bilda en skattemyndighet genom att de tio skattemyndigheterna och RSV läggs samman kan beskrivas i följande punkter:

- Skatteförvaltningens förmåga att tillhandahålla tjänster på ett sådant sätt att de ger största möjliga nytta för medborgare, företag, kommuner, organisationer m.fl. inom givna ekonomiska ramar underlättas. Med andra ord ökar möjligheterna att erbjuda kvalitet i verksamheten, tillgänglighet och tillmötesgående och att på bästa sätt möta intressenters, medborgares och företags krav och behov.

- En enhetlig rättstillämpning underlättas eftersom RSV i dag inte formellt kan styra över skattemyndigheternas beslutsfattande annat än i begränsad omfattning.
- Flexibiliteten i organisationen ökar mycket påtagligt eftersom det blir avsevärt lättare att flytta arbetsuppgifter och material inom skatteförvaltningen. Personalen behöver således inte flyttas. Detta innebär sammantaget att det blir betydligt lättare att jämna ut skillnader i arbetsbelastningen.
- Det blir lättare att ta hänsyn till befolknings- och näringslivsförändringar när det inte finns några myndighetsgränser.
- Möjligheterna till specialisering av arbetsuppgifter underlättas. Personalens kompetens höjs därigenom vilket får positiva effekter på ärendehandläggningen.
- Möjligheterna till koncentration och specialisering ökar inom administrationsområdet.
- Hanteringen av sårbarhets- och bärkraftsfrågor förenklas, t.ex. beträffande s.k. smala arbetsuppgifter.
- Möjligheterna att utnyttja datastödet förbättras. Detta ger möjligheter att arbeta mera rationellt.
- Samordningen vid internationella handräckningsinsatser och vid åtgärder mot internationella skatteflyktsupplägg, t.ex. karusellhandel, underlättas. Det nya RSV, som förutsätts överta funktionen som behörig myndighet, kan fördela arbetsuppgifter till den del av myndigheten, som har de bästa förutsättningarna för att samverka med utländska myndigheter.
- Formerna för ledning och styrning kan utvecklas. Det skapas t.ex. möjligheter att anpassa verksamheten efter de processer som den består av i stället för efter geografiska principer.

En nackdel som skulle kunna uppstå om man bildar en skattemyndighet genom att de tio skattemyndigheterna och RSV läggs samman är att det i den nya organisationen inte är givet att taxeringsbeslut fattas på den ort där den skattskyldige är bosatt.

Detta skulle kunna medföra olägenheter för denne om det blir aktuellt att muntligen lämna upplysningar inför skattenämnden. Motsvarande olägenheter kan naturligtvis också uppkomma för en skattskyldig som vill ha en personlig kontakt med den skattehandläggare som handlägger hans ärende. Det måste emellertid förutsättas att RSV kan hantera dessa situationer på ett sådant sätt att några olägenheter inte uppkommer för den skattskyldige. Se vidare avsnitt 7.3.

RSV kan i dag överklaga skattemyndighetens beslut till länsrätten. När skatteförvaltningen blir en myndighet kan det nya RSV inte överklaga sina egna beslut. Denna nackdel råder man emellertid bot på genom att en funktion som allmänt ombud hos RSV inrättas. Se vidare avsnitt 7.8.2 och 8.3.

Den nya myndigheten blir stor och komplex vilket skulle kunna innebära risk för en tröghet i beslutsfattandet i organisationen. Genom att det nya RSV, liksom i dag, torde komma att ha en relativt platt organisation och genom ett utnyttjande av möjligheterna till delegering av arbetsuppgifter skall emellertid inte denna risk överdrivas.

Det finns ytterligare frågor som måste närmare övervägas om skatteförvaltningen skall vara en enda myndighet. I dag är t.ex. RSV representerat i Skatterättsnämnden. Enligt 2 § lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor förordnas ledamöterna av regeringen. Omorganisationen av skatteförvaltningen innebär att RSV i princip i alla avseenden blir beskattningsmyndighet. Vid sådant förhållande är det olämpligt att det nya RSV företräds i Skatterättsnämnden. Detta är något som regeringen bör beakta vid kommande utnämningar.

5.3 RSV och kronofogdemyndigheterna

5.3.1 Inverkan på kronofogdemyndigheternas organisation

I dag är kronofogdemyndigheterna fristående i förhållande till skattemyndigheterna. RSV är gemensam chefsmyndighet och central förvaltningsmyndighet för samtliga dessa myndigheter. I det föregående har berörts vilka fördelar och nackdelar på ett allmänt plan det finns med att låta RSV ingå i den nya organisationen. En särskild fråga är vilka fördelarna och nackdelarna är i förhållande till kronofogdeorganisationen. Som har framhållits finns det generella fördelar med att låta den nya skatteförvaltningen omfatta även RSV. En förutsättning för att så skall ske är dock att frågan om kronofogdemyndigheternas ställning i förhållande till det nya RSV kan lösas på ett acceptabelt sätt.

5.3.2 Kronofogdemyndigheternas arbetsuppgifter

Kronofogdemyndigheternas huvuduppgift är verkställighet enligt utsökningsbalken av dels privaträttsliga anspråk (s.k. enskilda mål), dels verkställighet enligt utsökningsbalken av offentligrättsliga anspråk (s.k. allmänna mål). Bland de senare överväger skattefordringarna beloppsmässigt, medan vissa andra slag av fordringar (t.ex. felparkeringsavgifter och TV-avgifter) svarar för en mycket stor del av antalet mål. Vid indrivningen i allmänna mål företräder kronofogdemyndigheten också i vissa avseenden den uppdragsgivande myndigheten som borgenär. Borgenärsuppgiften består i första hand i att göra s.k. gäldenärsutredning, dvs. viss utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden utöver den utredning som krävs för att fullgöra den verkställande uppgiften, samt att pröva frågor om uppskov eller avbetalningsplan, i förekommande fall i förening

med ställande av säkerhet, ansöka om försättande i konkurs och på olika sätt bevaka det allmännas fordringar i konkursen. Kronofogdemyndigheterna har också jämte skattemyndigheterna bemyndigats att föra processer om företrädaransvar och andra former av solidarisk betalningsskyldighet. Vid skuldsanering företräder kronofogdemyndigheten det allmänna i fråga om fordringar i allmänna mål och kronofogdemyndigheten kan av skattemyndigheten i ett enskilt fall bemyndigas att pröva ackordsfrågor.

Sedan 1992 handlägger kronofogdemyndigheterna mål om betalningsföreläggande och handräckning (summarisk process). Huvuddelen av målen rör betalningsföreläggande, dvs. att i obestridda fall utfärda ett verkställbart avgörande (utslag). Vidare utövar kronofogdemyndigheterna tillsyn över förvaltningen i konkurser och handlägger skuldsaneringsärenden i det s.k. steg 2. Kronofogdemyndigheten kan i detta steg besluta om skuldsanering om alla berörda borgenärer går med på förslaget.

Kronofogdemyndigheterna bedriver även förebyggande verksamhet genom information till skolelever m.fl.

5.3.3 Olika lösningar om nuvarande RSV ingår i den nya myndigheten

En lösning skulle vara att infoga kronofogdemyndigheterna i det nya RSV. En fördel med en sådan ordning är att de nuvarande gemensamma resurserna hos verket kan utnyttjas på ett effektivt sätt utan att det behövs några särskilda arrangemang för att åstadkomma detta. Vidare kan borgenärsfrågorna i skatteindrivningen lösas på ett bra sätt, sannolikt bättre än i dag.

Det finns emellertid också starka invändningar mot ett inordnande. Som har framhållits i tidigare lagstiftningsärende berör lösningen principiella och grundläggande frågor om exekutionsväsendets uppgifter och ställning i rättssystemet. Om kronofogdemyndigheterna infogas i skatteförvaltningen innebär det att exekutiv verksamhet i enskilda mål skall ombesörjas av en myndighet som också är en skattemyndighet. Med en sådan

lösning måste man räkna med att det verkställande arbetet kommer att bli ifrågasatt. Denna fråga kommer då och då upp redan i dag, främst med anledning av kronofogdemyndigheternas borgenärsuppgifter i de allmänna målen. Att enskilda borgenärer skulle vara hänvisade till skatteförvaltningen, som samtidigt ofta är deras huvudkonkurrent om de medel som kan drivas in, kan uppfattas som än mera stötande. Även rättssäkerheten för gäldenären kan uppfattas som försämrade genom en sådan lösning eftersom samma myndighet kommer att besluta om skattefordringar och sedan verkställa dessa beslut. Även kronofogdemyndigheternas andra borgenärsneutrala uppgifter kan ses som känsliga i sammanhanget. Det gäller främst konkurstillsynen. Konkurstillsynsutredningen har i betänkandet Ny konkurstillsyn föreslagit att en ny myndighet inrättas för konkurstillsynen, just för att undvika att tillsynen kan misstänkas för att vara partisk till statens fördel. Utredningen anser det nödvändigt att tillsynen görs oberoende i förhållande till kronofogdemyndigheternas borgenärsuppgifter om den selektiva tillsyn som utredningen föreslår skall kunna genomföras. Om kronofogdemyndigheterna inordnas i det nya RSV är det inte realistiskt att tänka sig att myndigheten i fortsättningen kan svara för konkurstillsynen utan någon annan lösning skulle behöva sökas. Liknande problem skulle kunna uppkomma vad gäller skuldsanering och summarisk process.

Med kronofogdemyndigheterna fristående i förhållande till skatteförvaltningen undviker man problemen med tilltron till myndigheterna.

Ett ytterligare skäl som kan tala för en fristående kronofogdeorganisation är att ett nytt Riksskatteverk som omfattar även kronofogdemyndigheternas uppgifter riskerar att bli för stort.

För att RSV skall kunna uppgå i den nya myndigheten är det nödvändigt att se till att kronofogdemyndigheternas borgenärsneutrala verksamhet förblir oberoende i förhållande till den verksamhet som i dag bedrivs av skattemyndigheterna. En sådan lösning leder i sin tur till att IT-stöd och andra administrativa

stödfunktioner i viss utsträckning kan behöva dubbleras. Man måste också räkna med att det blir något svårare att samordna statens agerande som borgenär i fråga om skattefordringar. En lösning, med den nuvarande kronofogdeorganisationen som utgångspunkt, kan då vara att dela verkställigheten mellan skattemyndigheten och kronofogdemyndigheterna så att skattemyndigheten verkställer allmänna mål och kronofogdemyndigheterna enskilda mål. En sådan lösning skulle sannolikt medföra dubbelarbete och ökade kostnader. En annan lösning är att skilja ut arbetet med borgenärsuppgifterna och föra över detta arbete till skatteförvaltningen. De exekutiva uppgifterna skulle då behållas hos kronofogdemyndigheterna. Det kan vara en fördel att på ett sådant sätt organisatoriskt samordna indrivningsverksamheten med verksamheten vid skattemyndigheten. Samtidigt skulle borgenärsuppgifterna få hanteras utan tillgång till den information som för närvarande tas fram genom den exekutiva verksamheten. Det finns en risk för att en uppdelning av borgenärsuppgifterna och de verkställande uppgifterna på olika myndigheter medför att indrivningen totalt sett blir dyrare. Det skall dock understrykas att detta är frågor som bör kunna lösas på ett tillfredsställande sätt även med en eller flera fristående kronofogdemyndigheter. Därmed bör inte heller dessa lösningar och de kostnader de kan medföra hindra att RSV uppgår i den nya skattemyndigheten.

5.3.4 Utredning om kronofogdemyndigheternas ställning

Förslag: Kronofogdemyndigheternas framtida ställning skall utredas. Utredningens uppdrag skall vara att förutsättningslöst ta fram och presentera underlag för hur kronofogdemyndigheternas verksamhet lämpligen bör organiseras.

Underlaget för att ta slutlig ställning i frågan om kronofogdemyndigheternas organisation är inte tillfredsställande. En utredning bör därför tillsättas med uppdrag att ta fram det underlag som behövs. Uppgiften bör vara att göra en förutsättningslös utredning av hur kronofogdemyndighetens verksamhet bör organiseras. Särskilt bör belysas hur den delen av kronofogdemyndigheternas verksamhet som utgör borgenärsneutrala uppgifter skall kunna hanteras på ett självständigt sätt. Utredning bör också belysa vilka kostnader som kan vara förenade med olika lösningar och hur kostnaderna kan minimeras. I uppdraget bör även ingå frågan hur borgenärsuppgifterna vid indrivning av skatt skall hanteras. Uppdraget bör även omfatta att överväga om antalet kronofogdemyndigheter skall vara lika många som för närvarande eller färre, möjligen en enda rikstäckande myndighet samt huvudmannaskapet för kronofogdeorganisationen.

5.3.5 Övergångslösning

Förslag: Det nya RSV skall under en övergångstid fungera som central myndighet inom kronofogdemyndigheternas verksamhetsområde. Den som inom verket svarar för operativ ledning och materiell styrning inom detta område skall utses av regeringen.

Under den tid som frågan om kronofogdemyndigheternas ställning och uppgifter utreds kan det diskuteras om RSV bör finnas kvar i sin nuvarande form eller inte. Skälen mot att låta den nya skattemyndigheten på sikt vara chefsmyndighet för de borgenärsneutrala uppgifterna inom kronofogdemyndigheterna och som motiverar en utredning gör sig gällande även för en begränsad tid. Dessa skäl skall vägas mot fördelarna med att låta sammanslagningen av skattemyndigheterna redan från början omfatta också RSV. När skattemyndigheterna slås samman kan behovet av en chefsmyndighet ifrågasättas. Å andra sidan skulle RSV bestå endast under en övergångstid och fortfarande fylla en

viktig funktion som chefsmyndighet för kronofogdemyndigheterna. Det främsta skälet för att redan inledningsvis låta den nya organisationen omfatta RSV är emellertid att de lednings- och styrningsfunktioner som finns i RSV omedelbart skulle komma till användning i den nya organisationen. En tänkbar lösning skulle då vara att skilja på de funktioner som RSV har i dag så att enbart den del av RSV som handlägger frågor hänförliga till kronofogdemyndigheterna består och den andra delen av myndigheten uppgår i den nya skatteförvaltningen. Detta förefaller dock opraktiskt. Om dessutom kronofogdemyndigheterna samtidigt har kvar borgenärsuppgifterna finns det en så stark anknytning till skatteväsendet att det finns vinster med att ha en gemensam ledningsfunktion övergångsvis. Mot denna bakgrund bör det kunna accepteras att det nya RSV fungerar som central myndighet för kronofogdemyndigheterna trots att myndigheten samtidigt kommer att svara för det operativa arbetet inom skatteförvaltningen. En förutsättning bör dock vara att det inom det nya RSV tydliggörs en skiljelinje mellan uppgiften som central myndighet för kronofogdemyndigheterna och övrig verksamhet. Detta skulle kunna ske genom att den person som inom det nya RSV har det högsta ansvaret för ledningen av kronofogdemyndigheterna utses av regeringen och är en annan person än den som svarar för den övriga verksamheten.

Den som skall svara för ledningen av kronofogdemyndigheterna bör, med hänsyn till de administrativa samband som kommer att finnas mellan dessa myndigheter och det nya RSV, ha sin tjänst inom det nya verket men stå helt självständig från verket när det gäller den operativa ledningen och materiella styrningen inom kronofogdemyndigheternas verksamhetsområde. Eftersom detta avses vara en övergångslösning bör nödvändiga författningsbestämmelser tas in i form av övergångsbestämmelser till förordningen med instruktion för Riksskatteverket.

5.4 Slutsatser

Myndighetsgränserna fyller ur verksamhetssynpunkt numera i stort sett inget egentligt behov annat än när det gäller ansvarsfördelning. Tvärtom utgör dessa administrativa gränser och därav följande formaliaregler ett hinder för en rationell verksamhet. Myndighetsgränserna utgör dessutom psykologiska hinder som hämmar verksamhetsutvecklingen. Fördelning av ansvar kan ske på annat sätt än genom myndighetsgränser.

Behovet av en förändring får särskild tyngd genom att det, i linje med regeringens förvaltningspolitiska handlingsprogram, i en enmyndighetsmiljö bl.a. skapas bättre förutsättningar för skatteförvaltningen att svara upp mot behov och krav från medborgare och företag.

De i det föregående redovisade nackdelarna med en reform är mycket blygsamma jämförda med de fördelar som redovisats. Nackdelarna kan dessutom, som redovisas närmare i det följande, bemästras. Övervägande skäl talar således för att dagens skatteförvaltning bör läggas samman till en myndighet.

Effektivitetsskäl talar för att även RSV innefattas i den nya myndigheten. De problem som kan uppkomma i förhållande till kronofogdemyndigheternas borgenärsneutrala uppgifter kan lösas genom organisationsförändringar i övrigt. Vilka ändringar av organisationen som är lämpligast som en följd av det nya RSV bör utredas. Utredarens uppgift bör vara att förutsättningslöst presentera underlag för hur kronofogdemyndigheternas verksamhet skall organiseras, särskilt bör belysas hur de borgenärsneutrala uppgifterna skall hanteras. Till dess slutliga ställning har tagits i frågan om kronofogdemyndigheternas organisation bör det nya RSV kunna vara chefsmyndighet för kronofogdemyndigheterna. Den person som ansvarar för ledningen av kronofogdemyndigheterna bör utses av regeringen.

6 Förslag till en ny skattemyndighet

6.1 Den nya skattemyndigheten

Förslag: En ny myndighet skall bildas genom att RSV och de tio skattemyndigheterna slås samman. Myndigheten, som skall heta Riksskatteverket, skall bli central förvaltningsmyndighet för bl.a. frågor om skatter, socialavgifter, fastighetstaxering, folkbokföring och registrering av bouppteckningar.

En ny skattemyndighet bildas genom att RSV och nuvarande tio skattemyndigheter slås samman till en myndighet den 1 januari 2003. Den nya myndigheten blir central förvaltningsmyndighet för frågor om skatter, socialavgifter, mervärdesskattebaserad avgift till EU-budgeten, fastighetstaxering, folkbokföring, registrering av bouppteckningar och för frågor om brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Riksskatteverkets medverkan i brottsutredningar, om något annat inte följer av särskilda föreskrifter. Myndigheten blir också förvaltningsmyndighet för frågor om pensionsgrundande inkomst. Myndigheten bör tills vidare vara chefsmyndighet för kronofogdemyndigheterna och central förvaltningsmyndighet för frågor inom exekutionsväsendet.

Mot bakgrund av den omfattande operativa verksamhet inom beskattningsområdet som den nya myndigheten kommer att bedriva, kan det te sig naturligt att den nya myndigheten ges namnet Skatteverket. En annan lösning kunde vara att huvudkontoret inom Skatteverket gavs namnet Riksskatteverket. Denna lösning är dock inte särskilt lämplig, bl.a. beroende på att benämningen kan skapa otydligheter och andra problem ur lagstiftningssynpunkt.

En samlad bedömning har lett till att den nya myndigheten bör benämnas Riksskatteverket. Namnet Riksskatteverket är inarbetat. Genom att "Riks" ingår i namnet avses markeras att verksamheten avser hela landet och att myndigheten är chefsmyndighet.

6.2 Den nya myndighetens ledning, inre organisation, storlek m.m.

Förslag: Den nya myndigheten skall ledas av en generaldirektör och ha en styrelse bestående av högst tio ledamöter. Vid verket skall finnas en funktion som allmänt ombud.

Den nya myndigheten bör, liksom i dag, ledas av en generaldirektör med en överdirektör som ställföreträdare. Styrelsen bör vidare bestå av högst tio personer, generaldirektören inräknad. Vid myndigheten bör finnas en personalansvarsnämnd. Vid myndigheten bör också finnas också ett huvudkontor.

Avsikten är att undanröja de hinder som finns för att bedriva verksamheten på ett effektivt sätt. Det största hindret är att resurserna inte alltid kan utnyttjas där de behövs bäst. Genom att ta bort myndighetsgränserna finns det förutsättningar för att utnyttja resurserna bättre.

Det nya RSV kommer att vara regionindelad. I övrigt bestämmer verket sin inre organisation.

Bildandet av den nya myndigheten innebär enligt RSV, i vart fall i nuläget, inte någon förändring av antalet skattekontor eller andra enheter eller deras belägenhet. Den operativa verksamheten kommer att som i dag utföras på regionnivå. Vid det nya RSV skall finnas särskilda enheter för uppgiften att medverka i brottsutredningar. Vidare skall det finnas en funktion som allmänt ombud hos verket (se avsnitt 7.8.2 och 8.3). Antalet anställda vid RSV kommer att vara drygt 10 000 personer.

De åtgärder som måste vidtas inför inrättandet av den nya myndigheten bör lämpligen kunna vidtas av nuvarande Riksskatteverk.

7 Effekter av enmyndighetsbildningen

7.1 Verksamheten

Ett berättigat krav från medborgarnas och företagens sida, är att "lika fall skall behandlas lika" oberoende av vid vilket skattekontor ärendena handläggs. Några av förutsättningarna för detta är en jämn resurstillgång inom förvaltningen, rätt kompetens hos personalen och en övergripande materiell styrning. Bildandet av en enda skattemyndighet öppnar möjligheter till förbättringar i dessa avseenden.

Det nya RSV skapar förbättrade förutsättningar att från den övergripande nivån påverka beslut och åtgärder inom hela förvaltningen. Det medför att den materiella styrningen kan förtydligas. I sin tur banar detta väg för ett mera likformigt beslutsfattande och en mera enhetlig rättstillämpning.

Styrningen kan även avse andra frågor där förvaltningen behöver uppträda på ett enhetligt sätt. T.ex. kan det gälla takten i uppbyggandet av de nya skattebrottsenheterna, brottsanmälningar, ambitionsnivåer i taxeringsarbetet osv.

De nuvarande myndighetsgränserna, som avspeglas i bl.a. folkbokföringslagen (1991:481), skattebetalningslagen (1997:483) och åtskilliga andra författningar, förlorar sin betydelse. Genom att det kommer att finnas en enda behörig skattemyndighet i landet finns inga geografiska hinder för var arbetsuppgifter skall utföras. Det medför en flexibilitet som gör att skillnader i arbetsbelastning och bemanning kan hanteras på ett smidigare sätt än i dagsläget. Arbetsuppgifter och ärendegrupper kan fördelas på annat sätt än efter geografiska grunder, t.ex. till kontor där lämplig kompetens finns. Som ett exempel kan tas granskning av deklarerationer som kan fördelas över landet mot bakgrund av tillgång på kompetens och resurser, utan det administrativa merarbete och den formaliahantering

som ett överskridande av nuvarande myndighetsgränser i dag medför.

Ett annat exempel är beslut om skatterevision avseende skattskyldiga som bedriver verksamhet inom flera skattemyndigheters mandatområden, t.ex. genom dotterbolag i en koncern. Besluten skall i dag fattas av den skattemyndighet där respektive bolag har sitt säte. I en myndighetsmiljö kan t.ex. revisionsbesluten fattas på ett enda ställe av samma tjänsteman. Eventuella beskattningsbeslut och eventuell processföring kan hanteras på samma ställe.

Folkbokföringssystemet är föremål för översyn (det s.k. Folkeprojektet). Bl.a. föreslår projektet att 116 lokala databaser sammanförs till ett register. Detta tillsammans med bildandet av en skattemyndighet kommer att medföra att medborgarna kan få en del av sina ärenden uträttade på ett annat skattekontor än det på hemorten och detta öppnar också möjligheter för ett mera rationellt arbetssätt och en bättre arbetsfördelning inom myndigheten.

I avsnitt 4.3 har den demografiska och ekonomiska utvecklingen inom skatteregionerna behandlats. Att åtgärder måste vidtas till följd av denna utveckling är uppenbart. En del har också redan gjorts. Det har då visat sig att den formaliahantering som ett överskridande av myndighetsgränserna medför orsakar ett betydande merarbete. En effekt av bildandet av en myndighet blir att anpassningen till de demografiska förändringarna och förändringarna inom näringslivsstrukturen i hög grad underlättas.

7.2 Personella effekter

I samband med att det nya RSV bildas behöver en del förändringar ske. T.ex. bör nuvarande RSV ombildas till en huvudkontorsfunktion. Viss anpassning blir nödvändig även på den regionala nivån.

Effekterna i personalhänseende blir mera märkbara först på något eller några års sikt. En effekt kan vara att nyrekrytering

inte behöver ske på en ort och att uppsägningar av personal kan undvikas på en annan genom att material och arbetsuppgifter flyttas.

Också specialisering och koncentration av arbetsuppgifter medför personella effekter. Det är utvecklande för den personal som får fördjupa sina kunskaper inom specialområden. Genom att arbetsuppgifterna måste preciseras blir arbetsuppgifterna och målen tydligare för medarbetarna samtidigt som den höjda kompetensen i ärendehantering är till gagn för medborgare och företag.

I andra fall kan effekten ur den anställdes perspektiv dock bli den motsatta, dvs. att han förlorar de uppgifter han ägnar sig åt genom att uppgifterna förs över till en specialistfunktion vid ett annat skattekontor.

Bemanningen och arbetsorganisationen kan inte vara statisk utan måste kunna anpassas. Myndigheterna ställs ibland inför ett strategiskt val. Skall bemanning ske där arbetsuppgifterna samt medborgarna och företagen finns eller skall uppgifterna läggas där det finns tillgång på lämplig kompetens? Eller annorlunda uttryckt, skall en tillfällig lösning tillgripas eller skall lösningen vara långsiktig.

Bildande av den nya myndigheten får personaleffekter inte bara för verksamheten inom de olika sakområdena utan också för verksamheten inom det administrativa området. I avsnitt 4.4 nämns att diskussioner förts om samverkan men att de praktiska resultaten hittills varit relativt blygsamma. I en myndighetsmiljön förbättras förutsättningarna för ett rationellt resursutnyttjande och ökad effektivitet i verksamheten.

7.3   Kontakterna mellan medborgarna respektive företagen och det nya RSV

I regeringens förvaltningspolitiska program framhålls att medborgarna och företagen med rätta ställer stora krav på statsförvaltningen. I ett samhälle som ständigt förändras måste myndigheternas arbetsuppgifter och arbetssätt ständigt

omprövas. Medborgarna har rätt att kräva att myndigheterna gör sitt yttersta för att uppfylla de mål som regeringen fastställt och att tjänster produceras med hög kvalitet och till låg kostnad. Myndigheter som förmår att göra rätt saker och detta i rätt tid, på rätt sätt och med god hushållning av resurserna vinner ett högt medborgerligt förtroende och detta ökar tilltron till politiken och de demokratiska institutionerna.

Skatteförvaltningens förmåga att tillhandahålla tjänster på ett sådant sätt att de ger den största möjliga nyttan för medborgare, företag, kommuner, organisationer m.fl. inom givna ekonomiska ramar underlättas om dagens formella myndighetsgränser tas bort. Bl.a. gäller detta möjligheterna att åstadkomma en mera enhetlig rättstillämpning. Det handlar om att öka möjligheterna att erbjuda kvalitet i verksamheten, tillgänglighet och tillmötesgående och att på bästa sätt kunna möta medborgares, företags och andra intressenters krav och behov.

Skatteförvaltningen har organiserats om i flera omgångar enbart under den senaste femtonårsperioden. Antalet skattemyndigheter har fram till nu minskat från ca etthundrafemtio till elva inklusive RSV. Minskningen av antalet myndigheter har inte föranlett några negativa reaktioner från allmänheten eller företagen. Förklaringen till detta torde vara mycket enkel. För det första ser intressenterna förvaltningen som ett enda "skatteverk", representerat av ett skattekontor. För det andra har kvalitet, service och bemötande inte påverkats negativt utan i stället successivt förbättrats.

Vid RSV bedrivs för närvarande ett särskilt utvecklingsprogram, i linje med regeringens förvaltningspolitiska proposition (1997/98:130), för att utarbeta en för koncernen gemensam strategi för att förbättra mötet med medborgare och företag. Bland uppgifterna ingår att utarbeta ett handlingsprogram för olika åtgärder och att föreslå ett förändrat arbetssätt för att förbättra och utveckla mötet med medborgare och företag. Inom ramen för utvecklingsprogrammet bedrivs försöksverksamhet med s.k. servicedeklarationer och servicedialog samt med nya former för kontorslösningar och samverkan

med andra myndigheter. Vidare utvecklas nya former för dialog med medborgare och företag om verksamheten och tekniska lösningar för att möta behov av service och kommunikation etc. i syfte att förbättra tillgänglighet och service.

Bildandet av det nya RSV får inte medföra några negativa effekter för medborgarna. Om myndigheten väljer att koncentrera vissa typer av ärenden till ett eller flera ställen i landet eller om myndigheten förlägger granskning av deklARATIONER till andra orter i landet än de där de skattskyldiga är bosatta, får detta inte medföra olägenheter för deklaranterna genom att de åsamkas långa resor eller kostnader. En skattskyldig som vill ha en personlig kontakt med en skattehandläggare skall naturligtvis kunna få det. Det måste därför finnas interna riktlinjer som föreskriver att medborgaren normalt skall få sitt ärende handlagt där han är folkbokförd och en juridisk person där denna har sitt huvudkontor eller säte.

De ändringar i forumreglerna som bildandet av den nya myndigheten föranleder behandlas i avsnitt 8.4.

7.4 Medborgerlig insyn

<p>Förslag: Styrelserna vid skattemyndigheterna skall avvecklas. Bedömning: Formella insynsorgan eller liknande bör inte inrättas.</p>
--

Frågan om medborgarnas insyn i och inflytande på regionala myndigheters verksamhet har behandlats av ett flertal utredningar. Som en allmän utgångspunkt för det fortsatta resonemanget kan det vara av visst värde att redovisa vissa av de tankegångar rörande denna fråga som kommit till uttryck i några utredningar.

Länsdemokratiutredningen anförde i betänkandet "Förvaltning och folkstyre" (SOU 1968:47) bl.a. följande (s. 77 f.).

Sammanfattningsvis kan man efter denna genomgång av motiven bakom införandet av lekmannanämnder i den

statliga länsförvaltningen konstatera, att dessa utgjort två olika grupper. Utifrån den första motivgruppen ville man med lekmannamedverkan bidra till att öka statsorganets kompetens, genom att bredda dess erfarenhetsunderlag och sakkännedom. Samtidigt ansågs en lekmanamedverkan av detta slag bidra till att sprida kännedom om och popularisera myndigheternas åtgärder. I det andra fallet var syftet att tillförsäkra medborgarna ett direkt inflytande, motiverat av önskvärdheten av en utvidgad insyn och kontroll speciellt i de frågor där "skönsavgöranden intaga en betydande plats". Det var alltså då fråga om ett direkt krav på demokratisk medbestämmanderätt.

Den relativa betydelsen av dessa två motivkretsar för lekmannainflytande har förändrats genom åren. I början var syftet, efter förebilder från affärsverken, att bredda kompetensen och minska stelheten i myndigheternas bedömningar. Så småningom har motivkretsen förändrats, via krav på partsrepresentation, till att syfta till en reell medbestämmanderätt av mera allmänt demokratiskt slag.

Förvaltningsutredningen anförde i betänkandet "Politisk styrning – administrativ självständighet" (SOU 1983:39) bl.a. följande (s. 85).

Ett förstärkt allmänt medborgarinflytande och en medborgarkontroll av förvaltningen anges ofta som grundläggande motiv för att inrätta lekmannastyrelser. Det "allmänna medborgerliga omdömet", "lekmanaförnuftet" eller "det praktiska lekmanaförståndet" måste få påverka myndigheternas beslut. Allmänna medborgarrepresentanter skall tillsammans med parti- och organisationsföreträdare genom sin bakgrund utgöra ett folkligt värn mot byråkratisk formalism och tjänstemannavälde.

Motiv av denna karaktär har särskilt betonats i fråga om politiskt och demokratiskt känsliga områden. Det åberopas också vid diskussioner om utformningen av

statliga regionala eller lokala beslutsorgan och i fråga om nämndmyndigheter över huvud taget. I dessa myndigheters uppgifter ingår ofta löpande ärendehantering med inslag av myndighetsutövning. Besluten kan rymma inslag av skönmässiga bedömningar eller lagtillämpning, huvudsakligen med utgångspunkt i lagens syften. Sådana överväganden har ansetts ofta kräva personlig mognad och livserfarenhet, lika väl som juridisk skolning och har därigenom ansetts väl lämpa sig för medborgarinflytande. Andra argument för medborgarrepresentation har varit att man bör ta hänsyn till den allmänna opinionen, att det finns ett behov av att stödja myndigheternas auktoritet eller att man bör hos allmänheten skapa en känsla för att av statsmakterna beslutade åtgärder är en hela folkets sak, i vars utformning folket självt får delta.

Före inrättandet av länskattemyndigheterna den 1 januari 1987 ingick beskattnings- och uppbördsfunktionerna i de tjugofyra länsstyrelserna som var och en hade en lekmanastyrelse. Vid inrättandet av de tjugofyra länskattemyndigheterna knöts en lekmanastyrelse till varje myndighet. Till centralmyndigheten RSV knöts en lekmanastyrelse redan vid verkets bildande 1971. Kravet på att medborgarna skulle ha insyn i och inflytande på verksamheten tillgodosågs alltså genom tjugofem styrelser såväl före som efter bildandet av länskattemyndigheterna. Inom beskattningsverksamheten fanns dessutom ett stort antal taxeringsnämnder med politiskt utsedda ledamöter.

De fristående taxeringsnämnderna ersattes av skattenämnder genom taxeringslagen (1990:324), som trädde i kraft den 30 juni 1990 och tillämpades första gången på ärenden som avsåg 1991 års taxering.

Enligt taxeringslagen skall varje skattemyndighet ha ett eller flera skattekontor. För närvarande finns drygt 110 skattekontor. Vid varje skattekontor skall enligt 2 kap. 1 § taxeringslagen finnas en skattenämnd. Ett taxeringsärende skall avgöras i skattenämnd om ärendet avser omprövning av en tvistig fråga

och nämnden inte tidigare prövat de omständigheter och bevis den skattskyldige åberopar eller om ärendet avser en skälighets- eller bedömningsfråga av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige eller av någon annan särskild anledning bör prövas i nämnden. Till varje sammanträde med nämnden skall fem lekmannaledamöter kallas.

Genom regionaliseringen av skatteförvaltningen den 1 januari 1999 reducerades antalet styrelser till elva, en vid var och en av de tio skattemyndigheterna och en vid RSV. Denna reduktion av antalet styrelser inom skatteförvaltningen föranledde inte att några särskilda organ för medborgerlig insyn tillskapades vid sidan av styrelserna.

Enligt förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen (IS) består styrelsen vid RSV och vid var och en av de tio skattemyndigheterna av högst tio personer med myndighetschefen som ordförande.

Av 2 kap. 7 § IS, jämförd med 11 och 13 §§ verksförordningen (1995:1322), framgår att RSV:s styrelse skall pröva om verkets verksamhet bedrivs effektivt och i överensstämmelse med syftet med verksamheten. Vidare framgår att verkets styrelse skall besluta om myndighetens årsredovisning, delårsrapport och budgetunderlag, åtgärder med anledning av Riksrevisionsverkets revisionsrapporter och den redovisning som myndigheten skall lämna till regeringen enligt 15 § verksförordningen, revisionsplan och åtgärder med anledning av redovisning enligt 6 § förordningen (1995:686) om intern revision vid statliga myndigheter m.fl. och sådana föreskrifter som riktar sig till enskilda, kommuner eller landsting.

Av 3 kap. 3 § IS, jämförd med 11 § verksförordningen, och 3 kap. 11 § IS framgår att en skattemyndighets styrelse skall pröva om myndighetens verksamhet bedrivs effektivt och i överensstämmelse med syftet med verksamheten. Vidare framgår att myndighetens styrelse skall besluta om årsbudget och andra väsentliga ekonomiska ärenden samt med anledning av Riksrevisionsverkets revisionsrapporter.

Genom bildandet av det nya RSV kommer det att finnas endast en styrelse inom skatteförvaltningen, eftersom styrelserna vid dagens skattemyndigheter med nödvändighet måste avvecklas. Detta betyder i sin tur att antalet personer som representerar medborgarna i detta sammanhang minskar från ca 100 till högst nio. Fråga uppkommer då om hur medborgarnas insyn och inflytande skall utövas i fortsättningen.

Genomsnittligt sett sammanträder skattemyndigheternas styrelser 3–4 gånger per år. Som redovisats ovan har styrelsen att fatta beslut om årsbudget och andra väsentliga ekonomiska ärenden samt med anledning av Riksrevisionsverkets revisionsrapporter. Erfarenheterna visar att det, utöver dessa enstaka beslutsärenden och information om aktuella frågor vid myndigheten, förekommer att styrelsemötena ägnas åt studiebesök eller åt att lyssna på föredrag och liknande. Det förekommer också att regionens riksdagsmän bjuds in till styrelsen för gemensamma diskussioner.

Inom stora delar av beskattningsområdet tillgodoses medborgarnas insyn och inflytande genom de politiskt utsedda ledamöterna i skattenämnderna, som även efter skatteförvaltningens omorganisation kommer att finnas vid samtliga skattekontor. Det kan ifrågasättas om inte medborgarnas insyn och inflytande i det nya RSV:s verksamhet tillgodoses på ett tillfredsställande sätt genom denna medverkan i skattenämndernas arbete och i RSV:s styrelse.

Vid några skattemyndigheter prövas för närvarande metoder för att, utöver ledamöternas medverkan i myndigheternas styrelser och skattenämnder, öka insynen och dialogen med medborgare och företag genom informella organ.

En modell, som prövas vid Skattemyndigheten i Luleå, är att s.k. medborgarråd knyts till myndigheten. Regionskattechefen eller dennes ersättare kallar till och leder mötena. Syftet med medborgarrådet är att bättre kunna tillgodose de krav som medborgare och företag har på förvaltningen. Rådet är nyligen bildat och ännu har inte någon utvärdering av försöket gjorts.

På initiativ av Skattemyndigheten i Växjö har ett s.k. företagarråd bildats. Syftena med företagarrådet är att underlätta och förenkla kontakterna med skattemyndigheten för framför allt små och medelstora företag, att förbättra skattemyndighetens service- och informationsinsatser om gällande och kommande skatteregler, att fanga upp förslag och synpunkter på skatteregler m.m. som bör ändras och att skattemyndigheten skall delta vid företagorganisationernas olika träffar för att nå flera, informera och öka myndighetens synlighet. Rådet, som består av nio personer, varav sju från företagorganisationer och två från skattemyndigheten, sammanträder minst två gånger per år. Hittills vunna erfarenheter är enbart positiva.

Av det sagda framgår att medborgarnas insyn och inflytande genom medverkan i skattemyndigheternas styrelser är marginellt. Inflytandet i skattenämnderna däremot är både reellt och substantiellt i den meningen att ledamöterna deltar i ett mycket stort antal sammanträden och faktiskt fattar beslut i ett synnerligen stort antal beskattningsärenden. De berättigade kraven på möjligheter till medborgerlig insyn och medborgerligt inflytande måste därför anses vara tillgodosett genom lekmännens medverkan i skattenämndernas arbete. Några skäl att inrätta formella insynsorgan eller liknande är med hänsyn härtill och till att sådana organ helt saknar beslutsrätt svåra att se. Därtill kommer att problem kan uppstå om insynsorganen har olika uppfattningar i en fråga. Som beskrivits ovan är det dessutom så att möjligheten att inrätta informella medborgarråd, företagarråd eller liknande alltid står öppen.

7.5 Regional balans

Av 7 § 4 verksförordningen (1995:1322) framgår bl.a. att en myndighets chef skall beakta de krav som ställs på verksamheten vad gäller regionalpolitiken. I praktiken innebär detta att myndighetschefen vid fördelningen av arbetsuppgifter mellan arbetsenheter belägna på olika orter inom myndighetens domän, i den mån det är möjligt, skall ta regionalpolitiska hänsyn. I

dagens skatteförvaltning får denna bestämmelse en begränsad betydelse eftersom den endast knyter an till respektive skatte-region. Som nämnts ovan förekommer det emellertid redan i dag att arbetsuppgifter flyttas från en region till en annan. Detta har dock närmast inte sin grund i regionalpolitiska överväganden utan överflyttningarna betingas väsentligen av ojämn arbetsbelastning och tillgång till resurser mellan skatteregionerna. Personalbrist i en region uppvägs genom att ärenden från den regionen flyttas till en region med bättre personalläge och med större förutsättningar att rekrytera och behålla personal. Detta till trots uppnås ofta regionalpolitiskt positiva effekter av sådana överflyttningar i form av minskade neddragningar av personal i exempelvis Norrlandsregionerna samtidigt som rekryteringen i framför allt Stockholmsregionen minskar.

Slås de nuvarande tio skattemyndigheterna och RSV ihop till en enda "gränslös" skattemyndighet ändras förutsättningarna för att kunna ta regionalpolitiska hänsyn vid fördelningen av arbetsuppgifter. Det blir då möjligt att ta ett för hela landet samlat grepp. Landvinningarna på teknikområdet underlättar detta. Redan i dag kan deklARATIONER avges i form av elektroniska dokument och utvecklingen torde med stor sannolikhet gå dithän att en allt större del av kommunikationen mellan de skattskyldiga och skatteförvaltningen kommer att ske i elektronisk form. Sådant material kan flyttas mellan olika orter i landet på ett mycket smidigt sätt. I ett enmyndighetsperspektiv kan naturligt även pappersbaserat material flyttas mellan olika landsdelar på ett betydligt smidigare sätt än vad som är fallet i dag, eftersom de formkrav som för närvarande lägger hinder i vägen för överflyttning av ärenden elimineras om det inom skatteförvaltningen bara finns en myndighet.

Sannolikt nås de bästa regionalpolitiska effekterna om ärenden rörande t.ex. årlig taxering flyttas från orter med en överhettad arbetsmarknad till orter som har problem med sysselsättningen. Detta sker redan i dag. Om en skattemyndighet i en region har svårt att i tillräcklig utsträckning rekrytera och behålla kvalificerad personal, har ärenden avseende grundläggande beslut om

årlig taxering i stor utsträckning flyttats till andra regioner. Problemen med att rekrytera och behålla kvalificerad personal finns i dag i storstadsregionerna. Det finns inte skäl att tro att det i framtiden kommer att bli lättare. Snarare är nog förhållandet det motsatta (jfr bilagan). Behovet av överflyttning av arbetsuppgifter från t.ex. Stockholmsregionen till andra regioner kommer således sannolikt att kvarstå under åtskilliga år. Spridningen av dessa ärenden över landet skapar möjligheter att ta regionalpolitiska hänsyn. I ett enmyndighetsperspektiv finns det emellertid även andra möjligheter att ta regionalpolitiska hänsyn, nämligen följande.

Det ligger i sakens natur att om skatteförvaltningen endast består av en myndighet så kommer vissa ärendegrupper, sannolikt företrädesvis "smala" ärendegrupper, att handläggas på någon enstaka enhet eller några få enheter. Vid spridningen av sådana ärendegrupper kanske det inte alltid är möjligt att ta regionalpolitiska hänsyn. Förhållandena kan ju t.ex. vara sådana att skatteförvaltningens expertis på området finns på en viss ort eller på vissa orter, varför ärendegruppen inte lämpligen läggs på någon annan ort. Det kan naturligtvis också finnas andra skäl för varför en ärendegrupp bör handläggas på en specifik ort. I många fall torde det dock vara så att förutsättningar finns för att handlägga nu berörda ärendegrupper på flera alternativa orter. Det viktiga är endast att beslutsfattandet hålls samman. I sådana fall finns det naturligtvis stora möjligheter att ta regionalpolitiska hänsyn.

Möjligheterna att uppnå regionalpolitiska effekter är emellertid inte begränsade till spridningen av vissa skatteärenden. I skatteförvaltningen finns flera arbetsuppgifter som inte med nödvändighet knyter an till en viss ort. Som exempel kan service i form av "callcenter" nämnas. Består skatteförvaltningen av endast en myndighet öppnas flera alternativa möjligheter till placering av ett sådant center.

Slutsatsen av det sagda är att det skapas bättre förutsättningar för att kunna ta regionalpolitiska hänsyn om skatteförvaltningen bildar en myndighet.

7.6 IT-stödet

Bildandet av den nya myndigheten innebär på kort sikt inte några stora förändringar av IT-stödet.

Det läge som måste ha uppnåtts till den 1 januari 2003 avseende IT-stödet är att så kallade tvingande åtgärder skall vara genomförda. Exempel på tvingande åtgärder är att alla utprodukter som avser myndighetsutövning, innehåller korrekta myndighetsuppgifter, avseende myndighet, skattekontor eller motsvarande och handläggare samt att det i diariesystemet möjliggörs att söka och arbeta över hela det nya RSV.

Ett utvecklingsarbete pågår inom RSV-koncernen som avser bl.a. införandet av en generell ärendehanteringsprocess med elektroniska akter och nyttjandet av ny teknik i t.ex. elektroniska deklARATIONER. Detta gagnar inrättandet av den nya myndigheten.

7.7 Internationella frågor

Genom lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden har befogenheten att som behörig myndighet utbyta upplysningar delegerats till RSV. Vid tillämpningen av skatteavtal är RSV även behörig myndighet när det gäller det nordiska skatteavtalet och vissa särskilda frågor i några andra skatteavtal. Med verkan från den 1 januari 2001 (SFS 2000:1077) är RSV vidare behörig myndighet att pröva samtliga ärenden, med vissa beloppsgränser, som enligt skatteavtal skall handläggas av en behörig myndighet.

Nuvarande RSV:s roll som behörig myndighet i samarbetet med utländska organisationer kommer att övertas av den nya myndigheten. Den operativa verksamheten kommer att gynnas av detta, eftersom svenska skattetjänstemän vid samverkan med andra stater och vid handräckning representerar behörig myndighet. Ärendehanteringen kan förenklas och ske snabbare. Viss verksamhet kan vidare utföras eller förläggas där det är geografiskt mest lämpligt. Även hos det nya RSV blir det dock

nödvändigt att ha en samlad ingång och kontaktyta gentemot andra stater.

Frågorna om internationellt samarbete vid beskattning och skattekontroll ökar starkt i omfattning och de kommer att bli mer betydelsefulla i framtiden. Vissa typer av transaktioner, i synnerhet sådana som gäller skatteundandragande och skattebrott, kan endast bekämpas genom en väl utbyggd samverkan mellan olika staters skatte- och tullförvaltningar. Detta har utförligt belysts i två rapporter från RSV:s Framtidsprojekt, "Vår omvärld år 2010" (RSV Rapport 1999:3) och "Vår förvaltning år 2010 – i globaliseringens spår" (RSV Rapport 2000:9).

Inom OECD:s kommitté för skattefrågor pågår sedan många år ett kontinuerligt arbete med frågor om informationsutbyte. En arbetsgrupp har till uppgift att utveckla och förbättra de juridiska, praktiska och administrativa ramarna för ett väl fungerande informationsutbyte, samtidigt som de skattskyldigas rättigheter iaktas. Till de högst prioriterade uppgifterna för arbetsgruppen för närvarande hör en genomgripande översyn av artikel 26 i OECD:s modell för skatteavtal som behandlar utbyte av upplysningar. Dit hör även övervakning av informationsutbytet inom ramen för OECD:s arbete mot skadlig skattekonkurrens samt ytterligare förbättringar av det automatiska informationsutbytet. Sverige har sedan länge agerat pådrivande i det avseendet.

Även inom EU pågår för närvarande ett arbete med att öka informationsutbytet såväl på den direkta som den indirekta skattens område. Bestämmelser om informationsutbyte mellan medlemsstaterna finns i rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter på den direkta och indirekta skattens område samt i Rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt).

Arbetet med ett sparandedirektiv – som är en del av det s.k. skattepaketet – syftar till att få fram ett system för informations-

utbyte som grund för beskattningen av inkomster från sparande. Detta arbete kan sägas vara en påbyggnad på 1977 års direktiv med detaljerade bestämmelser för utbyte av information om ränteinkomster med OECD:s standardformat SMF97 som utgångspunkt. När det gäller informationsutbyte om tjänstepensioner har motsvarande arbete påbörjats.

7.8 Det allmännas talerätt i länsrätt m.m.

7.8.1 Bakgrund

Före 1987 fanns mer eller mindre fristående taxeringsintendenter som företrädde det allmänna i taxeringsprocessen. Intendenterna kunde överklaga taxeringsnämndens beslut till länsrätt och de kunde framställa yrkanden såväl till fördel som till nackdel för den skattskyldige. Från och med 1987 lades denna partsfunktion i stället på de då nybildade länsskattemyndigheterna. Samtidigt gavs RSV formell befogenhet att i vissa fall föra det allmännas talan samt att samordna och ge riktlinjer för processverksamheten. I praktiken innebar emellertid inte den reformen någon mer påtaglig skillnad i processverksamheten i förhållande till vad som gällt tidigare. Taxeringsintendentkåren bestod således och kåren fullföljde de arbetsuppgifter som kåren haft tidigare, lät vara inte lika självständigt. På mervärdesskatte- och uppbördsområdena fanns vid denna tid allmänna ombud, som på dessa områden i princip hade samma funktion och befogenheter som en taxeringsintendent hade såvitt avsåg taxeringen.

Genom taxeringslagen (1990:324) utmönstrades taxeringsnämnderna och taxeringsbesluten skulle i stället fattas av skattemyndigheten. Härigenom, och framförallt genom att skattemyndigheten tillförsäkrades möjligheter att ompröva sina taxerings-, uppbörds- och mervärdesskattebeslut upp till fem år efter taxeringsårets utgång och i vissa undantagsfall även under längre tid, förändrades förutsättningarna för det allmännas

offensiva processföring i länsrätt i hög grad. Vad som tidigare med nödvändighet måste föras till domstol kunde nu nästan undantagslöst hanteras inom skattemyndigheten. Detta fick till följd att taxeringsintendenterna liksom de allmänna ombuden på uppbornds- och mervärdesskatteområdet utmönstrades. Det allmännas offensiva processföring i länsrätt lades i stället på RSV.

Den 1 juli 1993 överfördes RSV:s verksamhet på bl.a. punktskatteområdet till dåvarande Skattemyndigheten i Kopparbergs län, sedermera Skattemyndigheten i Gävle. Skattemyndighetens beslut kunde överklagas av RSV. Den 1 juli 2000 blev RSV åter beslutande myndighet på bl.a. punktskatteområdet. Enligt förarbetena till denna lagändring (prop. 1999/2000:105 s. 74) fick behovet av att kunna väcka talan för det allmännas räkning över RSV:s beslut anses vara ytterst begränsat. Detta hade sin grund dels i att behovet av att kunna överklaga beslut för att främja en enhetlig rättstillämpning sannolikt skulle minska, dels i den vidsträckta möjligheten att ompröva beslut. På grund härav utmönstrades det allmännas möjligheter att väcka talan mot beskattningsmyndighetens beslut.

7.8.2 Överklagande av RSV:s beslut och ansökan om förhandsbesked

Förslag: En funktion som allmänt ombud hos RSV skall inrättas.

Med hänsyn till att det allmännas möjligheter att överklaga beslut rörande bl.a. punktskatter till länsrätt utmönstrades vid den i närmast föregående avsnitt beskrivna senaste reformen skulle det kunna ifrågasättas om inte det allmännas talerätt skall utmönstras när skatteförvaltningen nu föreslås omorganiseras till en enda myndighet, det nya RSV. Förhållandena på punktskatteområdet skiljer sig emellertid i väsentliga avseenden från vad som gäller framför allt enligt taxeringslagen (1990:324).

Av förarbetena till taxeringslagen (prop. 1989/90:74 s. 362) framgår att RSV inte förväntades överklaga skattemyndig-

heternas beslut i andra fall än då det förelegat oenighet vid beslutsfattandet och då ett överklagande krävdes för att utjämna oenhetlig rättstillämpning på områden där behov av prejudikat var särskilt framträdande.

På mervärdesskatte- och uppbördsområdet avsågs RSV huvudsakligen överklaga prejudikatintressanta beslut, eftersom beslut på dessa områden mera sällan skulle fattas av skattenämnd. Enbart den omständigheten att RSV ansåg ett beslut av skattemyndighet vara felaktigt skulle således inte föranleda ett överklagande av RSV, låt vara att RSV formellt sett var oförhindrat att överklaga även sådana beslut.

Förarbetsuttalandet om överklagande av beslut som inte varit enhälliga har getts den tolkningen att RSV skall överväga att överklaga sådana beslut enbart om den mening som företräds av skattenämndens ordförande blivit överröstad av de övriga ledamöterna och ärendet rör en principiell fråga.

Det förekommer inte alltför sällan att RSV överklagar en skattemyndighets beslut på den grunden att skattenämndens ordförande har blivit överröstad. Det förekommer också att RSV överklagar skattemyndighets beslut på prejudikatgrund, låt vara att sådana överklaganden är ganska ovanliga.

Även om antalet överklaganden av RSV på nu angivna grunder inte är särskilt stort skulle ett undanröjande av det allmännas möjligheter att överklaga skatteförvaltningens beslut kunna få betydande effekter på skatteuttaget. Situationen kan nämligen vara den att en ordförande i en skattenämnd blir överröstad i t.ex. ett eftertaxeringsärende rörande synnerligen betydande belopp, innebärande att skatteförvaltningen beslutar att inte eftertaxera. Om det beslut som då fattas på objektiva grunder är felaktigt finns det ingen möjlighet att få rättelse till stånd.

Dessutom är det så att det i ett taxeringssystem rimligen måste finnas garantier för att det skall vara möjligt att uppnå målet att taxeringarna skall bli rättvisa och likformiga. Med andra ord skulle det kunna sägas vara ett systemfel om det allmänna inte kan överklaga ett beslut som t.ex. direkt strider mot vad som är föreskrivet i lag.

Redan det nu sagda pekar entydigt mot att en funktion som allmänt ombud bör inrättas hos det nya RSV. Det finns emellertid ytterligare skäl som pekar i samma riktning. I dagsläget för nämligen RSV på andra grunder ett relativt stort antal offensiva processer i länsrätt. Det har således visat sig nödvändigt, för att skatteförvaltningen skall kunna leva upp till kraven på att taxeringarna i görligaste mån skall bli likformiga och rättvisa, att RSV för sådana processer.

Det kan naturligtvis också hävdas att det kan finnas behov av ett allmänt ombud för att det skall vara möjligt att få ett viss rättsläge fastlagt av domstol. Visserligen får det behovet antas minska om skatteförvaltningen slås samman till en myndighet. Behovet försvinner emellertid inte helt. Situationen kan nämligen vara den att skatteförvaltningen, som har att fatta likformiga beslut, i en viss typsituation, om än med stor tvekan, kommer fram till att man bör besluta på ett för den skattskyldige förmånligt sätt. I den situationen kommer frågan aldrig att prövas av allmän förvaltningsdomstol. För att skapa klarhet om vad som är gällande rätt i en sådan situation skulle det allmänna ombudet kunna driva ett pilotmål till högsta instans.

Situationen skulle också kunna vara den motsatta, nämligen att skatteförvaltningen i en typsituation med stor tvekan finner att den skall fatta beslut till den skattskyldiges nackdel. I sådana fall ligger det naturligtvis oftast i sakens natur att den skattskyldige själv överklagar beslutet. Om så emellertid inte sker kan ett allmänt ombud föra process till den skattskyldiges förmån för att få rättsläget klarlagt.

Slutsatsen av det sagda är att absolut övervägande skäl talar för att en funktion som allmänt ombud inrättas hos det nya RSV. Även om behovet av ett allmänt ombud är ojämförligt störst inom taxeringsområdet finns behovet också på övriga skatteområden. Vissa av de gjorda exemplifieringarna har således bäring också på t.ex. beslut enligt skattebetalningslagen (1997:483). Dessutom är det så att vad som sagts om överklagande av allmänt ombud på prejudikatgrund har relevans på alla skatteområden. Med dessa utgångspunkter, och när ändå

en funktion som allmänt ombud får anses ofrånkomlig, måste det anses mest följdriktigt att det allmänna ombudet ges samma rättigheter som RSV har i dag.

RSV har i dagsläget i och för sig inte någon möjlighet att överklaga beslut som verket fattar på punktskatteområdet. I stor utsträckning hade verket emellertid fram t.o.m. den 30 juni 2000 rätt att överklaga sådana beslut när Skattemyndigheten i Gävle var beskattningsmyndighet. När nu en funktion som allmänt ombud inrättas bör det mest följdriktiga vara att också de nu berörda besluten omfattas av ombudets överklaganderätt.

Enligt dagens regelsystem kan RSV ansöka om förhandsbesked hos Skatterättsnämnden. En förutsättning för detta är att skattemyndigheten, RSV eller Tullverket har fattat ett beslut i saken. På punktskatteområdet kan således RSV ansöka om förhandsbesked avseende beslut som fattats av verket. En sådan ordning kan emellertid ifrågasättas. Den får dock ses som ett utflöde av det förhållandet att någon funktion som allmänt ombud inte inrättades när RSV blev beslutsmyndighet beträffande punktskatter m.m. och att det allmänna fick anses ha ett behov av att kunna ansöka om förhandsbesked i dessa frågor. När det nu föreslås att en funktion som allmänt ombud inrättas kommer saken emellertid i ett annat läge. Eftersom det knappast kan anses helt följdriktigt att en myndighet kan ansöka om förhandsbesked beträffande sina egna beslut måste den lämpligaste ordningen anses vara att det allmänna ombudet tar över RSV:s rätt att begära förhandsbesked. Det sagda har inte relevans när det gäller beslut av Tullverket men det kan av olika skäl knappast anses rimligt att ha en särreglering beträffande sådana beslut. Det allmänna ombudets rätt att ansöka om förhandsbesked bör därför omfatta även beslut av Tullverket. Några bärande skäl för att ändra den ordning som i dag gäller då den enskilde ansöker om förhandsbesked kan inte anses föreligga. Med den föreslagna ordningen uppnås överensstämmelse med vad som föreskrivs i den föreslagna lagen om allmänt ombud hos Riksskatteverket i fråga om det allmännas partsställning.

Regleringen av det allmänna ombudets processuella befogenheter erfordrar justeringar i ett stort antal lagar. Dessutom föreslås en särskild lag om allmänt ombud hos Riksskatteverket. I den regleras vissa grundläggande frågor rörande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 8.3. Förslagen medför inte offentlig-finansiella effekter, se vidare avsnitt 9.2.

7.9 Ny arbetsgivare

Förslag: Skatteförvaltningens nuvarande personal skall med automatik bli anställd vid det nya RSV.

All personal inom RSV och skattemyndigheterna övergår enligt 6 b § lagen (1982:80) om anställningsskydd till den nya myndigheten. Vid övergången sker en automatisk övergång av anställningsavtalen. Det finns av den anledningen behov av att göra en översyn av huruvida skattemyndigheterna har avtal om anställningsvillkor som avviker från vad som i övrigt är normalt inom skatteförvaltningen.

7.10 Civilrättsliga avtal

Avtal som ingåtts av en skattemyndighet förs över till det nya RSV. Detta är primärt en informationsfråga till avtalsparterna. I en del fall kan det behövas ändringar i avtalsinnehållet eller att avtalen sägs upp. Återkrav och fordringar får hanteras på motsvarande sätt.

7.11 Sekretessfrågor m.m.

Förslag: De enda ändringar som skall göras i sekretesslagen (1980:100) är att orden "skatteförvaltningen" och "skattemyndighet" i olika böjningsformer ersätts av "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets".

En handling är enligt 2 kap. 3 § första stycket tryckfrihetsförordningen allmän om den förvaras hos en myndighet och är att anse som inkommen till eller upprättad hos myndigheten. Av 2 kap. 6 § första stycket framgår att en handling anses inkommen till en myndighet när den har anlänt till myndigheten eller kommit behörig befattningshavare till handa. I 2 kap. 7 § föreskrivs – såvitt nu är av intresse – att en handling anses upprättad hos en myndighet när den har expedierats, eller om den inte har expedierats, när det ärende till vilken den hänför sig har slutbehandlats eller, om den inte hänför sig till visst ärende, när den har färdigställts av myndigheten. Av 2 kap. 8 § framgår bl.a. att om ett organ som ingår i eller är knutet till en myndighet överlämnat en handling till ett annat organ inom samma myndighet skall handlingen inte anses som därigenom inkommen eller upprättad i annat fall än då organen uppträder som självständiga i förhållande till varandra.

Det anförda innebär att handlingar som i dag överlämnas från en skattemyndighet till en annan eller till RSV eller från RSV till en skattemyndighet senast genom överlämnandet blir allmän handling hos den avlämnande myndigheten – den kan ju, som framgår ovan, vara allmän handling hos den avlämnande myndigheten redan tidigare – och hos den mottagande myndigheten när den anländer dit eller kommer behörig befattningshavare till handa. Detsamma gäller i de fall handlingar lämnas mellan organ inom en myndighet som uppträder som självständiga i förhållande till varandra.

Inom ramen för skattemyndigheternas verksamhet förekommer fyra olika verksamhetsgrenar som är att se som självständiga i förhållande till varandra, nämligen beskattningsverksamheten, verksamheten att registrera bouppteckningar, folkbokföringsverksamheten och brottsutredningsverksamheten. Handlingar som överlämnas mellan dessa verksamhetsgrenar blir – senast – genom överlämnandet allmänna i enlighet med vad som sagts ovan.

I den nya enmyndighetsorganisationen blir – i enlighet med det ovan anförda – handlingar som överlämnas mellan olika delar av organisationen inte allmänna handlingar genom överlämnandet i andra fall än då detta görs till eller från någon av de fyra nämnda självständiga verksamhetsgrenarna.

I 9 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) föreskrivs i korthet att sekretess gäller i myndighets verksamhet som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden. I bestämmelsen föreskrivs vidare bl.a. att sekretessen, med vissa undantag, inte gäller beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs.

De uppgifter och handlingar som förekommer inom skatteförvaltningen omfattas i stor utsträckning av nämnda sekretess. Detta innebär att handlingar i normalfallet endast kan lämnas ut mellan de olika myndigheterna inom förvaltningen och mellan olika verksamhetsgrenar inom en och samma myndighet om stöd för detta kan hämtas i någon sekretessbrytande regel. Den bestämmelse som då kommer i fråga är närmast den s.k. generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen. Den bestämmelsen föreskriver att sekretessbelagda uppgifter får lämnas till en myndighet om det är uppenbart att intresset av att uppgifterna lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda. Beträffande tillämpningen av den nämnda bestämmelsen inom skatteförvaltningens verksamhet anføres i prop. 1979/80:146 om förslag till skatteregisterlag (s. 26) följande:

I fråga om utbyte av uppgifter mellan myndigheter och verksamhetsgrenar inom skatteområdet bör utgångspunkten vara att utlämnande skall ske om uppgifterna behövs för verksamheten. Detta bör alltså gälla även i fråga om uppgiftsutbyte mellan de vanliga skattemyndigheterna och t. ex. tullmyndigheterna som administrerar bl. a. mervärdesskatt vid införsel. Det är sålunda enligt min mening naturligt att även i detta avseende betrakta

skatteområdet som en enhet. Som jag tidigare har påpekat är ett syfte med det nya ADB-systemet att underlätta informationen mellan skatteförvaltningens olika enheter. I den nya taxeringsorganisationen är det vidare meningen att man i högre grad än f. n. skall granska flera olika skatter och avgifter vid ett och samma kontrolltillfälle. Detta förutsätter också ett omfattande informationsutbyte mellan olika skattemyndigheter. De skattskyldiga torde också i allmänhet vara väl införstådda med att ett utbyte av information sker inom skatteförvaltningen. Den omständigheten att verksamheten på skatteområdet är uppdelad på flera myndigheter och organisatoriska enheter bör alltså inte lägga hinder i vägen för ett uppgiftsutbyte som behövs för att verksamheten skall kunna bedrivas på ett rationellt och effektivt sätt.

Av det anförda framgår att uppgifter som en skattemyndighet har och som en annan skattemyndighet behöver i sin beskattningsverksamhet i princip utan hinder av sekretessen kan lämnas till denna senare myndighet.

Den omständigheten att skatteförvaltningen nu föreslås organiserad med endast en myndighet innebär att den sekretess som tidigare gällt mellan de olika skattemyndigheterna enligt 1 kap. 3 § första stycket sekretesslagen upphör och att sekretessen enligt andra stycket samma lagrum endast kommer att gälla mellan de verksamhetsgrenar som är att betrakta som självständiga i förhållande till varandra.

I sekretesslagens förarbeten berörs inte närmare hur en befattningshavare skall tillämpa sekretessreglerna i förhållande till sina arbetskamrater. Justitieombudsmannen har dock uttalat att det torde stå klart att en befattningshavare inte har någon obegränsad frihet att lämna uppgifter som omfattas av sekretess till sina arbetskamrater. Å andra sidan är det tydligt att sekretesslagen inte heller kan utgöra hinder mot att en handläggare rådfrågar andra befattningshavare om ett ärende, åtminstone inte om det framstår som objektivt försvarbart. Vidare måste uppgifter fritt kunna lämnas till de som på ett eller

annat sätt deltar i beredandet och avgörandet av ett ärende (se JO 1983/84 s. 262). Med hänsyn dels till att det således gäller vissa begränsningar för utbytet av sekretessbelagda uppgifter även mellan anställda inom samma verksamhetsgren, dels till de möjligheter till uppgiftsutbyte sinsemellan som skattemyndigheterna redan i dag har enligt generalklausulen i 14 kap. 3 § sekretesslagen, innebär dock omorganisationen i praktiken ingen förändring ur sekretessynpunkt. Vidare kommer de självständiga verksamhetsgrenarna även i fortsättningen att kunna utbyta uppgifter med tillämpning av generalklausulen.

Som redovisats ovan råder enligt 9 kap. 1 § sekretesslagen sekretess i myndighets verksamhet, som avser bestämmande av skatt eller som avser taxering eller i övrigt fastställande av underlag för bestämmande av skatt, för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden. Sekretess gäller dock inte, med vissa undantag, för beslut varigenom skatt eller pensionsgrundande inkomst bestäms eller underlag för bestämmande av skatt fastställs. Denna s.k. absoluta sekretess, som innebär att sekretess gäller oavsett om utlämnande av uppgiften kan medföra skada eller men för någon, betyder att en mycket stor del av de uppgifter som finns hos skatteförvaltningen inte får lämnas ut till tredje man.

Den nya myndigheten, det nya RSV, kommer naturligtvis att ha betydligt fler anställda än var och en av de elva myndigheter som genom den föreslagna omorganisationen av skatteförvaltningen slås samman. Det framgår emellertid av vad som anförts ovan att den enskilde i princip kommer att ha samma integritetsskydd inom den nya skatteförvaltningen som inom dagens organisation.

När det gäller åtkomsten till uppgifterna i beskattningsdatabasen för personalen vid det nya RSV är det angeläget att framhålla att personuppgiftslagens (1998:204) allmänna bestämmelser om grundläggande krav på och säkerhet vid behandling m.m. av personuppgifter innebär att olika åtgärder måste vidtas som bl.a. minimerar riskerna för oacceptabla integritetsintrång. Detta innebär t.ex. att åtkomsten till uppgifterna i

beskattningsdatabasen måste begränsas till olika behörighetsnivåer, vilket i sin tur innebär att det i praktiken på samma sätt som i dag är ett begränsat antal personer som har tillgång till samtliga uppgifter.

Bildandet av det nya RSV föranleder, som framgår av det anförda, inte något behov av andra ändringar i sekretesslagen än att orden "skatteförvaltningen" och "skattemyndighet" i olika böjningsformer måste ersättas av "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets".

8 Konsekvenser på lagstiftningsområdet m.m.

8.1 Allmänt

Orden "skattemyndighet" och "skatteförvaltningen" i olika böjningsformer måste utmönstras och ersättas av ordet "Riksskatteverket" i motsvarande form på en stor mängd ställen i ett stort antal författningar. Även en hel del andra författningsändringar som utgör konsekvenser av skatteförvaltningens strukturförändring måste genomföras, bl.a. rörande forumregler vid överklagande av RSV:s beslut.

8.2 Instruktioner

Förslag: Den nuvarande förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen skall ersättas med en instruktion för Riksskatteverket.

Bestämmelser om skatteförvaltningens organisation, styrelse, personalansvarsnämnd, ärendenas handläggning, anställningar m.m. finns i förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen. Motsvarande bestämmelser avseende exekutionsväsendet finns i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet.

Med anledning av sammanslagningen av RSV och skattemyndigheterna till en ny myndighet med namnet Riksskatteverket erfordras en instruktion för verket.

8.3 Företrädare för det allmänna m.m.

Förslag: RSV eller det allmänna ombudet skall företräda det allmänna i skattemål i allmän förvaltningsdomstol.

Enligt förfarandereglererna på bl.a. beskattningsområdet förs det allmännas talan i länsrätt och kammarrätt i dag av skattemyndigheten. Om RSV överklagar förs det allmännas talan av verket som också för det allmännas talan i Regeringsrätten. Genom att den nya myndigheten blir beskattningsmyndighet finns det inte längre något behov av en särskild reglering i nu berört avseende. Att det nya RSV kommer att vara den enskildes motpart om denne överklagar verkets beslut följer av 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291). I bestämmelsen anges att den myndighet som först beslutat i saken skall vara den enskildes motpart. Eftersom den bestämmelsen inte kan antas omfatta det fallet att en kommun för egen del överklagar RSV:s beslut måste emellertid RSV:s partsställning gentemot kommun särregleras.

Genom att det nya RSV inte kommer att kunna överklaga sina egna beslut måste också dagens bestämmelser om att RSV kan överklaga till länsrätt utmönstras. Ett allmänt ombud övertar emellertid RSV:s nuvarande rätt att överklaga taxerings- och beskattningsbeslut. Har det allmänna ombudet överklagat RSV:s beslut företräder ombudet det allmänna i processen även i högre instans oavsett vem som initierat processen där. Är det däremot så att en enskild överklagat RSV:s beslut företräds det allmänna genomgående av verket i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Se vidare avsnitt 7.8.2.

8.4 Forumregler

8.4.1 Allmänna utgångspunkter beträffande forum för överklagande inom beskattningsområdet m.fl. områden

Nuvarande ordning

Av 14 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar framgår att ett beslut skall överklagas till den

länsrätt inom vars domkrets ärendet först prövats, om det inte för ett visst slag av mål föreskrivs annat i lag eller förordning.

I 5 § förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. anges vilka länsrätter som finns och på vilka orter kanslierna skall vara belägna. I 6 § samma förordning föreskrivs att länsrättens domkrets är länet samt att domkretsen för vissa länsrätter – de i Västra Götalands län – utgörs av kommuner på sätt anges i bestämmelsen.

Bestämmelsen i lagen om allmänna förvaltningsdomstolar har tolkats så att det är den beslutande "arbetsenhetens" placering och inte den klagandes hemortskommun – när det gäller en fysisk person – eller huvudkontorets eller sätets lokalisering – när det gäller handelsbolag respektive annan juridisk person – som blir avgörande när det gäller att bestämma vilken länsrätt som skall pröva ett överklagande. Till stöd för denna tolkning har återopats följande uttalande i prop. 1997/98:17 om domstolsfrågor i anledning av den ändrade länsindelningen i västra Sverige (s. 30 f.):

Styrande för vilken länsrätt som skall pröva överklagandet är alltså var det skattekontor eller – i förekommande fall – det länsstattekontor som har fattat beslutet ligger.

I de följande två styckena lämnas exempel som belyser de praktiska konsekvenserna av denna tolkning.

Ett beslut avseende en skattskyldig med Göteborg som hemortskommun, vilket fattas av skattekontoret i Lidköping, skall således överklagas hos Länsrätten i Mariestad och inte hos Länsrätten i Göteborg. På motsvarande sätt skall ett beslut som fattas av Skattemyndigheten i Växjö, närmare bestämt av Skattekontoret i Växjö, och som avser en skattskyldig med Karlskrona som hemortskommun, överklagas hos Länsrätten i Kronobergs län och inte hos Länsrätten i Blekinge län.

När det gäller beslut som fattas av ett regionskattekontor som har "sektioner" eller "avdelningar" på flera platser i regionen innebär den intagna ståndpunkten att beslutet skall anses ha fattats av den "arbetsenhet" – dvs. sektion eller avdelning – som framgår av den SKM- och HK-kod (HK = handläggande

kontor) som en skattskyldig har åsatts i skatteregistret. För exempelvis Skattemyndighetens i Linköping (SKM-kod 5) del medför detta att ett beslut avseende en skattskyldig med koden 581 (HK-kod 81 = Linköping) skall överklagas hos Länsrätten i Östergötlands län. Ett beslut avseende en skattskyldig som åsatts koden 582 (HK-kod 82 = Jönköping) skall överklagas hos Länsrätten i Jönköpings län.

Den nu beskrivna ordningen omfattar den absoluta merparten av alla ärenden. Beträffande vissa ärendetyper finns emellertid särskilda forumregler. Som exempel på detta kan nämnas 7 a § förordningen (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. I bestämmelsen föreskrivs att överklagande av RSV:s beslut skall prövas av Länsrätten i Dalarnas län om beslutet avser ärenden enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författning som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 samma lag, kupongskattelagen (1970:624), lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskotomedel m.m. eller lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.

I bl.a. 2 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483) föreskrivs att en skattemyndighet under vissa förutsättningar får uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

När det gäller överflyttning av ärenden inom en skattemyndighet finns inga rättsliga begränsningar. Sådana överflyttningar kan i princip ske formlöst och i vilken omfattning som helst.

Gemensamt för dessa två typer av överflyttning av ärenden är, som skatteförvaltningen tillämpar bestämmelserna, att överflyttningen måste dokumenteras på något sätt och att det måste gå att utläsa av beskattningsdatabasen att överflyttning har skett.

Det kan konstateras att överflyttning av ärenden från en skattemyndighet till en annan hittills har skett i mycket begränsad omfattning. Det huvudsakliga skälet till detta är att skatteförvaltningens tekniska stöd inte är särskilt väl anpassat för

dessa situationer. Överflyttningar inom en skattemyndighet har skett i något större omfattning.

Föreslagen ordning

Som framgår av avsnitt 5.2 är ett av skälen till att gå från en skatteförvaltning med elva myndigheter till en förvaltning med endast en myndighet att öka flexibiliteten och effektiviteten inom skatteförvaltningen. Det blir härigenom avsevärt lättare att flytta arbetsuppgifter och material på ett smidigt och billigt sätt och att jämna ut skillnader i arbetsbelastningen.

Enmyndighetsalternativet kan förutsättas innebära att ärenden kommer att flyttas inom myndigheten i en mycket större utsträckning än vad som sker i dag mellan myndigheterna. Detta innebär i sin tur – med den ovan beskrivna tillämpningen av forumreglerna – bl.a. att måltillströmningen till, i första hand, länsrätterna kan komma att variera från tid till annan i en utsträckning som inte kan anses acceptabel för länsrätterna. Möjligheten för länsrätterna att förutse sin arbetssituation kan med andra ord komma att bli begränsad.

I sammanhanget kan nämnas följande uttalande i Justitiedepartementets uppdrag (Ju2001:B, dnr Ju2001/511/LED) enligt protokoll den 18 januari 2001 till en särskild utredningsman att utreda bl.a. forumregeln i 14 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar:

För att undvika införande av många, inte sällan olika, särskilda forumregler behövs det en allmän forumregel som dels tillgodoser kravet att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter, dels tillgodoser, så långt det är möjligt, ett krav på att förändringar i förvaltningsmyndigheternas organisation inte påverkar spridningen av målen till länsrätterna. Målen skall också, så långt det är möjligt och när det är lämpligt, handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den enskilde eller de enskilda som ärendet berör. Det kan dock beträffande vissa måltyper, på grund av t.ex. dess art eller

karaktär, finnas skäl för att en myndighets beslut även fortsättningsvis skall överklagas till den länsrätt inom vars domkrets ärendet först prövats.

En översyn skall därför ske i syfte att undersöka om en ny allmän forumregel, som t.ex. anknyter till bostadsort eller hemvist, bättre än den befintliga allmänna forumregeln kan tillgodose dessa krav.

Med hänsyn till det anförda måste det alltså, så långt det är möjligt, tillskapas forumregler som dels skapar en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodoser kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. Forumreglerna skall också, så långt det är möjligt och lämpligt, leda till att målen handläggs av den länsrätt som geografiskt är närmast för den enskilde som ärendet berör.

Även med denna utgångspunkt är det emellertid ofrånkomligt att ett antal ärendegrupper inte kan följa det redovisade mönstret vilket innebär att forum för överklagande styrs av var RSV väljer att handlägga ärendena. I dessa fall är det dock företrädesvis fråga om relativt små ärendegrupper varför få enskilda berörs. Dessutom påverkas länsrätternas arbetssituation ytterst marginellt. Några av de aktuella ärendegrupperna är dock relativt stora. Om RSV avser att i framtiden flytta handläggningen av sådana ärendegrupper får det förutsättas att verket beaktar forumproblematiken.

8.4.2 Överklagande

Förslag: Följande forumregler skall införas.

Beslut som rör en fysisk person skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets den fysiska personen hade sin hemortskommun det är då beslutet fattades.

Beslut som rör ett handelsbolag skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i

handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Beslut som rör någon annan juridisk person än handelsbolag eller europeisk ekonomisk intressegruppering skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.

Beslut som rör ett dödsbo skall överklagas hos den länsrätt som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne.

Nya forumregler skall vidare införas bl.a. beträffande överklagande enligt namnlagen (1982:670) och folkbokföringslagen (1991:481) samt överklagande av beslut som rör den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200).

En förutsättning för att en förutsebarhet i måltillströmningen till länsrätterna skall kunna åstadkommas är att reglerna om forum vid överklagande i flertalet fall inte – som i dag – har som utgångspunkt att forumet styrs av vilket skattekontor som fattat det överklagade beslutet utan av andra och mera "permanenta" kriterier.

Med hänsyn till den mångfald av ärendetyper som finns inom skatteförvaltningens verksamhet är det inte möjligt att skapa en sådan allmän forumregel som det talas om i Justitiedepartementets uppdrag, se avsnitt 8.4.1, som tillgodoser de nämnda önskemålen. I stället bör forumreglerna tas in i berörda specialförfattningar.

I enlighet härmed införs regler rörande forum vid överklagande i det stora flertalet mål på skatteområdet – nämligen överklaganden enligt taxeringslagen (1990:320) och

skattebetalningslagen (1997:483) – som har de nuvarande bestämmelserna i 2 kap. 1, 2 och 4 §§ skattebetalningslagen om behörig skattemyndighet som förebild. Samma forumregler bör också gälla bl.a. vid överklagande enligt lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m., lagen (1998:514) om särskild kontroll av torg- och marknadshandel m.m. samt lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

I korthet innebär ändringarna följande.

- Beslut som rör en fysisk person skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets den fysiska personen hade sin hemortskommun det år då beslutet fattades.
- Beslut som rör ett handelsbolag skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets bolaget enligt uppgift i handelsregistret hade sitt huvudkontor den 1 november året före det år då beslutet fattades.
- Beslut som rör en europeisk ekonomisk intressegruppering skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets intressegrupperingen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.
- Beslut som rör någon annan juridisk person än handelsbolag eller europeisk ekonomisk intressegruppering skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets styrelsen eller förvaltningen hade sitt säte den 1 november året före det år då beslutet fattades.
- Beslut som rör ett dödsbo skall överklagas hos den länsrätt som senast var behörig att pröva ett överklagande som rörde den avlidne.

Ändringarna innebär vidare att beslut som rör den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 mervärdesskattelagen (1994:200) skall överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Ärenden enligt den nämnda bestämmelsen handläggs nämligen i dag av RSV:s särskilda skattekontor i Ludvika. Enligt uppgift från verket kommer någon förändring av detta förhållande för närvarande inte att ske.

När det gäller forumregler vid överklagande av fastighetstaxeringsbeslut enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152) är den naturligaste lösningen att låta taxeringsenhetens belägenhet styra valet av länsrätt.

I mål enligt folkbokföringslagen (1991:481) skall forumet utgöras av den länsrätt inom vars domkrets den person, vars folkbokföring beslutet avser, vid tidpunkten för beslutet var eller genom det överklagade beslutet blivit folkbokförd. I mål enligt namnlagen (1982:670) skall forumet utgöras av den länsrätt inom vars domkrets klaganden vid tidpunkten för beslutet var folkbokförd, eller om klaganden då inte var folkbokförd, hos den länsrätt inom vars domkrets klaganden senast var folkbokförd.

I de flesta övriga fall är den närmast till hands liggande lösningen att låta den i dag tillämpade ordningen gälla även fortsättningsvis.

Som redovisats i avsnitt 8.4.1 har bestämmelsen i 14 § andra stycket lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar tolkats så att det är den beslutande "arbetsenhetens" placering och inte den klagandes hemortskommun – när det gäller en fysisk person – eller huvudkontorets eller sätets lokalisering – när det gäller handelsbolag respektive annan juridisk person – som blir avgörande när det gäller att bestämma vilken länsrätt som skall pröva ett överklagande. Detta innebär att den nya myndighetens beslut enligt många lagar skall överklagas hos den länsrätt inom vars domkrets det skattekontor – eller motsvarande – där beslutet fattats är beläget. Som exempel på sådana lagar kan följande nämnas:

- lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt
- lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.
- fordonsskattelagen (1988:327)
- lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
- mervärdesskattelagen (1994:200)

- lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting
- lagen (1999:90) om behandling av personuppgifter vid skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar
- inkomstskattelagen (1999:1229)
- lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet
- lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet.

8.4.3 Undantagande av handlingar

Förslag: Samma domstol skall pröva överklagande av taxeringsbeslut och begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över kopia av handling.

Enligt 7 a § förordningen om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. skall beslut som avser ärenden enligt bl.a. lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter eller författningar som anges i 1 kap. 1 § första stycket nämnda lag överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län. Vidare gäller enligt 9 kap. 3 § samma lag att fråga om utdömande av vite skall prövas av nämnda länsrätt. Den lämpligaste och naturligaste ordningen är därför att också en begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling prövas av denna länsrätt. Med denna ordning kommer alla de nämnda frågorna att prövas av Länsrätten i Dalarnas län.

Vidare måste det inom den direkta beskattningens område skapas regler som innebär att samma domstol kommer att pröva såväl ett överklagande av ett taxeringsbeslut som en begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling. Detta uppnås enklast genom att det i 3 kap. 14 § första stycket taxeringslagen införs en bestämmelse som innebär att den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt den föreslagna bestämmelsen i

6 kap. 1 § andra stycket taxeringslagen också är behörig att pröva en begäran om undantagande.

Genom hänvisningen i 14 kap. 5 § skattebetalningslagen till bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen kommer den föreslagna bestämmelsen i taxeringslagen vidare att innebära att den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt skattebetalningslagen också är behörig att pröva en begäran om undantagande enligt samma lag.

Med denna lösning kommer i princip en avgifts- eller skattskyldigs alla frågor inom taxeringslagens respektive skattebetalningslagens område att prövas av samma domstol.

8.4.4 Utdömning av vite

Förslag: Samma länsrätt skall pröva fråga om utdömning av vite och den materiella fråga som vitesfrågan är sammankopplad med.

RSV kom den 16 januari 2001 in till Finansdepartementet med en skrivelse med hemställan om ändringar i fastighetstaxeringslagen (1979:1152), taxeringslagen (1990:324), lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter och skattebetalningslagen (1997:483) beträffande behörig domstol i mål om utdömning av vite (dnr Fi2001/188). Hemställan har remissbehandlats. Remissinstanserna har inget att erinra mot eller är positiva till föreslagna forum i vitesmål. Länsrätten i Västerbottens län har i sitt remissyttrande framfört att motsvarande ändring av forumreglerna bör göras i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt och folkbokföringslagen (1991:481).

I 6 § viteslagen (1985:206) föreskrivs att ansökan om utdömning av vite skall göras hos den länsrätt inom vars domkrets myndigheten är belägen.

Som nämnts i avsnitt 8.4.1 finns det i 9 kap. 3 § lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter en specialbestämmelse

som innebär att fråga om utdömande av vite enligt nämnda lag prövas av Länsrätten i Dalarnas län.

Regeringsrätten (RÅ 2000 ref. 57) har tolkat bestämmelsen i 6 § viteslagen så att en skattemyndighet som har skattekontor i flera län skall anses belägen endast i det län där myndighetens sätesort finns.

Konsekvenserna av Regeringsrättens beslut är att en skatt- eller avgiftsskyldig som hör till ett skattekontor som är beläget utanför det län där myndighetens säte finns kommer att ha en länsrätt som sitt forum i princip i varje tänkbar process på beskattnings- eller avgiftsområdet och en annan när det gäller frågan om utdömande av vite, trots att vitesfrågan i det absoluta flertalet fall är nära sammankopplad med beskattnings- eller avgiftsfrågan.

En sådan ordning är rent allmänt sett olämplig. Den skapar dessutom en mängd praktiska problem såväl för enskild part som för skatteförvaltningen och för domstol.

Följande exempel belyser effekterna av dagens ordning. En skattskyldig bor i Jönköping och hans taxeringsärende handläggs av skattekontoret i Jönköping. Vid ett överklagande av taxeringsbeslutet förs processen i Länsrätten i Jönköpings län. En process rörande utdömande av ett vite som skattekontoret använt som påtryckningsmedel vid ett föreläggande skall dock föras hos länsrätten i Östergötlands län, eftersom skattekontoret i Jönköping hör till Skattemyndigheten i Linköping vars säte är beläget i Linköping. Är det fråga om att inställa sig till muntlig förhandling i vitesmålet – i Linköping – blir olägenheterna självklart än större, och det gäller för bägge parter.

För det allmänna kan den nämnda ordningen dessutom medföra problem bl.a. genom att i princip samma material kan komma att behöva användas i flera länsrätter, nämligen dels i den länsrätt som prövar beskattnings- eller avgiftsfrågan, dels i den länsrätt som prövar frågan om utdömande av vitet.

I den nya organisationen med endast en myndighet kan Regeringsrättens tolkning av forumregeln i viteslagen komma att skapa ännu större problem än de som nu beskrivits, eftersom

samtliga mål om utdömande av vite med Regeringsrättens tolkning skulle komma att handläggas av Länsrätten i Stockholms län beroende på att det nya RSV kommer att ha sitt säte i nämnda län.

Det kan tyckas ligga nära till hands att reglera de nu aktuella forumfrågorna i 6 § viteslagen. Det skulle emellertid innebära svåröverblickbara konsekvenser beträffande annan lagstiftning att införa en generell reglering för de nu ifrågavarande situationerna i den bestämmelsen. Med hänsyn härtill och då det i 1 § viteslagen föreskrivs att lagen inte skall tillämpas i den mån annat följer av vad som är särskilt föreskrivet bör regleringen i stället införas i de speciallagar som berörs av frågan. Forumregler bör införas i bl.a. följande lagar:

- lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt
- fastighetstaxeringslagen (1979:1152)
- taxeringslagen (1990:324)
- folkbokföringslagen (1991:481)
- skattebetalningslagen (1997:483)
- lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Genom den lösning som nu föreslås tillgodoses RSV:s önskemål i ovannämnda hemställan och även de synpunkter som Länsrätten i Västerbottens län har framfört i sitt remissyttrande.

8.4.5 Betalningssäkringslagen och tvångsätgärdslagen

Förslag: Samma domstol som prövar ett överklagande rörande den materiella frågan skall pröva mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt framställningar och överklaganden enligt lagen (1994:466) om särskilda tvångsätgärder i beskattningsförfarandet.

Mål enligt 20 § lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt framställningar enligt 28 § och överklagande enligt 29 § lagen (1994:466) om särskilda tvångs-

åtgärder i beskattningsförfarandet har i princip utan undantag en koppling till en materiell beskattnings- eller avgiftsfråga. Den lämpligaste ordningen måste anses vara att samma länsrätt som prövar ett eventuellt överklagande rörande den materiella frågan också prövar de nämnda frågorna enligt betalningssäkringslagen och tvångsätgärdslagen. De ifrågavarande bestämmelserna bör ändras i enlighet med det anförda. Om bestämmelserna inte ändras skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Jämför även avsnitt 8.4.3 beträffande undantagande av handlingar och avsnitt 8.4.4 beträffande utdömande av vite.

8.5 Ärenden som i dag överklagas hos RSV

8.5.1 Allmänt

RSV överprövar i dag efter överklagande vissa av skattemyndigheternas beslut. Det rör sig om tre olika kategorier av ärenden. En av dessa kategorier brukar benämnas "dispensärenden". Det materiella regelverket rörande dispenser återfinns väsentligen i inkomstskattelagen (1999:1229, IL). Enligt 7 kap. 11 §, 24 kap. 9 §, 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 §, 58 kap.34 § och 59 kap. 8 § IL får således en skattemyndighets dispensbeslut överklagas hos RSV. Sammanlagt är det fråga om ett femtontal olika typer av dispenser varav sju är hänförliga till pensionsområdet (pensionsdispenser). Härutöver finns en dispensregel i 84 § fordonsskattelagen (1988:327).

Skattemyndigheterna, och RSV som överklagandeinstans, kan också fortfarande pröva dispensärenden enligt punkt 20 e tionde stycket av anvisningarna till 23 § i den upphävda kommunal-skattelagen (1928:370) i dess lydelse före den 1 juli 1998 och dispensärenden enligt 27 § 4 mom. i den upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt.

Till den andra kategorin ärenden som i dag överprövas av RSV hänförs beslut enligt 38 § folkbokföringslagen (1991:481) och beslut enligt 6 § lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl. I dessa fall är det inte fråga om någon dispensprövning utan snarare om en traditionell förvaltningsrättslig prövning.

Under 2001 kom det till RSV in 132 överklaganden hänförliga till de nu nämnda två kategorierna av ärenden. Av dessa avsåg 81 återköp av pensionsförsäkring (58 kap. 18 § andra stycket IL) och 22 förtida utbetalning av behållning på pensionssparkonto (58 kap. 32 § andra stycket IL).

Den tredje kategorin av ärenden vari skattemyndighetens beslut kan överklagas till RSV ligger utanför skatteförvaltningens beskattningsverksamhet och den omfattar skattemyndigheternas administrativa beslut. Sådana beslut kan enligt 4 kap. 4 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen överklagas till RSV.

Den nu föreslagna reformen innebär att det inom skatteförvaltningen endast kommer att finnas en myndighet, RSV. De nuvarande reglerna om överklagande måste därför ändras.

8.5.2 Dispensärenden

Förslag: RSV:s beslut i dispensärenden skall kunna överklagas hos länsrätt.
--

Enligt dagens ordning prövar skattemyndigheterna som första instans dispensärenden. Det finns väl inarbetade rutiner för sådana prövningar och de frågeställningar som aktualiseras i dispensärendena knyter mycket väl an till de normala arbetsuppgifter som åvilar skattemyndigheterna. Med dessa utgångspunkter bör även fortsättningsvis nu berörd dispensprövning i första instans ske inom skatteförvaltningen och i ett enmyndighetsperspektiv således av RSV.

Det kan kanske sättas i fråga om skatteförvaltningens beslut i dispensfrågor över huvud taget skall få överklagas. Det ligger ju i

sakens natur att rätten att överklaga sådana beslut inte fullt ut kan följa den ordning som gäller för överklagande av t.ex. taxeringsbeslut. Detta kommer också till uttryck i dagens regler genom att skattemyndighets beslut i sådant ärende endast kan överklagas till RSV, vars beslut inte får överklagas. Ur principiell synvinkel kan det dock knappast vara godtagbart att RSV prövar sådana frågor som första och sista instans. Rent allmänt vilar ju rättsordningen på principen att beslut som inte enbart har obetydliga rättsverkningar skall kunna överklagas. I annat fall kan den enskilde utlämnas till beslutsmyndighetens godtycke. I de nu aktuella dispensärendena rör det sig om frågor som kan ha mycket stor betydelse för den enskilde. Med hänsyn härtill bör RSV:s beslut i dispensärenden kunna överklagas.

Ett tänkbart alternativ skulle kunna vara att RSV:s beslut i nämnda ärenden fick överklagas till en särskilt inrättad dispensnämnd, som administrativt skulle kunna knytas ihop med Skatterättsnämnden och Forskarskattenämnden. Det säger sig dock självt att detta inte är realistiskt redan med hänsyn till de små volymer det är fråga om. Dessutom kan ifrågasättas om inte dispensnämndens beslut i sådant fall borde kunna överklagas till domstol. Sett i ett Europakonventionsperspektiv är ju tendensen att enskilda bör tillförsäkras rätt att få sin sak prövad i domstol. Och om så skulle bli fallet blir ju en reform med inrättande av en dispensnämnd ganska meningslös, jämfört med att RSV:s beslut i sådana ärenden överklagas direkt till länsrätt. Att på något sätt inordna överprövningen av RSV:s dispensbeslut i t.ex. Forskarskattenämndens arbete är knappast heller någon framkomlig väg. Ett av flera goda skäl mot en sådan ordning är t.ex. att Forskarskattenämnden inte är anpassad för de prövningar som aktualiseras i dispensärenden. Med dessa utgångspunkter kan det knappast finnas något annat realistiskt alternativ än att RSV:s beslut i dispensärenden får överklagas till länsrätt.

I det här sammanhanget kan noteras att RSV i en hemställan den 13 september 1999 till regeringen (dnr Fi99/2994) föreslagit att bestämmelserna om dispensprövning avseende återköp av

pensionsförsäkring och förtida utbetalning av behållning på pensionssparkonto flyttas över från skattförvaltningen till försäkringsbolagen respektive pensionssparinstituten. Förslaget bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Om förslaget genomförs kommer, med utgångspunkt i antalet överklaganden till RSV under 2001, antalet kvarvarande överklaganden att vara obetydligt. I genomsnitt rör det sig om något mål per år och länsrätt.

Som delvis berörts ovan är dispensärenden av sådan karaktär att det inte bör komma ifråga att de skall kunna prövas av alla instanserna inom förvaltningsdomstolsområdet. I parallellitet med den ordning som i dag gäller, nämligen att skattemyndighetens beslut kan överklagas till en ytterligare instans, synes den lämpligaste ordningen vara att länsrättens beslut i aktuella mål inte får överklagas.

Eftersom kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt upphört att gälla tas lämpligen regler om överklagande av de ovan berörda (se avsnitt 8.5.1.) dispensbesluten enligt dessa lagar in i den föreslagna lagen med anledning av sammanslagning av skattemyndigheterna och Riksskatteverket till en myndighet.

8.5.3 Folkbokföringslagen m.m.

Förslag: RSV:s beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffra i personnummer samt beslut om samordningsnummer skall inte kunna överklagas.

RSV:s beslut att inte tilldela ett organisationsnummer skall kunna överklagas hos länsrätt. Prövningstillstånd skall krävas för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av länsrättens beslut.

En skattemyndighets beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffra i personnummer samt beslut om samordningsnummer enligt 38 § folkbokföringslagen (1991:481) överklagas i dagsläget hos RSV, vars beslut inte får överklagas. Verket prövar

ärligen endast något enstaka ärende av detta slag. Något sakligt motiverat behov av att kunna överklaga sådana beslut föreligger dock inte. RSV har heller aldrig bifallit något sådant överklagande. Skulle det mot förmodan uppkomma ett fel i nu aktuellt hänseende kan felet rättas med stöd av reglerna om självrättelse i förvaltningslagen (1986:223). På grund härav bör rätten att överklaga sådana beslut avskaffas. I enlighet med det sagda påverkas inte den enskildes rättssäkerhet härigenom. Beslut om registrering av den födelsetid som ingår i personnumret får, liksom tidigare, enligt 38 § folkbokföringslagen överklagas hos länsrätt.

Organisationsnummer tilldelas av olika myndigheter. Skattemyndigheterna har i dagsläget enligt 6 § lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl. att tilldela sådana nummer vad gäller bl.a. ideella föreningar och stiftelser. Normalt initieras ett sådant ärende genom en ansökan. Skattemyndigheternas beslut i sådana ärenden kan överklagas till RSV, vars beslut inte är överklagbara. RSV prövar ärligen en handfull sådana ärenden. Det rör sig nästan uteslutande om sådana fall då skattemyndighet vägrat att tilldela organisationsnummer för stiftelse eller ideell förening på den grunden att någon stiftelse eller ideell förening inte anses föreligga.

Ett beslut att inte tilldela en sökande organisationsnummer kan få stora rättsverkningar. Det måste därför kunna överklagas. De ibland mycket komplicerade juridiska frågeställningar som uppkommer i dessa ärenden lämpar sig väl för prövning i allmän förvaltningsdomstol. RSV:s beslut i sådana ärenden bör därför kunna överklagas till länsrätt. Riktigheten i en sådan ordning understryks också av det faktum att ett beslut av länsstyrelsen att underkänna en stiftelsebildning, och i konsekvens därmed neka registrering, enligt 10 kap. 13 § stiftelselagen (1994:1220) överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Eftersom RSV:s beslut i dagsläget inte kan överklagas skulle det kanske ligga nära till hands att föreslå att länsrättens beslut i mål om organisationsnummer inte skulle få överklagas. Som nämnts är det emellertid ibland fråga om mycket komplicerade

bedömningar i sådana mål. För rättsbildningens skull synes det därför mest fördriktigt att länsrättens beslut skall kunna överklagas. I linje med vad som normalt gäller inom förvaltningsprocessen och t.ex. enligt stiftelselagen bör emellertid fullföljden inte vara fri. Slutsatsen blir således att RSV:s beslut i organisationsnummerärenden skall få överklagas till länsrätten och att prövningstillstånd krävs för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av länsrättens beslut.

8.5.4 Administrativa beslut

<p>Förslag: RSV:s beslut i administrativa ärenden skall överklagas hos regeringen.</p>

Av 4 kap. 4 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen följer att skattemyndighets beslut i administrativa ärenden överklagas hos RSV, vars beslut får överklagas hos regeringen. Till denna kategori hör skattemyndigheternas beslut i tjänstetillsättningsärenden men också t.ex. besked om tillåtligheten av bisyssla och beslut enligt 7 kap. 7 § taxeringslagen (1990:324) om avslag på begäran om entledigande som ledamot i skattenämnd. Under 1999 och 2000 överprövade RSV efter överklagande 4 respektive 21 beslut av skattemyndighet rörande tjänstetillsättning. Antalet överklaganden av besked om tillåtligheten av bisysslor och beslut om entledigande från uppdrag som ledamot i skattenämnd uppgår årligen till ett par stycken.

Efter bildandet av det nya RSV kommer denna myndighet att handlägga administrativa ärenden som första instans. Eftersom någon annan överordnad myndighet inte kommer att finnas inom skatteförvaltningen kan dessa beslut inte överklagas inom det området. Besluten bör likväl kunna överklagas. Vid Tullverkets motsvarande omorganisation valdes den lösningen att sådana beslut skulle få överklagas hos regeringen. Detta framgår av 3 § förordningen (1991:1524) med instruktion för Tullverket. Skäl saknas att för närvarande göra en annan

bedömning vad avser möjligheterna att överklaga det nya RSV:s motsvarande beslut. I detta sammanhang bör dock nämnas att regeringen har tillsatt en utredning för att se över verksförordningen (1995:1322). I direktiven till utredningen (Dir. 2001:117) ges utredningen i uppdrag att bl.a. överväga om överklaganden av beslut i anställningsärenden kan överklagas till någon annan instans än regeringen.

8.5.5 Övergångsbestämmelser

Förslag: Beslut meddelade av skattemyndighet före utgången av 2002 i de ärendegrupper som nämns i avsnitten 8.5.2–8.5.4 skall överklagas hos RSV.

En växling av forum för överklagande av skatteförvaltningens beslut i ovan berörda ärendegrupper kräver övergångsbestämmelser. Det skulle då kunna tyckas mest fördriktigt att utforma de reglerna på det sättet att vid det kommande årsskiftet hos RSV inneliggande oavgjorda ärenden överlämnas till länsrätterna och att överklaganden av skattemyndighets beslut i sådana ärenden, som inkommer till det nya RSV efter nämnda årsskifte, också överlämnas till länsrätterna. En sådan ordning är emellertid inte helt invändningsfri. Förhållandena kan ju vara sådana att det vid det kommande årsskiftet kommer att finnas ett relativt stort antal oavgjorda ärenden hos RSV. Vissa av de ärendena kan dessutom vara av sådan natur att de behöver avgöras skyndsamt. Med hänsyn till att det är fråga om en ny målgrupp för länsrätterna och till att länsrätterna som grupp, med nu angiven utgångspunkt, skulle få relativt många mål på en gång finns det alltså en risk för att det kommer att ta väl lång tid innan de ärendena kan komma att avgöras. RSV, som har stor rutin på att handlägga de nu aktuella ärendegrupperna och en organisation som är anpassad till det, kan däremot förväntas relativt snabbt klara av inneliggande ärenden och eventuellt under 2003 nytillkommande ärende med anledning av överklaganden av beslut som meddelats av skattemyndighet sent under 2002.

Övergångsbestämmelser av nu skisserad typ skulle dessutom medföra vissa administrativa bestyr hos såväl RSV som länsrätterna.

Övergångsbestämmelserna skulle också kunna ges den utformningen att beslut i aktuella ärendegrupper meddelade av skattemyndighet före ingången av 2003 även fortsättningsvis skall kunna överklagas till RSV. Mot en sådan ordning skulle den invändningen kunna riktas att, när det är dags att avgöra ärendet, den myndighet som fattat det överklagade beslutet, skattemyndigheten, är en integrerad del av den myndighet som skall pröva överklagandet. Detta är emellertid godtagbart så länge bestämmelserna om tväinstansjäv i 11 § första stycket 3 förvaltningslagen (1986:223), innebärande att den eller de som deltagit i handläggning och beslutsfattande hos skattemyndigheten inte får delta när det beslutet överprövas hos det nya RSV, iakttas. En sådan ordning beträffande denna principiella fråga överensstämmer med den ordning som tillämpades när RSV blev beskattningsmyndighet enligt lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter (jfr prop. 1999/2000:105 s. 76 f.).

Övervägande skäl får anses tala för det sist nämnda alternativet. Överklaganden av beslut av skattemyndighet i nu aktuellt hänseende bör således prövas av RSV.

8.6 Direktåtkomst till uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet

Förslag: Det nya RSV skall ha åtkomst till samtliga uppgifter i kronofogdemyndigheternas databaser endast i de fall då verket agerar i egenskap av chefsmyndighet inom exekutionsväsendet. När verket agerar inom ramen för sin beskattningsverksamhet skall verket ha tillgång endast till uppgifterna i utsöknings- och indrivningsdatabasen med undantag för de elektroniska handlingar och de uppgifter om misstanke om brott, om lagöverträdelse som innefattar brott eller om domar i brottmål som får registreras i denna databas.

Regeringen anför i prop. 2000/01:33 om behandling av personuppgifter inom skatt, tull och exekution (s. 173 f.) att eftersom RSV skall få ha åtkomst till samtliga uppgifter i beskattningsdatabasen och då det inte finns skäl att göra någon annan bedömning när det gäller åtkomsten till kronofogdemyndigheternas databaser bör verket ha rätt till fullständig tillgång till uppgifter i dessa senare databaser.

När det gäller åtkomsten till uppgifterna i beskattningsdatabasen anför regeringen i samma proposition bl.a. följande (s. 130 f.). Det har från integritetsskyddssynpunkt ansetts vara av stor betydelse att reglera tillgången till uppgifterna genom direktåtkomst. Utgångspunkten för dagens reglering av direktåtkomst till det centrala skatteregistret är att uppgifterna får finnas tillgängliga via terminal endast i den mån behovet av att snabbt och enkelt få tillgång till uppgifterna väger tyngre än den risk från integritetssynpunkt som direktåtkomst anses medföra. RSV har i dag åtkomst till samtliga uppgifter och skattemyndigheternas åtkomst har successivt ökat. RSV bör ha fullständig tillgång till de uppgifter som finns i beskattningsdatabasen. Något skäl att begränsa denna åtkomst finns inte. I detta sammanhang bör framhållas att en obegränsad direktåtkomst till en databas inom en myndighetsorganisation inte innebär att samtliga anställda har tillgång till uppgifterna. Tvärtom medför personuppgiftslagens allmänna bestämmelser om grundläggande krav på och säkerhet vid behandling m.m. att olika åtgärder måste vidtas som förhindrar missbruk. Det kan t.ex. innebära att åtkomst till olika uppgifter inom en myndighet är starkt begränsad till olika behörighetsnivåer, vilket i sin tur innebär att det i praktiken är ett högst begränsat antal personer som har tillgång till samtliga uppgifter. Att dessa personer organisatoriskt befinner sig på olika myndigheter kan inte anses så allvarligt från integritetssynpunkt att det bör hindra utvecklingen av effektiva datasystem. Detta ställer dock krav på att den i fråga om säkerhetsåtgärder personuppgiftsansvariga myndigheten gör klara och tydliga gränsdragningar rörande vilka personer som skall ha tillgång till vilka uppgifter. Under sådana

förutsättningar blir riskerna för oacceptabla integritetsintrång små och de bör inte förhindra möjligheterna att bedriva en effektiv myndighetsverksamhet med utnyttjande av de fördelar som ny teknik ger för myndigheterna såväl som för enskilda.

Regeringen anför också i den nämnda propositionen (s. 173 f.) att skattemyndigheterna bör ha tillgång till samtliga uppgifter i utsöknings- och indrivningsdatabasen med undantag för de elektroniska handlingar och de uppgifter om misstanke om brott, om lagöverträdelse som innefattar brott eller om domar i brottmål som får registreras i den databasen.

RSV:s åtkomst till uppgifter i kronofogdemyndigheternas databaser bör, efter skatteförvaltningens omorganisation, ha samma räckvidd som verkets och skattemyndigheternas åtkomst har i dag. Det innebär att det nya RSV får ha åtkomst till samtliga uppgifter i kronofogdemyndigheternas databaser endast i de fall då verket agerar i egenskap av chefsmyndighet inom exekutionsväsendet. När verket agerar inom ramen för sin beskattningsverksamhet bör åtkomsten omfatta samma uppgifter som i dag gäller för skattemyndigheterna. Verkets åtkomst bör alltså i detta fall inskränkas till samtliga uppgifter i utsöknings- och indrivningsdatabasen med undantag för de elektroniska handlingar och de uppgifter rörande brott som får registreras i denna databas.

9 Konsekvensanalyser

9.1 Förslagets konsekvenser för små företags villkor

Ett av huvudsyftena med reformen är att skapa bättre förutsättningar för att genom materiell styrning åstadkomma ett mera likformigt beslutsfattande och en enhetlig rättstillämpning. Detta kommer naturligtvis alla skattskyldiga till godo. Det kan emellertid, såvitt avser småföretagares villkor, vara värt att särskilt nämna tilldelningen av F-skattsedel, som i den nya organisationen kan förväntas bli mera enhetlig.

Som framgår av avsnitt 8.4.1 innebär enmyndighetsalternativet vidare att ärenden kommer att flyttas inom RSV i en mycket större utsträckning än vad som sker i dag mellan skattemyndigheterna. För att inte måltillströmningen till, i första hand, länsrätterna skall komma att variera från tid till annan i en utsträckning som inte rimligen kan anses acceptabel tillskapas forumregler som skall borga för en jämn och förutsebar tillströmning av mål, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga sina ärenden. Forumreglerna leder också normalt till att målen handläggs av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Den nuvarande ordningen innebär att frågan om rätt forum avgörs av var det beslutande kontoret eller motsvarande är beläget. Detta medför att en skattskyldig ibland kan få mycket lång väg till "sin" länsrätt. Den föreslagna ordningen medför därför klara förbättringar i detta avseende.

Genom att handläggningen av vissa typer av ärenden kan komma att koncentreras till ett eller flera kontor kan det inträffa att handläggningen inte sker på det kontor som ligger närmast till för den skattskyldige. I ett skriftligt förfarande har detta ingen betydelse. Frågan om hur personliga inställelser i skattenämnd skall hanteras i sådana fall skulle emellertid kunna bli ett problem. Detsamma gäller när en skattskyldig vill ha en personlig kontakt med den skattehandläggare som handlägger

hans ärende. Som framgår av avsnitt 7.3 måste dock RSV genom interna riktlinjer säkerställa att olägenheter i form av långa resor och höga kostnader inte uppkommer för de skattskyldiga.

Konsekvenserna av det anförda kan bli att en persons eller ett företags olika typer av ärenden kan komma att handläggas på två eller flera olika kontor i landet. För att undvika de olägenheter som detta kan komma att medföra för den berörde måste ambitionen vara att skapa en ordning som så långt som möjligt innebär att ingen skall behöva ha flera "ingångar" till RSV, även om att de olika ärendena hanteras på olika kontor.

9.2 Offentlig-finansiella effekter

De arbetsuppgifter som behöver utföras i samband med att det nya RSV bildas ligger inom ramen för det löpande arbetet för de olika verksamhetsområdena. De tillkommande kostnader för skatteförvaltningen som uppkommer i ett inledningsskede kan därför täckas inom ramen för den ordinarie medelstilldelningen.

Ett av skälen för att genomföra en omorganisation av skatteförvaltningen är, som framgår av avsnitt 5.2, att öka dess flexibilitet och effektivitet genom att det blir enklare att flytta arbetsuppgifter i stället för personal. Ett annat skäl är att möjligheterna till specialisering och koncentration av arbetsuppgifter ökar i en enmyndighetsorganisation. Ett tredje skäl är att enmyndighetsorganisationen erbjuder större möjligheter att på ett enkelt sätt ta hänsyn till förändringar rörande befolkningen och näringslivet. Detta sammantaget leder naturligtvis till kostnadsbesparingar. Storleken av dessa är dock i dagsläget inte möjlig att beräkna. Det är dock rimligt att anta att besparingarna antingen leder till att förvaltningens resursbehov för att bibehålla dagens nivå på verksamheten minskar eller till att effektiviteten i den operativa verksamheten kan ökas med bibehållna resurser.

Det får förutsättas att personalen hos det allmänna ombudet rekryteras ur den personalkår som finns, t.ex. bland dem som i

dag sköter processföringen. Inrättandet av en funktion som allmänt ombud hos RSV är därför kostnadsneutral.

De enda förslag i denna promemoria som kommer att påverka ärendetillströmningen till länsrätterna är de som behandlas i avsnitt 8.5. Som framgår av vad som där sägs kan ökningen i ärendetillströmningen antas bli närmast försumbar. Utvecklingen bör emellertid noga följas och domstolarna bör tillföras de ytterligare resurser som föranleds av en ökad ärendetillströmning. Hur stora belopp det kan bli fråga om kan beräknas först när det står klart hur många nya mål som tillförts länsrätterna.

Det är svårt att se att skatteförvaltningens omorganisation i några andra avseenden än de nu nämnda över huvud taget får några kostnadskonsekvenser.

10 Författningskommentar

10.1 Allmänt

I följande avsnitt kommenteras några av de i denna promemoria framlagda författningsförslagen under särskilda rubriker. Övriga författningsförslag och sådana ändringar som inte kommenteras under de särskilda rubrikerna är uteslutande sådana ändringar som utgör konsekvenser av att skatteförvaltningens verksamhet tas över av det nya RSV. Ändringarna består väsentligen antingen i

- att orden "skattemyndighet" eller "skatteförvaltningen" i olika böjningsformer byts ut mot "Riksskatteverket" eller i förekommande fall "Riksskatteverkets",

- att ordet "skattemyndighet" i olika böjningsformer i uttryck som "Riksskatteverket och skattemyndighet" utmönstras,

- att bestämmelser som anger att ansökan, anmälan eller liknande skall ges in till en viss skattemyndighet ersätts av bestämmelser som anger att nämnda handling skall ges in till RSV,

- att bestämmelser som anger vilken skattemyndighet som skall fatta beslut eller vidta annan åtgärd utmönstras,

- att bestämmelser som anger att en skattemyndighet kan uppdra åt en annan skattemyndighet att fatta beslut i vissa ärenden utmönstras,

- att bestämmelser som anger hur en begäran om omprövning eller ett överklagande som getts in till en annan skattemyndighet än den som har fattat beslutet skall hanteras utmönstras,

- att bestämmelser som anger att RSV får överklaga skattemyndighets beslut utmönstras eller

- att bestämmelser som anger att RSV för det allmännas talan i domstol eller får ta över den uppgiften utmönstras.

I promemorian har inte beaktats samtliga förslag till lagändringar som under våren förelagts riksdagen. Det gäller bland

andra de lagförslag som finns i prop. 2001/02:127 om punktskatternas infogning i skattekontosystemet, m.m.

10.2 Förslaget till lag om ändring i äktenskapsbalken

3 kap. 1 §

Av prop. 1990/91:153 s. 124 framgår att bestämmelsen i *andra stycket* i dess nuvarande lydelse avses innebära att begäran om hindersprövning skall kunna göras hos valfri försäkringskassa. Ordet "valfri" behålls därför.

15 kap. 2 §

Genom föreskriften i *första stycket* knyts prövningen av ett överklagande till en länsrätt som den som överklagar har anknytning till. Anknytningen kan vara folkbokföring i en ort inom domkretsen eller vistelse inom domkretsen. Det är tillräckligt att en av de två personer som har sökt hindersprövning har denna anknytning. Skulle undantagsvis ingen sådan anknytning finnas får överklagandet handläggas av Länsrätten i Stockholms län.

Övriga ändringar betingas av förslaget till ny organisation av skatteförvaltningen.

10.3 Förslaget till lag om ändring i föräldrabalken

6 kap. 16 §

Bestämmelsen i *första styckets* första mening är i dess nuvarande lydelse i princip en forumregel. Bestämmelsen har emellertid också getts den tolkningen att en förutsättning för tillämpning av den är att barnet är folkbokfört. Någon ändring av nämnda förhållande är inte avsedd.

Av prop. 1990/91:153 s. 124 framgår att bestämmelsen i *andra stycket* i dess nuvarande lydelse avses innebära att anmälan om gemensam vårdnad för föräldrar som inte är gifta med varandra

skall kunna göras hos valfri försäkringskassa. Ordet "valfri" behålls därför.

Ändringen i *tredje stycket* medför att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

26 §

Ändringen i *andra stycket* är en nödvändig följd av att skattemyndigheterna inte längre kommer att existera som myndigheter. Eftersom RSV således skall utföra värderingen och fastställa skatten saknas helt anledning att ålägga den skattskyldige att förete RSV:s värderingsbeslut.

Även ändringen i *tredje stycket* är en nödvändig följd av att skattemyndigheterna inte längre kommer att existera som myndigheter. Det ligger dock i sakens natur att den hjälpregel för värdering som nu utmönstras tillämpas av RSV vid värderingen av värdehandlingar som inte är börsnoterade eller annars omsätts på kapitalmarknaden.

60 a §

Ändringen i *första stycket* föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV.

Bestämmelsen i det nuvarande *andra stycket* har delvis utformats med 6 kap. 12 § taxeringslagen (1990:324) som förebild. Bestämmelsen skulle komma att sakna relevans i den nya organisationen dels av det skälet att det endast finns en myndighet inom skatteförvaltningen, dels av det skälet att avsikten inte är att RSV skall kunna ta över det allmänna ombudets talan. Den har därför utmönstrats.

Av de föreslagna bestämmelserna i 6 kap. 9 a och 17 §§ taxeringslagen framgår att det allmänna ombudet får föra talan till den skattskyldiges förmån hos länsrätten och att detsamma

gäller hos kammarrätt och Regeringsrätten. Motsvarande bestämmelser bör finnas i lagen om arvsskatt och gåvoskatt. Överklagande av Riksskatteverkets beslut hos länsrätten regleras i första stycket. Där anges också att det allmänna ombudet får föra talan till den enskildes förmån. När det gäller överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut har en motsvarande bestämmelse tagits in i *andra stycket*.

67 §

I ett nytt *fjärde stycke* införs en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen. Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

4 a §

Av den föreslagna lydelsen av 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) framgår att RSV är beslutande myndighet. Ordet "skattemyndighetens" i *första och andra styckena* kan därför utmönstras utan att ersättas av "Riksskatteverkets".

10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen 2002:000 om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

4 §

Av den föreslagna lydelsen av 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) framgår att RSV är beslutande myndighet. Ordet "skattemyndighetens" i *andra stycket* kan därför utmönstras utan att ersättas av "Riksskatteverkets".

10.7 Förslaget till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

21 §

Ändringen föranleds väsentligen av att det i den nya organisationen är beskattningsmyndigheten, RSV, som själv beslutar om värdet av de utdelade tillgångarna vid utdelningstillfället. Därutöver har en ändring gjorts som innebär ett förtydligande av vilken bevisgrad som skall tillämpas.

22 §

Ändringen föranleds av att överlämnande för indrivning i den nya organisationen skall göras av samma myndighet, RSV, som utfärdar föreläggande enligt paragrafens första stycke.

23 §

Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömmande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

29 §

Ändringen i *första stycket* föränleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

Tillägget i styckets sista mening skall ses mot bakgrund av den allmänna utvecklingen mot att reglera det allmännas överklagandetid med utgångspunkt i datum för det överklagade beslutets meddelande. En annan ordning är inte heller praktiskt hanterbar.

30 §

Paragrafen upphävs av det skälet att den inte fyller någon självständig funktion eftersom det som regleras i den också regleras i 30 a §.

30 a §

I paragrafens nuvarande lydelse finns genom hänvisningen till bestämmelserna om företrädare för det allmänna i 6 kap. taxeringslagen (1990:324) bl.a. en hänvisning till 17 § nämnda kapitel. Den paragrafen reglerar det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmän i alla instanser. I den nu föreslagna lydelsen av 6 kap. har emellertid 17 §, till följd av att rubriken närmast före 15 § avses utgå, kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen, utan i den föreslagna bestämmelsen i 6 kap. 9 a § taxeringslagen det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmän. Den tillagda sista meningen skall ses mot denna bakgrund.

10.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.

6 §

Organisationsnummer tilldelas av olika myndigheter, bl.a. Patent- och registreringsverket, Statistiska centralbyrån och Finansinspektionen. Skattemyndigheterna tilldelar sådant nummer när det gäller bl.a. ideella föreningar och stiftelser. Tilldelningen sker oftast efter ansökan. De överklaganden som RSV överprövar, ärligen en handfull ärenden, avser nästan undantagslöst skattemyndighets beslut att inte tilldela organisationsnummer för stiftelse eller ideell förening på den grunden att någon stiftelse respektive ideell förening inte anses föreligga.

Ändringen i *första stycket* föränleds av att RSV:s beslut naturligtvis inte kan överklagas till RSV. Det ligger dock i sakens natur att sådana beslut måste kunna överklagas. De ibland mycket komplicerade juridiska frågeställningar som uppkommer i organisationsnummerärenden lämpar sig därvid väl för prövning i förvaltningsdomstol. I sammanhanget kan noteras att ett beslut av länsstyrelsen att underkänna en stiftelsebildning, och i konsekvens därmed neka registrering, enligt 10 kap. 13 § stiftelselagen (1994:1220) överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Beslut rörande fastställande av organisationsnummer överklagas enligt nuvarande regler till RSV mot vars beslut talan inte får föras. Ett direkt parallell med dagens regler skulle leda till att länsrättens beslut inte får överklagas. Eftersom det är fråga om komplicerade överväganden är det dock värdefullt för rättsbildningen att länsrättens och kammarrättens beslut i princip skall kunna överprövas. I linje med vad som normalt gäller inom förvaltningsprocessen och t.ex. enligt den tidigare nämnda stiftelselagen bör emellertid fullföljden inte vara fri. I ett nytt *andra stycke* införs därför en bestämmelse om att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

10.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

20 §

Bestämmelserna i *första stycket* och det nya *andra stycket* innebär att den länsrätt som är behörig att pröva en skattskyldigs överklagande enligt skattebetalningslagen (1997:483) under alla omständigheter är behörig att pröva ett mål rörande betalningssäkring beträffande den skattskyldige. I den mån de nuvarande reglerna inte omfattar den situationen att en skattemyndighet överflyttat sin beslutsbehörighet med stöd av 2 kap. 5 § skattebetalningslagen innebär den nya lydelsen i sak ingen ändring jämfört med nuvarande lydelse.

Upphävandet av andra och fjärde styckena är en direkt konsekvens av den föreslagna omorganisationen av skatteförvaltningen.

10.10 Förslaget till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

17 kap. 1 §

Ändringarna i *första stycket* är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

17 kap. 4 §

Formuleringen i *andra stycket* innebär att stadgandet är undantagslöst genom att ledamotskap i skattenämnd, oavsett vilken skattenämnd det är fråga om, i sig är diskvalificerande när det gäller uppdrag som konsulent.

18 kap. 28 §

I ett nytt *första stycke* införs en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen. Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har

bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

19 kap. 1 §

I den nuvarande lydelsen av paragrafens tredje och fjärde stycken regleras vilken myndighet, skattemyndighet eller RSV, som skall lämna förslag till indelning i värdeområden och till övriga föreskrifter enligt 7 kap. 7 § med undantag för småhus och tomtmark, utom såvitt avser småhus och tomtmark för småhus som ingår i lantbruksenhet. Vidare regleras i dessa stycken vid vilket senaste datum som dessa förslag skall lämnas. Efter skatteförvaltningens omorganisation behöver en reglering endast ske av de tidpunkter vid vilka förslagen skall lämnas. Denna reglering finns i *tredje stycket*.

21 kap. 1 §

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet och av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

Ändringarna föranleds vidare av att forumreglerna i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var det nya RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. De nya forumreglerna får inte sällan också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4.

21 kap. 7 §

Ändringen i *första stycket* föränleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

22 kap. 3 §

Ändringen i första meningen föränleds av att bestämmelserna i 6 kap. 11, 12, 15 och 16 §§ taxeringslagen (1990:324) upphävs. Eftersom 6 kap. 15 § upphävs regleras det allmännas partsroll vid överklagande av kommun numera i stället i 6 kap. 8 § tredje stycket.

I paragrafens nuvarande lydelse finns bl.a. en hänvisning till 6 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324). Den paragrafen reglerar det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmån i alla instanser. I den föreslagna lydelsen av 6 kap. har bestämmelsen kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmån. Den rätten regleras i stället i den föreslagna bestämmelsen i 6 kap. 9 a § taxeringslagen. Hänvisningen till den bestämmelsen skall ses mot denna bakgrund.

10.11 Förslaget till lag om ändring i namnlagen (1982:670)

36 §

Upphävandet av första stycket föränleds dels av att skattemyndigheterna upphör att existera, dels av att regeringen inte utfärdat något sådant förordnande som anges i bestämmelsen.

Av prop. 1990/91:153 s. 124 framgår att bestämmelsen i *tredje stycket* i dess nuvarande lydelse avses innebära att anmälan i namnärende skall kunna göras hos valfri försäkringskassa. Ordet "valfri" behålls därför.

37 §

I *första stycket* införs en ny forumbestämmelse. Detta är föranlett av att forumregeln i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. Den nya forumregeln får också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4.

Enligt huvudregeln styrs forum för överklagande av klagandens folkbokföring. I vissa fall är klaganden inte folkbokförd och har heller aldrig varit det. Detta gäller huvudsakligen svenskar födda i utlandet. En lämplig ordning har befunnits vara att de ytterst få överklaganden som det här är fråga om görs hos Länsrätten i Stockholms län. Detta har kommit till uttryck i *andra stycket*.

10.12 Förslaget till lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

1 kap. 7 a §

Upphävandet av paragrafen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

3 kap. 15 a §

Ändringen i *första stycket* motiveras av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att samma länsrätt som prövar ett eventuellt överklagande av RSV:s beskattningsbeslut prövar en begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift m.m. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.

8 kap. 1 §

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

8 kap. 9 §

I paragrafens nuvarande lydelse finns bl.a. en hänvisning till 6 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324). Den paragrafen reglerar det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmån i alla instanser. I den föreslagna lydelsen av 6 kap. har bestämmelsen kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen, utan i den föreslagna bestämmelsen i 6 kap. 9 a § taxeringslagen, det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmån. Hänvisningen till den bestämmelsen skall ses mot denna bakgrund.

Den nuvarande andra meningen fyller inte längre någon funktion. Den skall därför utmönstras.

10.13 Förslaget till lag om ändring i fordonsskattelagen (1988:327)**67 §**

Den lämpligaste ordningen har bedömts vara att samma länsrätt som prövar ett eventuellt överklagande av RSV:s beskattningsbeslut prövar en begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift m.m. En regel av denna innebörd läggs därför till i *första stycket*. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.3.

I samma stycke införs vidare en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen. Ändringen är föranledd av samma skäl som anförts i föregående stycke. Se vidare avsnitt 8.4.4. Hänvisningen i den nuvarande lydelsen av första stycket till 9 kap. 3 § lagen (1984:151) om

punktskatter och prisregleringsavgifter, som innebär att fråga om utdömmande av vite prövas av Länsrätten i Dalarnas län, utmönstras som en följd av nämnda ändring.

Det nuvarande andra stycket upphävs som en direkt konsekvens av att skatteförvaltningen slås samman till en enda myndighet, RSV. Ett nytt *andra stycke* införs. Stycket motsvarar i sin helhet bestämmelsen i 9 kap. 3 § andra stycket lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter och det införs med anledning av att hänvisningen till nämnda bestämmelse i det nuvarande första stycket utmönstras.

84 §

I 64 § andra stycket föreskrivs att beskattningsmyndigheten, om det finns särskilda skäl, får medge att ett visst fordon får brukas utan hinder av paragrafens första stycke. Ett sådant beslut av beskattningsmyndigheten får enligt nu gällande regler överklagas hos RSV, vars beslut inte får överklagas. Efter skatteförvaltningens omorganisation är den naturligaste ordningen att nu ifrågavarande beslut får överklagas hos länsrätt och att dennas beslut inte får överklagas. Ändringarna i *första stycket* första meningen föranleds av det anförda, liksom ändringen i det nuvarande tredje stycket som blir *andra stycket*. Se vidare avsnitt 8.5.

Ändringarna föranleds vidare dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

Upphävandet av andra stycket föranleds också av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet.

Ändringarna i *tredje stycket*, tidigare fjärde stycket, är en konsekvens av att en funktion som allmänt ombud införs. Eftersom RSV inte kan överklaga sina egna beslut innebär andra meningen att RSV kan föra talan till den skattskyldiges förmån endast såvitt avser beslut av länsrätt och kammarrätt och då endast om verket varit part.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Övervägandena bakom övergångsbestämmelserna till 84 § tredje stycket berörs närmare i avsnitt 8.5.5.

10.14 Förslaget till lag om ändring i lagen (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.**10 §**

Ändringen föranleds av att forumreglerna i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. De nya forumreglerna får också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4. De föreslagna reglerna utgör vidare en garanti för att överklagande av ersättningsfrågan och av beskattningsfrågan kommer att prövas av samma domstol.

10.15 Förslaget till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)**2 kap. 1 §**

De skattekontor som kommer att finnas vid RSV enligt *andra stycket* motsvarar de skattekontor som enligt nuvarande regler finns vid skattemyndigheterna.

Upphävandet av tredje stycket har sin grund i att de befogenheter för RSV som där regleras automatiskt tillkommer RSV när skatteförvaltningen slås samman till en enda myndighet.

2 kap. 6 §

Enligt dagens ordning kan regionskattechefen utan särskilt förordnande som ordförande eller vice ordförande träda in som ordförande i skattenämnd. I praktiken förekommer detta bara i undantagsfall. Ändringen på denna punkt innebär att RSV:s generaldirektör får träda in som ordförande i skattenämnd om ärendets beskaffenhet kräver dennes medverkan. Att så är fallet framgår inte uttryckligen av bestämmelsen, men det följer av det förhållandet att generaldirektören för egen del måste anses ha de befogenheter som denne kan delegera till andra.

I förhållande till nu gällande regler innebär bestämmelsen en utvidgning av kretsen som kan uppträda som ordförande i skattenämnd. RSV:s generaldirektör kan således i princip förordna vilken tjänsteman som helst inom RSV att tillfälligt träda in som ordförande i skattenämnd. Tanken är dock att, i den mån sådana tillfälliga förordnanden aktualiseras, förordnandet normalt skall ges till chefen för en region. Bestämmelsen ger emellertid utrymme för att i speciella fall tillfälligt förordna även andra tjänstemän inom RSV som ordförande i skattenämnd.

Av förarbetena till 2 kap. 6 § taxeringslagen i dess nuvarande lydelse (prop. 1989/90:74 s. 273 och 394) framgår att chefen för en skattemyndighet avsågs träda in som ordförande i skattenämnd enbart i sällsynta undantagsfall. Som exempel på ett sådana fall nämndes s.k. pilotärenden i viktiga frågor. Till sådana fall torde också kunna hänföras exempelvis ärenden som rönt betydande uppmärksamhet i massmedia. Förordnanden enligt *första stycket* tredje meningen bör vila på dessa grunder.

3 kap. 14 §

Ändringen i *första stycket* motiveras av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att samma länsrätt som prövar ett eventuellt överklagande av RSV:s taxeringsbeslut prövar en begäran om befrielse från föreläggande att lämna uppgift m.m. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.3.

3 kap. 17 §

I paragrafen i dess nuvarande lydelse regleras uppgiftsutbyte mellan skattemyndigheter och mellan skattemyndigheter och RSV. Något behov av sådana regler finns inte när det endast är en myndighet, RSV, som utövar taxerings- eller skattekontroll. Ändringen i andra stycket skall ses mot bakgrund härav.

6 kap. 1 §

Ändringen i *första stycket* föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

I ett nytt *tredje stycke* införs en forumbestämmelse. Detta är föranlett av att forumreglerna i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. De nya forumreglerna får också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4.

6 kap. 8 §

Ändringen i *första stycket* föranleds av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet.

Det nya *tredje stycket* föranleds av att det, i belysning av Regeringsrättens dom RÅ 2000 not 154, är tveksamt om bestämmelsen i 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) omfattar det fallet att en kommun överklagar ett beslut av RSV rörande kommunens egen taxering till länsrätten.

6 kap. 9 §

Ändringen i bestämmelsen föranleds av att RSV inte kan överklaga sina egna beslut och att det allmänna ombudet övertar RSV:s roll i detta avseende. Se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

6 kap. 9 a §

I den nuvarande lydelsen av 6 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324) regleras det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmån i alla instanser. I den föreslagna lydelsen av 6 kap. har bestämmelsen emellertid kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmån. Den rätten bör inte utmönstras. Den föreslagna bestämmelsen skall ses mot denna bakgrund.

6 kap. 11 och 12 §§

Upphävandet av dessa paragrafer är i princip en direkt konsekvens av att skatteförvaltningen slås samman till en enda myndighet, RSV. Någon särreglering motsvarande nuvarande bestämmelser i 6 kap. 11 § behövs inte eftersom RSV:s rätt att överklaga ett beslut av länsrätt, som innebär att den skattskyldige får helt eller delvis bifall till sin talan, följer av reglerna i förvaltningsprocesslagen (1971:291).

6 kap. 13 §

Ändringen i *andra stycket* föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37. Den föreslagna övergångsbestämmelsen till 6 kap. 1 § första stycket innebär att det allmänna ombudet inte kan vara part i en process där det ursprungliga beslutet meddelats av skattemyndighet och därför inte heller kan överklaga länsrätts eller kammarrätts beslut i sådana fall.

6 kap. 14 §

I 108 § gamla taxeringslagen (1956:623) föreskrevs att om part överklagat länsrätts eller kammarrätts beslut i mål angående inkomsttaxering m.m. fick motpart inge s.k. anslutningsöverklagande. Motsvarande bestämmelse i nya taxeringslagen, dvs. 6 kap. 14 §, kom att få en något annorlunda lydelse. Några motiv för denna ändrade lydelse uttalades inte i lagens förarbeten. Tvärtom uttalades att bestämmelsen fullt ut motsvarade 108 § gamla taxeringslagen. Ett bibehållande av den nuvarande lydelsen av bestämmelsen skulle i den nya situationen med ett allmänt ombud kunna skapa tveksamhet vad gäller frågan om vem som får inge anslutningsöverklagande. Mot den bakgrunden har det befunnits lämpligt att utforma bestämmelsen med 108 § som förebild. Det sagda innebär dels att RSV inte kan inge anslutningsöverklagande över exempelvis länsrätts beslut om det allmänna ombudet varit part i länsrätten, dels att det allmänna ombudet inte kan inge anslutningsöverklagande över länsrätts beslut om RSV varit part i länsrätten. Beträffande det allmänna ombudets talerätt i allmänhet, se vidare avsnitt 8.3.

6 kap. 15 och 16 §§

Upphävandet av dessa paragrafer är i princip en direkt konsekvens av att skatteförvaltningen slås samman till en enda myndighet, RSV.

6 kap. 17 §

Ändringen föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas. I linje med vad som sägs i kommentaren till 6 kap. 13 § blir bestämmelsen endast aktuell att tillämpa beträffande sådana processer där det ursprungliga beslutet fattas av RSV, dvs. efter utgången av 2002.

7 kap. 2 §

I ett nytt *första stycke* införs en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen.

Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

7 kap. 6 §

Ändringen i *första stycket* är en konsekvens av att skattemyndigheterna upphör att existera.

10.16 Förslaget till lag om ändring i lagen (1990:676) om skatt på ränta på skogskontomedel m.m.

13 §

Ändringen i *första stycket* är föranledd av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

Tillägget av *andra styckets* sista mening skall ses mot bakgrund av den allmänna utvecklingen mot att reglera det allmännas överklagandetid med utgångspunkt i datum för det överklagade beslutets meddelande. En annan ordning är inte heller praktiskt hanterbar.

14 §

I paragrafens nuvarande lydelse finns bl.a. en hänvisning till 6 kap. 17 § taxeringslagen (1990:324). Den paragrafen reglerar det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmån i alla instanser. I den föreslagna lydelsen av 6 kap. har bestämmelsen kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen, utan i den föreslagna bestämmelsen i 6 kap. 9 a § taxeringslagen, det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmån. Den tillagda sista meningen skall ses mot denna bakgrund.

10.17 Förslaget till lag om ändring i folkbokföringslagen (1991:481)

37 §

I ett nytt *andra stycke* införs en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen. Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den folkbokföringsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

38 §

I *första stycket* införs en ny forumbestämmelse. Detta är föranlett av att forumregeln i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. Den nya forumregeln får också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4.

I det nya *andra stycket* regleras vilken länsrätt som skall pröva ett överklagande av ett beslut att inte folkbokföra en person som inflyttad till landet. Bestämmelsen innebär att prövningen skall göras av den länsrätt inom vars domkrets den församling är belägen som sökanden har uppgett i sin anmälan om inflyttning.

Genom det nya *tredje stycket* kommer överklagande av RSV:s övriga beslut att prövas av Länsrätten i Stockholms län. Detta gäller exempelvis överklagande av beslut enligt 1 § andra stycket avseende registrering utan att folkbokföring sker, t.ex. av barns födelse i landet då modern inte är folkbokförd här.

39 §

Genom bestämmelsen avskaffas rätten att överklaga beslut om fastställande av födelsenummer och kontrollsiffra i personnummer samt samordningsnummer. Sådana överklaganden har hittills prövats av RSV, vars beslut inte kunnat överklagas. Något sakligt motiverat behov av att kunna överklaga sådana beslut föreligger inte. Verket har heller aldrig bifallit något sådant överklagande. Beslut om registrering av den födelsetid som ingår i personnumret överklagas enligt 38 §, liksom tidigare, hos länsrätt.

40 §

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet och av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37. Utmönstrandet av hänvisningen till 18 och 18 a §§ har sin orsak i att beslut enligt nämnda bestämmelser i enlighet med den föreslagna lydelsen av 39 § inte kan överklagas.

10.18 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.**21 §**

Ändringen föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

10.19 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)**20 kap. 1 §**

Beslut som rör den som är mervärdesskatteskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första

stycket 1 och 2 fattas av RSV:s särskilda skattekontor i Ludvika. Tillägget i *andra stycket* första meningen föranleds av att den lämpligaste ordningen måste anses vara att sådana beslut får överklagas hos Länsrätten i Dalarnas län och inte enligt huvudregeln i paragrafens första stycke.

Samtliga de näringsidkare som berörs av ett beslut om gruppregistrering enligt 6 a kap. 4 § eller ändring eller avregistrering enligt 6 a kap. 5 § får överklaga beslutet. Den enda praktiskt hanterbara lösningen är att alla överklaganden rörande gruppen prövas av samma länsrätt. Det naturliga är att denna prövning görs av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av grupphuvudmannen. Detta har kommit till uttryck i *andra styckets* andra mening.

Övriga ändringar i stycket är av redaktionell natur.

Ändringen i *tredje stycket* föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

10.20 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:466) om särskilda tvångsåtgärder i beskattningsförfarandet

28 §

Bestämmelserna i *första stycket* innebär att den länsrätt som är behörig att pröva en skattskyldigs överklagande enligt skattebetalningslagen (1997:483) under alla omständigheter är behörig att pröva en sådan framställning som avses i bestämmelsen. I den mån de nuvarande reglerna inte omfattar den situationen att en skattemyndighet överflyttat sin beslutsbehörighet med stöd av 2 kap. 5 § skattebetalningslagen innebär den nya lydelsen i saken ingen ändring jämfört med nuvarande lydelse.

Ändringarna i *andra stycket* är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

29 §

Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att de frågor som bestämmelsen behandlar och den därmed sammanhängande beskattnings- eller avgiftsfrågan skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.5.

30 §

I 6 kap. 15 och 16 §§ taxeringslagen (1990:324) regleras vem som företräder det allmänna i en taxeringsprocess. Dessa regler upphävs varför hänvisningen till dem utmönstras. I 6 kap. 17 § samma lag regleras RSV:s rätt att föra talan till den skattskyldiges förmån. Dessa regler kan inte utmönstras. De har därför behållits och av praktiska skäl tagits in i *andra stycket*. Med hänsyn till att RSV naturligtvis inte kan överklaga sina egna beslut omfattar den föreslagna lydelsen endast avgöranden av länsrätt och kammarrätt.

10.21 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1565) om beskattning av viss privatinförsel

17 §

Ändringen i *tredje stycket* föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Ändringen innebär att Riksskatteverkets beslut enligt lagen kan överklagas av det allmänna ombudet. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

10.22 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1514) om generellt statsbidrag till kommuner och landsting

5 §

Upphävandet av *andra stycket* föranleds av att det saknar aktualitet.

10.23 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1515) om utjämningsbidrag till kommuner och landsting

2 §

Av den föreslagna lydelsen av 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) framgår att RSV är beslutande myndighet. Med anledning därav och då den nämnda paragrafen endast behandlar årlig taxering kan orden "skattemyndighetens årliga" utmönstras.

10.24 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1516) om utjämningsavgift för kommuner och landsting

2 §

Av den föreslagna lydelsen av 4 kap. 2 § taxeringslagen (1990:324) framgår att RSV är beslutande myndighet. Med anledning därav och då den nämnda paragrafen endast behandlar årlig taxering kan orden "skattemyndighetens årliga" utmönstras.

10.25 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

2 kap. 1, 2 och 4–7 §§

I 1 och 2 §§ i dess nuvarande lydelse regleras vilken skattemyndighet som är behörig att fatta beslut enligt skattebetalningslagen. Ändringarna i 1 § och upphävandet av 2 §

är en direkt konsekvens av att skattemyndigheterna upphör att existera och att RSV tar över skattemyndigheternas verksamhet. Upphävandet av 4, 5 och 7 §§ liksom ändringen av 6 § är också en direkt följd av nämnda förhållande.

5 kap. 11 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att det i framtiden bara kommer att finnas en myndighet, RSV, som kan fatta beslut om skatteavdrag.

10 kap. 35 och 36 §§

Enligt paragraferna i deras nuvarande lydelse får RSV gå med på att en periodisk sammanställning lämnas till annan myndighet än verket. Med annan myndighet avses i detta sammanhang skattemyndighet, som genom skatteförvaltningens omorganisationen upphör att existera. Ändringarna i paragraferna skall ses mot denna bakgrund.

17 kap. 8 §

Av paragrafen i dess nuvarande lydelse framgår att en ansökan om anstånd enligt 17 kap. 6 § skall ges in till den myndighet som handlägger ärendet om dubbelbeskattning. Enligt sistnämnda paragraf är det regeringen eller den myndighet som regeringen förordnat, som handlägger dessa ärenden. RSV har förordnats att i vissa fall handlägga sådana ärenden. Ändringarna i paragrafen föranleds härav och av det faktum att skattemyndigheterna upphör att existera.

22 kap. 1 §

Ändringarna föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet och att RSV inte kan överklaga sina egna beslut, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Övriga ändringar i stycket är av redaktionell natur. Beträffande det allmänna ombudet, se avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

22 kap. 1 a och 1 b §§

I de två nytillkomna paragraferna finns bestämmelser om till vilken länsrätt som RSV:s beslut enligt skattebetalningslagen får överklagas. Innehållet i dessa paragrafer är avsett att fullt ut motsvara vad som för närvarande gäller enligt 2 kap. 1 och 2 §§, bortsett från vad som anges i sista stycket i vardera paragrafen. Den skillnaden föreligger dock naturligtvis att i de nämnda paragraferna regleras vilken skattemyndighet som är behörig att fatta beslut. Dagens beslutsbehörighetsregler har således gjorts om till regler om forum för överklagande. Detta har föranletts av att forumreglerna i största möjliga utsträckning måste dels garantera en jämn – och inte minst förutsebar – tillströmning av mål till länsrätterna, dvs. en tillströmning som inte påverkas av var RSV väljer att handlägga ärenden, dels tillgodose kravet på att så många måltyper som möjligt skall förekomma i alla länsrätter. De nya forumreglerna får också den positiva effekten att målen normalt kommer att handläggas av den länsrätt som geografiskt är närmast för den som ärendet berör. Se vidare avsnitt 8.4.

22 kap. 1 c §

Innehållet i den nytillkomna paragrafen har sin motsvarighet i den gällande lydelsen av 2 kap. 4 §, dock med den skillnaden att dagens beslutsbehörighetsregel har gjorts om till en regel om forum för överklagande. Beslut i dessa ärenden fattas i dagsläget av RSV:s särskilda skattekontor i Ludvika, vilket medför att överklagande av besluten skall ske hos Länsrätten i Dalarnas län. RSV har inte för avsikt att flytta handläggningen av denna typ av ärenden. Med hänsyn härtill, till att ärendena är av en specifik natur och till att Länsrätten i Dalarnas län har erfarenhet av denna måltyp har det ansetts lämpligt att överklagandena även i framtiden skall prövas av denna länsrätt.

22 kap. 3 §

Det nya *tredje stycket* föranleds av att det, i belysning av Regeringsrättens dom RÅ 2000 not 154, är tveksamt om bestämmelsen i 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) omfattar det

fallet att en kommun överklagar ett beskattningsbeslut rörande kommunen till länsrätten.

22 kap. 7 §

Ändringarna i *första stycket* föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

22 kap. 8 §

Den nuvarande lydelsen av bestämmelsen har sin motsvarighet på taxeringsområdet i 6 kap. 9 § taxeringslagen (1990:324) med den skillnaden att den paragrafen reglerar överklagande av taxeringsbeslut. Den föreslagna lydelsen är avsedd att tydliggöra att det nu är fråga om beskattningsbeslut.

I 22 kap. 13 § finns bl.a. en hänvisning till 6 kap. 17 § taxeringslagen. Den senare paragrafen reglerar det allmännas möjligheter att föra talan till den skattskyldiges förmån i alla instanser. I den föreslagna lydelsen av 6 kap. taxeringslagen har bestämmelsen kommit att inflyta under rubriken "Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut". Till följd härav regleras inte längre i den paragrafen, utan i den föreslagna bestämmelsen i 6 kap. 9 a § taxeringslagen, det allmännas rätt att föra talan i länsrätten till den skattskyldiges förmån. Hänvisningen till denna paragraf är betingad härav.

22 kap. 9 §

Ändringarna föranleds av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

23 kap. 2 §

Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda

prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

10.26 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:1024) om skattemyndigheters medverkan i brottsutredningar

5 §

Upphävandet av paragrafen föranleds av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

10.27 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor

1, 6, 6 a, 10–13, 16 och 20 §§

Ändringarna föranleds dels av att skatteförvaltningen slås samman till en myndighet, dels av att en funktion som allmänt ombud inrättas hos RSV och att ombudet delvis tar över RSV:s partsroll i Skatterättsnämnden. Beträffande det allmänna ombudet, se vidare avsnitt 7.8.2, 8.3 och 10.37.

22 §

Ändringen i *tredje stycket* föranleds av att såväl RSV som det allmänna ombudet hos verket kan vara part i Skatterättsnämnden. I bestämmelsen klargörs bl.a. rägängen mellan RSV och det allmänna ombudet vad gäller rätten att överklaga nämndens beslut till Regeringsrätten.

10.28 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:514) om särskild skattekontroll av torg- och marknadshandel m.m.

7 §

Ändringen i paragrafens nuvarande andra stycke, som blir *första stycket*, är enbart ett förtydligande av att hänvisningen till skattebetalningslagen (1997:483) också gäller överklagande. Därutöver har den ändringen gjorts att det nuvarande första stycket blir *andra stycket*.

10.29 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

7 kap. 11 §, 24 kap. 9 §, 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 §, 58 kap. 34 § och 59 kap. 8 §

Skattemyndighetens beslut överklagas enligt nuvarande regler till RSV mot vars beslut talan inte får föras. Eftersom RSV:s beslut naturligtvis inte kan överklagas till RSV är den lämpligaste ordningen att de får överklagas till länsrätt, vars beslut inte får överklagas. Se vidare avsnitt 8.5.

65 kap. 3 §

Ändringen är föranledd av att definitionen av begreppet hemortskommun har flyttats från 2 kap. 1 § skattebetalningslagen (1997:483) till 22 kap. 1 a § samma lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Övervägandena bakom övergångsbestämmelserna till 7 kap. 11 § tredje stycket, 24 kap. 9 § andra stycket, 31 kap. 27 §, 36 kap. 5 § andra stycket, 58 kap. 34 § och 59 kap. 8 § andra stycket berörs närmare i avsnitt 8.5.5.

10.30 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i skatteförvaltningens beskattningsverksamhet

1 kap. 5 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

1 kap. 6 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens beskattningsverksamhet tas över av RSV och den innebär att RSV är personuppgiftsansvarigt för all behandling som utförs med stöd av lagen. Den personuppgiftsansvarige skall bl.a. tillse att behandlingen av uppgifter sker på ett korrekt och säkert sätt och att information lämnas till den registrerade.

2 kap. 5 §

Ändringen är föranledd av att 2 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) upphävs och att vad som där anges i stället i nu berört avseende regleras i 22 kap. 1 b § samma lag.

3 kap. 4 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

10.31 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:182) om behandling av personuppgifter i skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet

1 kap. 5 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens folkbokföringsverksamhet tas över av RSV och den innebär att RSV är personuppgiftsansvarigt för all behandling som utförs med stöd av lagen. Den personuppgiftsansvarige skall bl.a. tillse att behandlingen av

uppgifter sker på ett korrekt och säkert sätt och att information lämnas till den registrerade.

3 kap. 4 §

Ändringen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

10.32 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet

2 kap. 26 §

Ändringen innebär att RSV, i dess egenskap av chefsmyndighet inom exekutionsväsendet, får ha direktåtkomst till samma uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet som verket för närvarande har. Direktåtkomst till en databas inom en myndighetsorganisation innebär emellertid inte att samtliga anställda har tillgång till uppgifterna. Tvärtom medför personuppgiftslagens allmänna bestämmelser om grundläggande krav på och säkerhet vid behandling m.m. att olika åtgärder måste vidtas som förhindrar missbruk. Det kan t.ex. innebära att åtkomst till olika uppgifter inom en myndighet är starkt begränsad till olika behörighetsnivåer, vilket i sin tur innebär att det är ett högst begränsat antal personer som faktiskt har tillgång till samtliga uppgifter. Se vidare avsnitt 8.6.

2 kap. 27 §

Ändringen innebär att RSV, i dess beskattningsverksamhet, får ha direktåtkomst till samma uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet som skattemyndigheterna för närvarande har. Se vidare avsnitt 8.6.

10.33 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:837) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärvsinkomster vid 2003 års taxering, m.m.

5 §

Beslut enligt 3 § i lagen fattas av skattemyndighet och beslut enligt 4 § av RSV. Paragrafen i den ändrade lydelsen omfattar såväl skattemyndighets som RSV:s beslut.

10.34 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

1 kap. 8 §

Upphävandet av paragrafen är en direkt konsekvens av att den nuvarande skatteförvaltningens verksamhet tas över av RSV.

17 kap. 8 §

I ett nytt *andra stycke* införs en bestämmelse som innebär att fråga om utdömande av vite skall prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt lagen. Ändringen är föranledd av att den lämpligaste ordningen har bedömts vara att en fråga om utdömande av vite och den beskattningsfråga som vitesfrågan är sammankopplad med skall prövas av samma länsrätt. Utan denna förändring skulle nämligen det förhållandet kunna uppkomma att nu berörda prövningar kan komma att ske i olika länsrätter. Se vidare avsnitt 8.4.4.

10.35 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:000) om ändring i lagen (1995:1518) om mervärdesskattekonton för kommuner och landsting

15,16 och 20 §§

I prop. 2001/02:112 föreslås de rubricerade nya bestämmelserna träda i kraft den 1 januari 2003, dvs. samtidigt som omorganisationen av skatteförvaltningen föreslås träda i kraft.

10.36 Förslaget till lag med anledning av sammanslagning av skattemyndigheterna och Riksskatteverket till en myndighet

Många av de författningsändringar som föreslås kräver övergångsbestämmelser. Det är emellertid av stort värde med en lag – med lagen (1998:1673) med anledning av en ny regionindelning för skatteförvaltningen som förebild – som komplement till övergångsbestämmelserna, vilken dels säkerställer att eventuella luckor i övergångsbestämmelserna täpps till och att eventuella brister i desamma läks, dels behandlar förhållanden av mer allmän karaktär som inte lämpar sig för en reglering i övergångsbestämmelserna. Förslaget skall ses mot denna bakgrund.

1 §

Syftet med bestämmelsen är – utöver vad som sagts ovan – att klargöra att det RSV som bildas den 1 januari 2003 i verksamhetens alla delar träder in i stället för de myndigheter som verket ersätter. Detta betyder t.ex. att

– handlingar, upplysningar m.m., som en skattemyndighet begärt, efter utgången av 2002 skall ges in till RSV,

– en åtgärd, som en skattemyndighet skall vidta efter anmälan, ansökan eller begäran, efter utgången av 2002 skall vidtas av RSV,

- en åtgärd, som åvilat en skattemyndighet, efter utgången av 2002 skall fullgöras av RSV,
- ett beslut som fattats av en skattemyndighet kan, efter utgången av 2002, omprövas av RSV,
- ett överklagande, som enligt föreskrift i författning skall ges in till skattemyndighet, efter utgången av 2002 skall ges in till RSV,
- en skattemyndighets talan i pågående process i domstol den 1 januari 2003 övertas av RSV.

2 §

I samband med inrättandet av det nya RSV avses ingen ändring göras i antalet skattekontor och deras geografiska placering. De skall emellertid knytas till det nya RSV och inte som nu till skattemyndigheterna. Av praktiska skäl tas här in en bestämmelse som från och med den 1 januari 2003 automatiskt knyter befintliga skattekontor till det nya RSV. Bestämmelsen avses endast reglera vad som skall gälla vid årsskiftet. Den hindrar inte att det nya Riksskatteverket därefter ändrar antalet skattekontor eller deras geografiska placering.

3 §

Ordförande och vice ordförande i skattenämnd, som skall vara tjänstemän vid skattemyndighet, förordnas enligt 2 kap. 6 § taxeringslagen (1990:324) av Riksskatteverket. Övriga ledamöter i skattenämnd väljs enligt 2 kap. 6 § taxeringslagen för högst fyra år i taget. Val av ledamöter i skattenämnd förrättas enligt 7 kap. 5 § taxeringslagen av landstingsfullmäktige utom i Gotlands län där valet förrättas av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Förordnande av ordförande och vice ordförande samt val av övriga ledamöter i skattenämnd kommer att ske under hösten 2002. Vid förordnandet och valet har riksdagen ännu inte hunnit tagit ställning till förslaget om det nya RSV. De aktuella besluten kan därför inte avse ledamöter i skattenämnd enligt den föreslagna ordningen. Av praktiska skäl tas därför här in en bestämmelse som innebär att de ordförande och vice ordförande

i skattenämnd som förordnats av Riksskatteverket och de övriga ledamöter i skattenämnd som valts av landstingsfullmäktige eller, i visst fall, av kommunfullmäktige under hösten 2002 från och med den 1 januari 2003 skall ha samma funktioner vid de motsvarande skattekontor som enligt bestämmelsen i 2 § har knutits till det nya RSV.

4 §

De dispensregler som regleras i de lagrum som anges i paragrafen kan i enstaka fall fortfarande aktualiseras. Eftersom RSV naturligtvis inte kan överpröva sina egna beslut är det lämpligt att verkets beslut får överklagas hos länsrätt. Se vidare avsnitt 8.5.

10.37 Förslaget till lag om allmänt ombud hos Riksskatteverket

1 §

Enligt flertalet av de i 2 § uppräknade lagarna är skattemyndigheten beslutande myndighet. Skattemyndighetens beslut kan enligt nu gällande regler överklagas av RSV hos länsrätt. Med endast en myndighet inom skatteförvaltningen, RSV, kommer denna möjlighet att försvinna, eftersom en myndighet enligt allmänna regler inte kan överklaga sina egna beslut. Det kan emellertid även i framtiden finnas behov av att från det allmännas sida överklaga beslut fattade inom skatteförvaltningen. Inrättandet av en funktion som allmänt ombud vid Riksskatteverket skall ses mot denna bakgrund. Grunderna för inrättandet av denna funktion har berörts närmare i avsnitt 7.8.2.

2 §

Den föreslagna lydelsen av paragrafen medför att det allmänna ombudets rätt att överklaga RSV:s beslut varken blir vidare eller snävare än den rätt som RSV i dag har, eller före den 1 juli 2000 hade, att överklaga skattemyndighets beslut.

Beslut enligt vissa av de i bestämmelsen uppräknade lagarna (punkterna 2, 4, 7, 9 och 11) fattades till och med den 30 juni

2000 av Skattemyndigheten i Gävle. Sådana beslut kunde överklagas av RSV. Den 1 juli 2000 blev RSV beslutande myndighet enligt dessa lagar. Enligt förarbetena till denna lagändring (prop. 1999/2000:105 s. 74) fick behovet av att kunna väcka talan för det allmännas räkning över RSV:s beslut anses vara ytterst begränsat. Detta hade sin grund dels i att behovet av att kunna överklaga beslut för att främja en enhetlig rättstillämpning sannolikt skulle minska, dels i den vidsträckta möjligheten att ompröva beslut. På grund härav utmönstrades det allmännas möjligheter att väcka talan mot beskattningsmyndighetens beslut.

Det ligger i sakens natur att det knappast kunde anses försvarbart att vid den berörda lagändringen inrätta en funktion som allmänt ombud enbart för de fåtal fall som kunde aktualisera ett överklagande från det allmännas sida. Läget är emellertid nu ett annat. Som berörts närmare i avsnitt 7.8.2 är inrättandet av en funktion som allmänt ombud en nödvändig konsekvens av att skattemyndigheterna och RSV slås samman till en enda myndighet. Det framstår då som mest följdriktigt att det allmänna ombudet också skall kunna överklaga sådana beslut som RSV kunde överklaga före den 1 juli 2000.

Av förarbetena till taxeringslagen (prop. 1989/90:74 s. 362) framgår att RSV inte förväntades överklaga skattemyndigheternas beslut i andra fall än då det förelegat oenighet vid beslutsfattandet och då ett överklagande krävdes för att utjämna oenhetlig rättstillämpning på områden där behov av prejudikat var särskilt framträdande.

Enbart den omständigheten att RSV ansåg ett beslut av skattemyndighet vara felaktigt skulle således inte föranleda ett överklagande av RSV, låt vara att RSV formellt sett var oförhindrat att överklaga även sådana beslut.

Förarbetsuttalandet om överklagande av beslut som inte varit enhälliga har getts den tolkningen att RSV skall överväga att överklaga sådana beslut enbart om den mening som företräds av skattenämndens ordförande blivit överröstad av de övriga ledamöterna och ärendet rör en principiell fråga.

Nämnda uttalande bör kunna utgöra riktmärke också för det allmänna ombudets överklagande. Ombudet är dock oförhindrat att överklaga i andra situationer, t.ex. för att uppnå likformiga och rättvisa taxeringar.

Det ligger i sakens natur att det allmänna ombudet inte kan ha vetskap om alla beslut som RSV fattar. En förutsättning för att ombudets verksamhet skall fungera på ett tillfredsställande sätt är därför att RSV underrättar ombudet om beslut som eventuellt bör överklagas. En motsvarande ordning gäller i dag. Skattemyndigheten förutsätts således underrätta RSV om när överklagande bör ske (jfr prop. 1989/90:74 s. 323).

Beträffande det allmänna ombudets rätt att ansöka om förhandsbesked, se avsnitt 7.8.2 och 8.3.

3 §

Bestämmelserna i paragrafen torde i och för sig följa av allmänna processuella regler. Det kan emellertid vara lämpligt att uttryckligen klargöra rägängen mellan RSV:s och det allmänna ombudets partsställning i allmän förvaltningsdomstol. Har det allmänna ombudet överklagat RSV:s beslut företräder ombudet det allmänna i processen även i högre instans oavsett vem som initierat processen där. Är det däremot så att en enskild överklagat RSV:s beslut företräds det allmänna genomgående av verket i de allmänna förvaltningsdomstolarna. Innebörden av paragrafen är vidare att det allmänna ombudet för det allmännas talan om såväl ombudet som den enskilde överklagat RSV:s beslut.

4 §

RSV får enligt dagens ordning uppdra åt en tjänsteman vid en skattemyndighet att företräda verket i allmän förvaltningsdomstol. Det saknas skäl att inte i den nya organisationen ha en motsvarande ordning. Det kan för övrigt anmärkas att en likartad ordning finns i Tullagen (2000:1281). Enligt bestämmelsen får det allmänna ombudet också förordna en tjänsteman vid RSV att företräda ombudet i Skatterättsnämnden.

5 §

Syftet med bestämmelsen är att tydliggöra att lagen inte innehåller samtliga regler rörande det allmänna ombudets processföring utan att vissa sådana regler finns i de angivna lagarna.

10.38 Förslaget till förordning om ändring i förordningen (1988:784) med instruktion för exekutionsväsendet**2 kap. 6 §**

I paragrafen anges att de uppgifter som RSV har i sin roll som chefsmyndighet och central förvaltningsmyndighet skall utföras vid huvudkontoret. Avsikten med bestämmelsen är att tydliggöra att de aktuella uppgifterna inte skall utföras på regional nivå.

10.39 Förslaget till förordning med instruktion för Riksskatteverket

Den nya instruktionen bygger i stort sett helt på den nuvarande instruktionen i förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen (IS). Med några undantag har bestämmelserna om skattemyndigheterna i 3 kap. IS utmönstrats. Reglerna om skattenämnden i 17–22 §§ i nämnda kapitel har dock med vissa justeringar tagits med i sin helhet (21–26 §§). Bestämmelsen i 2 kap. 4 § IS, som föreskriver att RSV årligen skall lämna budgetunderlag eller underlag för fördjupad prövning för skatteförvaltningen, har utmönstrats med anledning av att det numera, i 1 kap. 3 § förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag, föreskrivs att myndighet årligen skall upprätta och till regeringen lämna årsredovisning, delårsrapport och budgetunderlag. Bestämmelserna i 3 kap. 2 § första stycket IS, som reglerar skattemyndigheternas medverkan i arbetet med de allmänna

valen, har utmönstrats med anledning av de ändringar i vallagen (1997:157) som vidtagits genom SFS 2002:68. RSV:s allmänna skyldighet att bistå annan myndighet i arbetet med de allmänna valen framgår av 6 § förvaltningslagen (1986:223).

1 §

I paragrafens *första stycke* anges att RSV liksom i dag (2 kap. 1 § IS) är central förvaltningsmyndighet för frågor inom ett antal områden. Uppräkningen har kompletterats med fastighetstaxering.

I *andra stycket* anges att RSV är förvaltningsmyndighet i fråga om pensionsgrundande inkomst. Central förvaltningsmyndighet för pensionsgrundande inkomst är Riksförsäkringsverket, vilket framgår av 1 § förordningen (1998:739) med instruktion för Riksförsäkringsverket.

Beträffande *tredje stycket*, se avsnitt 5.3.

2 §

I paragrafens *första stycke* föreskrivs att RSV, i likhet med vad som gäller i dag (2 kap. 2 § IS), skall meddela verkställighetsföreskrifter och genom allmänna råd och uttalanden verka för lagenlighet, följdriktighet och en enhetlig rättstillämpning.

De allmänna råden utgör i dag framförallt ett viktigt medel för styrning av verksamheten vid skattemyndigheterna. Vid en sammanslagning av dessa och RSV till en myndighet kan styrningen inom myndigheten i och för sig ske genom helt interna riktlinjer. De allmänna råden har emellertid även andra adressater än skattemyndigheterna, såsom t.ex. skattskyldiga och arbetsgivare. Även om råden inte är bindande åberopas de inte sällan i domar av förvaltningsdomstolarna. Den nya myndigheten bör därför fortsätta att ge ut allmänna råd.

I *andra stycket* har en upplysning tagits in om att det är Riksförsäkringsverket som fullgör uppgifterna enligt första stycket beträffande frågor om pensionsgrundande inkomst. Detta framgår av 15 kap. 1 § lagen (1998:674) om

inkomstgrundad ålderspension och 2 § förordningen (1998:739) med instruktion för Riksförsäkringsverket.

3 §

Den i paragrafen angivna uppgiften handhas i dag av skattemyndigheterna (3 kap. 2 § andra stycket IS).

4 §

Första och *andra styckena* har sin motsvarighet i 2 kap 3 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen.

I *tredje stycket* har en upplysning tagits in om att det är Riksförsäkringsverket som företräder staten vid domstol när det gäller frågor om pensionsgrundande inkomst. Detta framgår av 3 § förordningen (1998:739) med instruktion för Riksförsäkringsverket.

6 §

I paragrafen görs en uppräknig av de bestämmelser i verksförordningen (1995:1322) som inte skall tillämpas på RSV. Till skillnad mot vad som i dag gäller enligt 2 kap. 7 § IS för RSV föreskrivs i paragrafen att 13 § (se kommentaren till 16 §) och 30 § verksförordningen inte skall tillämpas på RSV. Enligt 30 § skall myndighet senast den 1 mars varje år lämna Justitiekanslern en förteckning – den s.k. JK-listan – över de ärenden som kommit in till myndigheten före den 1 juli föregående år och som inte avgjorts vid årets utgång. Regeln är i dag inte tillämplig på skattemyndigheterna och den bör inte gälla för RSV i den nya organisationen.

I övrigt innebär bestämmelsen, till skillnad mot vad som gäller i dag, att den generella överklagandebestämmelsen i 35 § verksförordningen skall tillämpas på RSV:s beslut. Se vidare kommentaren till 26 §.

10 §

I avsnitt 6.2 föreslås att det nya RSV skall vara indelat i regioner och att verket skall ha ett huvudkontor. Denna organisatoriska grundstruktur framgår av paragrafens *första stycke*. I stycket beskrivs också övergripande huvudkontorets ansvarsområden.

Vid RSV skall finnas särskilda enheter för uppgiften att medverka i brottsutredningar enligt lagen (1997:1024) om Riksskatteverkets medverkan i brottsutredningar (lagens rubrik är angiven i enlighet med vad som föreslås i avsnitt 1.61).

I övrigt får RSV bestämma hur myndigheten skall vara organiserad.

Hänvisningen i *andra stycket* till bestämmelserna om skattekontor och skattenämnd i taxeringslagen (1990:324) finns i dag i 3 kap. 7 § tredje stycket IS.

Det allmänna ombudet utses av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

14 §

Paragrafens bestämmelser om RSV:s personalansvarsnämnds sammansättning har i princip sin motsvarighet i 2 kap. 15 § IS. Till skillnad mot vad som gäller i dag skall dock inte bara företrädarna för personalen utan också de två företrädarna för skatt och exekution ha personliga ersättare. I bestämmelsen anges också, till skillnad mot vad som gäller i dag, att generaldirektören är nämndens ordförande om inte regeringen beslutar annat.

15 §

I paragrafen anges att Statens ansvarsnämnd skall besluta i personalansvarsfrågor när det gäller chefen för en region, en avdelning, ett skattekontor eller en enhet. Bestämmelsen överensstämmer i princip med 3 kap. 10 § IS. Någon liknande regel finns i dag inte avseende RSV. Den föreslagna bestämmelsen innebär att Statens ansvarsnämnd kommer att pröva personalfrågor också när det gäller chefen för en avdelning eller en enhet vid huvudkontoret.

16 §

För RSV:s del gäller i dag enligt 2 kap. 7 § IS bestämmelserna i 13 § verksförordningen (1995:1322) om i vilka ärenden styrelsen skall fatta beslut. Så är fallet bl.a. när det gäller föreskrifter som riktar sig mot enskilda, kommuner och landsting.

Enligt 6 kap. 1 § första stycket fastighetstaxeringsförordningen (1993:1199) skall skattemyndigheten besluta om föreskrifter om indelning i provvärderingsområden och värdeområden för småhus, hyreshus, avkastningsvärderad industri samt tomtmark inom ett län. När RSV i den nya organisationen skall besluta om dessa föreskrifter kommer de att omfattas av nämnda regel i verksförordningen och därmed bli styrelseärenden. Föreskrifternas innehåll och omfattning – förteckningar och kartor – gör att de lämpligen även i fortsättningen bör beslutas på tjänstemannanivå. Detta innebär att 13 § i verksförordningen inte kan gälla för RSV utan att den regeln, i något modifierad form, måste tas in i instruktionen.

18 §

I paragrafens *andra stycke* har tagits in en bestämmelse att generaldirektören skall anses ha fattat de beslut som fattas genom automatisk databehandling. Motsvarande bestämmelse för skattemyndigheterna finns i dag i 3 kap. 13 § andra stycket IS.

26 §

I paragrafen föreskrivs att beslut enligt 21 § inte får överklagas. I övrigt gäller den generella överklagandebestämmelsen i 35 § verksförordningen (1995:1322) för RSV:s beslut. Detta framgår av 7 § genom att undantag inte gjorts för denna regel.

Av 35 § verksförordningen jämförd med 22 a § förvaltningslagen (1986:223) följer att regeringen skall pröva överklaganden av beslut i administrativa ärenden och beslut i ärenden som gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen. Regeringen är också överprövningsinstans i vissa andra fall då detta är särskilt föreskrivet i författning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Övervägandena bakom övergångsbestämmelsen i punkt 1 berörs närmare i avsnitt 8.5.5 och beträffande punkt 2 i avsnitt 5.3.5.

Bilaga

Riksskatteverkets PM 2001-10-14 Något om den demografiska och ekonomiska utvecklingen i skatteregionerna. Underlag till enmyndighetsutredningen.

Innehåll

1 Inledning och sammanfattning	2
2 Utvecklingen	3
3 Vad säger dagens struktur om framtiden	8
4 Omfördelning av resurser genom delsfördelning	11
5 Framtiden – ett räkneexempel	12
Tabellbilaga	16